453

TITEL	SCHRIJVER	No.

Vak 56

KAST

No.	SCHRIJVER	TITEL	No.	SCHRIJVE

453

MELODIEËN.

Vak 56

56 453

MELODIEËN

OP DE

Gezangen in het Handboekje

VOOR DE LEDEN

VAN DE

AARTSBROEDERSCHAP

DE HEILIGE FAMILIE

JEZUS, MARIA, JOZEF,

DOOR

A. H. KLUIJTMANS, R. K. P. en Past. te Kessel.

Vierde Druk.

SIG. SIGMANS SIGMAEUS BIBLIOTHECA FF. MIN. CONVENTUS VERTH.

TILBURG,
TER DRUKKERIJ VAN HET R. K. JONGENS-WEESHUIS.
1874.

EIGENDOM.

AAN

ZIJNE DOORLUCHTIGSTE HOOGWAARDIGHEID

JOANNES ZWIJSEN,

Aartsbisschop van Utrecht,

Apostolisch Administrator

VAN HET BISDOM VAN 's-BOSCH,

Assistent-Bisschop bij den Pauselijken troon,

DEN HOOGEN BESCHERMHEER

en den ijverigen bevorderaar

VAN DE AARTSBROEDERSCHAP

DE HEILIGE FAMILIE,

WORDEN DEZE MELODIEËN

als een blijk van hoogachting en eerbied

NEDERIG OPGEDRAGEN

Door

den Auteur.

Bij de vierde uitgaaf mijner Melodieën heb ik slechts een woord van dankzegging te voegen. Nederigen dank aan de Heiligste Familie, Jezus, Maria, Jozef, die zich gewaardigd hebben mijn nederig talent tot hunnen Lof te doen strekken. Dank aan de leden der Aartsbroederschap voor den onverdroten ijver, waarmede zij deze Melodieën in hunne godvruchtige bijeenkomsten steeds hebben beoefend.

Moge andermaal de zoete en goddelijke Jezus, op de voorspraak van zijne onbevlekte Moeder Maagd en zijnen H. Voedstervader, aan deze uitgaaf zijnen Hemelschen Zegen schenken en ik een enkel *Wees gegroet* erlangen van de leden der Aartsbroederschap voor mij en mijne dierbare Parochie.

KESSEL,

Feest van den H. Jozef, 1874.

MELODIEËN.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN

VOOR DE

WEKELIJKSCHE BIJEENKOMST

EN

GEBEDEN VOOR DE OVERLEDENE BROEDERS.

Aanroeping van den H. Geest.

Bladzijde 25.

Koor.

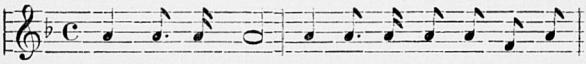

Kom, heilge Geest, daal in dit uur In on - ze

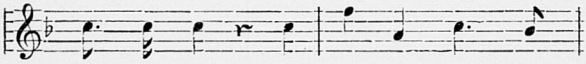

har - ten neêr, Ont - steek ze in lief - de-

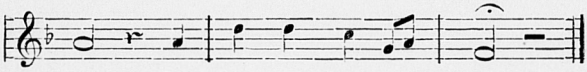

vuur. Ont - steek ze in lief - de - vuur.

Eene stem.

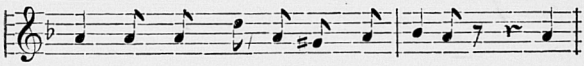

Komt niet uw licht ons hart be - stralen, Wij

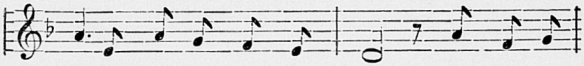

zagen 't he-mel - pad niet meer; Wij ble - ven

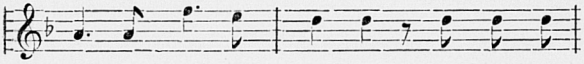

in de zon - de dwa - len, En zon - ken

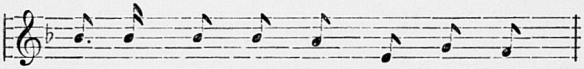

zon - der U in d'eeuw - gen af - grond

Koor.

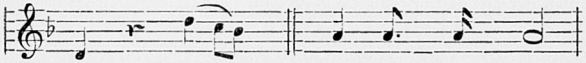

neêr. Kom, kom heil - ge Geest!

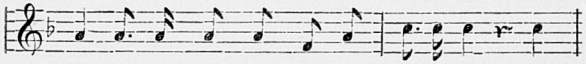

daal in dit uur In on - ze harten neêr, ont-

steek ze in lief - de - vuur. Ont - steek ze in liefde-

Eene stem.

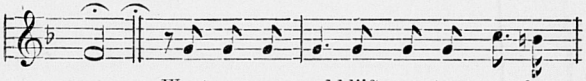

vuur. Want on - verpoosd blijft sa - tan ons be-

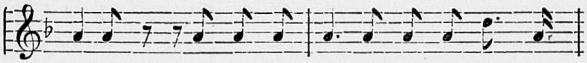

lagen; De we-reld lokt al-om en al-toos

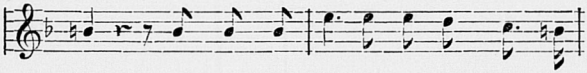

aan, En zwaar is ook de last van 't vleesch te

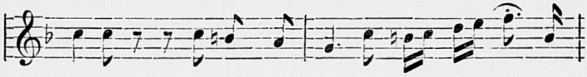

dragen: Behoud ons toch, of wij, o Heer! ver-

Koor.

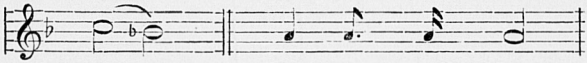

gaan. Kom, heil - ge Geest!

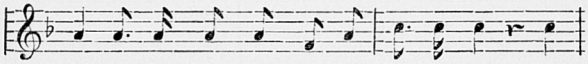

daal in dit uur In on-ze harten neêr, Ont-

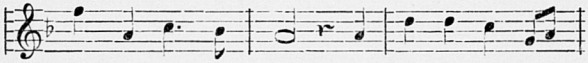

steek ze in lief-de-vuur, Ontsteek ze in lief-de-

Eene stem.

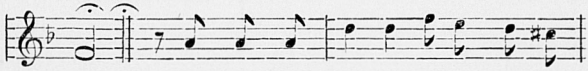

vuur. Komt Gij ons met uw heilig licht be-

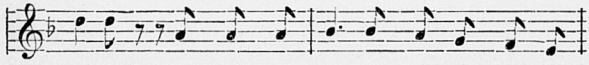

stralen, Dan duchten wij den helschen vij-and

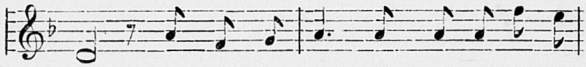

niet; Dan doet geen vleesch, geen we - reld ons ver-

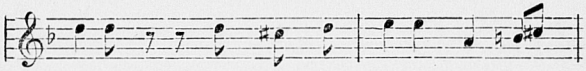

dwalen; Wij zien den hemel in 't ver-

Koor.

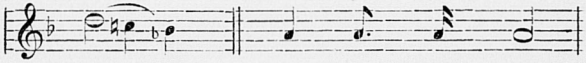

schiet. Kom, heil - - ge Geest!

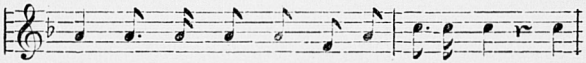

daal in dit uur In on - ze harten neêr, ont-

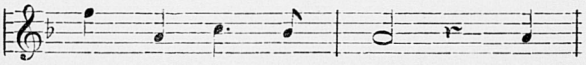

steek ze in lief - - de - - vuur. Ont-

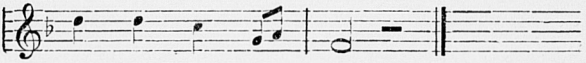

steek ze in lief - de - vuur.

℣. Emitte spiritum tuum et creabuntur (*)
℟. Et renovabis — faciem terrae.

(*) In den Paaschtijd (dat is: van Paasch-zaterdag tot aan de eerste Vespers van het feest der H. Drievuldigheid) voege men *Alleluja* na ieder vers.

De zegen met het Allerh. Sacrament.

Bladz. 36.

N° 1.

Voorz.

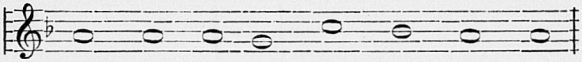

Tan - tum er - go Sa - cra - men - tum
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que

Ve - ne - re - mur cer - nu - i,
Laus et ju - bi - la - ti - o,

Koor.

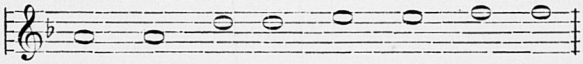

Et an - ti - quum do - cu - men - tum
Sa - lus, ho - nor, vir - tus quo - que

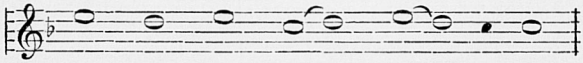

No - vo ce - dat ri - tu - i;
Sit et be - ne - - dic - ti - o;

Voorz.

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum
Pro - ce - den - ti ab u - tro - que

Koor.

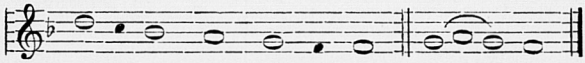

Sen - su - um de - fec - tu - i.
Compar sit lau - da - ti - o. A - men.

No 2.

Voorz.

Tan - tum er - go Sa - cra - men - tum
Ge - ni - to - ri Ge - ni - to - que

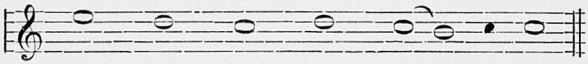

Ve - ne - re - mur cer - nu - i,
Laus et ju - bi - la - ti - o,

Koor.

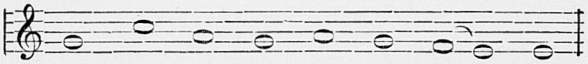

Et an - ti - quum do - cu - men - tum
Sa - lus, ho - nor, vir - tus quo - que

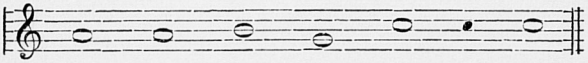

No - vo ce - dat ri - tu - i;
Sit et be - ne - dic - ti - o;

Voorz.

Praes - tet fi - des sup - ple - men - tum
Pro - ce - den - ti ab u - tro - que

Koor.

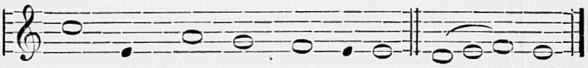

Sen - su - um de - fec - tu - i.
Com - par sit lau - da - ti - o. A - men.

Psalm CXVI.

Bladz. 38.

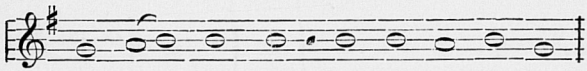

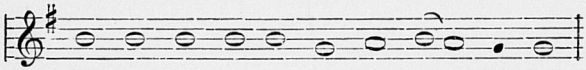

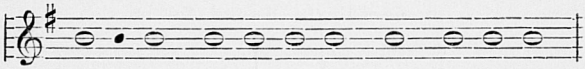

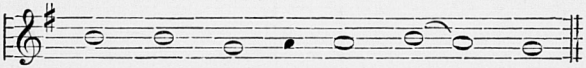

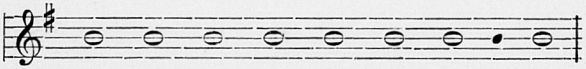

LITANIE

van de Allerh. Maagd Maria.

Bladz. 39.

No 1.

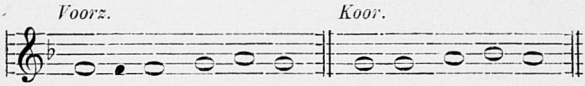

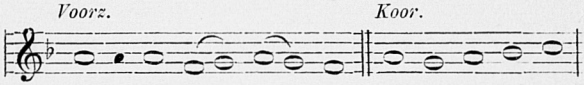

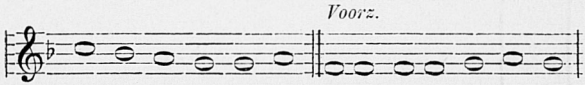

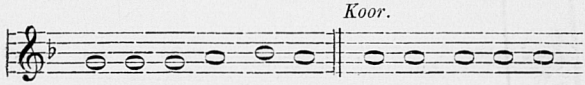

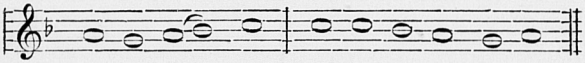

mun- di De - us, mi - se - re - re no - bis.

Voorz.

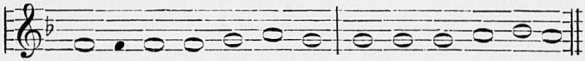

Spi - ri - tus Sancte De - us, mi - se - re - re nobis.

Koor.

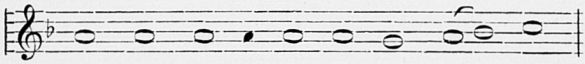

Sanc - ta Tri - ni - tas u - nus De - us,

Voorz.

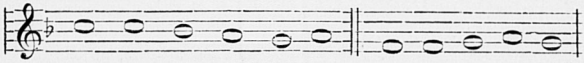

mi - se - re - re no - bis. Sancta Ma - ri - a,

Koor.

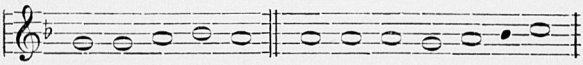

o - ra pro no - bis. Sancta De - i Ge - ni - trix,

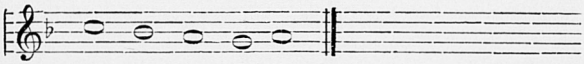

o - ra pro no - bis. enz. *(Zie bladz.* 11.)

No 2.

Voorz.

Ky - ri - e, e - lei - son. Chris - te, e - lei - son.

Koor. *Voorz.*

Ky - ri - e, e - lei - son. Chris - te au - di nos.

Koor *Voorz.*

Christe, ex - au - di nos. Pa - ter de coe - lis De - us,

Koor.

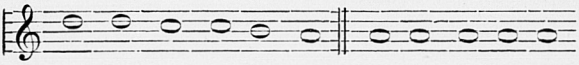

mi - se - re - re no - bis. Fi - li, Redemptor

mun - di, De - us, mi - se - re - re no - bis.

Voorz.

Spiri - tus Sancte, De - us, mi - se - re - re no - bis.

Koor.

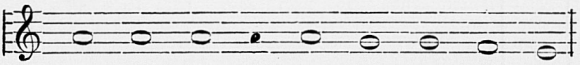

Sanc - ta Tri - ni - tas, u - nus De - us,

Voorz.

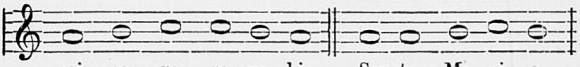

mi - se - re - re no - bis. Sancta Ma - ri - a,

Koor.

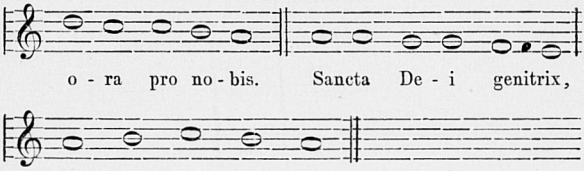

Sancta Virgo virginum,
Mater Christi,
Mater divinae gratiae,
Mater purissima,
Mater castissima,
Mater inviolata,
Mater intemerata,
Mater amabilis,
Mater admirabilis,
Mater Creatoris,
Mater Salvatoris,
Virgo prudentissima,
Virgo veneranda,
Virgo praedicanda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidelis,
Speculum justitiae,
Sedes sapientiae,
Causa nostrae laetitiae,
Vas spirituale,
Vas honorabile,
Vas insigne devotionis,
Rosa mystica,
Turris Davidica,
Turris eburnea,
Domus aurea,
Foederis arca,
Janua coeli,

Ora pro nobis.

Stella matutina,
Salus infirmorum,
Refugium peccatorum,
Consolatrix afflictorum,
Auxilium Christianorum,
Regina Angelorum,
Regina Patriarcharum,
Regina Prophetarum,
Regina Apostolorum,
Regina Martyrum,
Regina Confessorum,
Regina Virginum,
Regina Sanctorum omnium,
Regina sine labe concepta,

Ora pro nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.
Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
℣. Ora pro nobis, Sancta Dei Genitrix,
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Psalm L. (*)

Bladz. 48.

Voorz.

Mi - se - re - re me - i De - us

se - cun - dum mag - nam mi - se - ri-

Koor.

cor- di - am tu - am Et se - cundum mul - ti-

tu-dinem mi - se - ra - - ti - o - num tu - - a - rum :

de - - le i - - ni - - qui - - ta - - tem me- am. enz.

Amplius lava me ab iniquitate mea : * et a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco : * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccavi et malum coram te feci : * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum ; * et in peccatis concepit me mater mea.

(*) De streepjes onder de lettergrepen geven den kleintoon aan.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor, * lavabis me, et super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne projicias me a facie tua: * et Spiritum Sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui; * et spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Voorz.

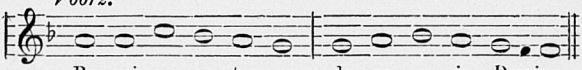

Koor.

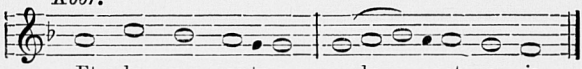

Jesu Salvator.

Bladz. 52.

Voorz.

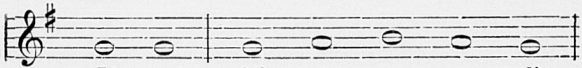

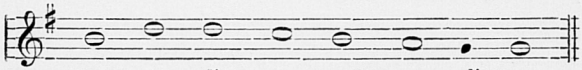

Koor.

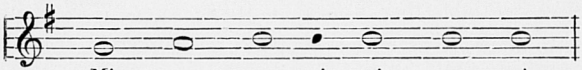

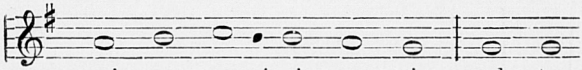

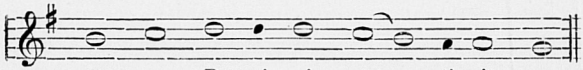

Voorz.

Pel - li me - - ae, con- sump - tis car- ni- bus.

Koor.

ad - - hae - - sit os me - - um. Miseremini, enz.

Voorz.

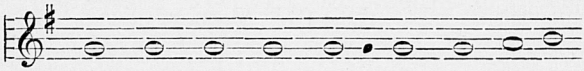

Qua - re per - se - qui-mi - ni me si- cut

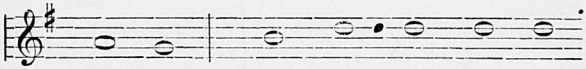

De - - us, et car - ni- bus me - - is

Koor.

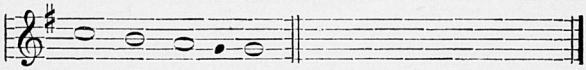

sa - tu - ra- mi- ni? Miseremini, enz.

Pie Jesu.

Bladz. 54.

No 1.

Pi - e Je - su Do- mi- ne do - na e - is

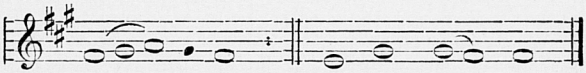

re - qui- em. Sem - pi - - ter - nam.

N° 2.

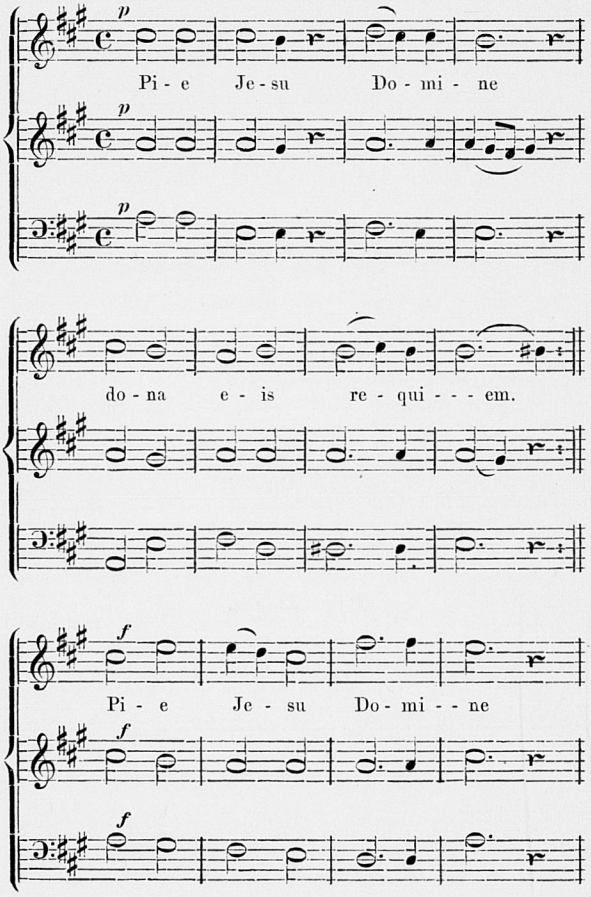

do - na e - - is re - qui - - em.

ff

Sem - pi - - - - ter - - - - nam.

Psalm CXXIX.

Bladz. 54.

Voorz.

De pro - fun - dis cla - ma - - vi ad

te, Do - mi - ne: Do-mine ex - au - di

Koor.

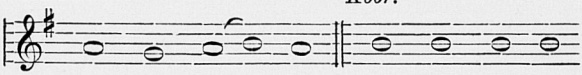

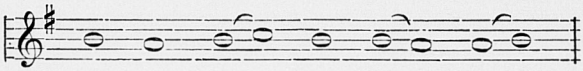

Si iniquitates observaveris, Domine, * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est; * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus, * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Voorz.

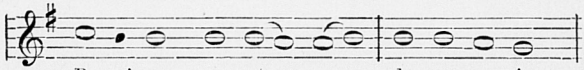

Koor.

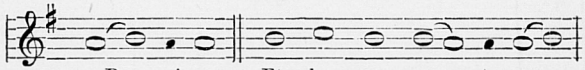

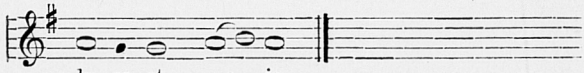

Na de H. Mis of bij de lijkbaar of aan den voet des altaars.

Pater noster, etc.
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. A porta inferi.
℟. Erue, Domine, animas eorum.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.
℣. Oremus etc. Per Christum Dominum nostrum.
℟. Amen.
℣. Requiem aeternam dona eis, Domine.
℟. Et lux perpetua luceat eis.
℣. Requiescant in pace.
℟. Amen.

Hij ruste in vrede.

Bladz. 60.

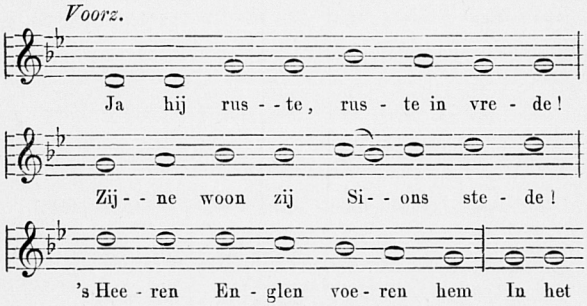

Koor.

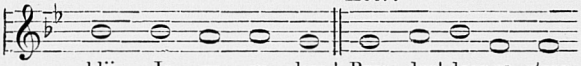

blij Je - ru - za - lem ! Broe - der! door-ge- staan

is 't lij - den ; Rust van 't zwoe - gen , rust

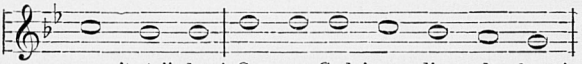

van 't strij- den ! Geve u God 't ver- dien - de loon !

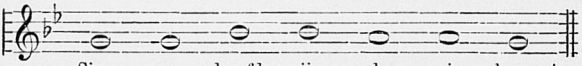

Siere uw hoofd zijn glo - - rie - kroon !

Voorz.

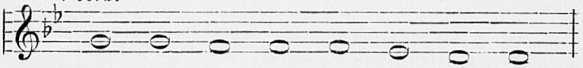

Trou - we vriend, ons voor - ge - - tre - den ,

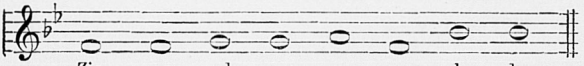

Zie we vol - gen u - - we schre - den :

Koor.

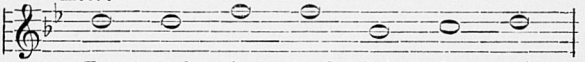

Een - - maal zien we el - kan - - der weêr ,

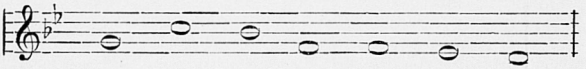

Eeu - - wig , eeu - wig bij den Heer !

Dan geen droe - - vig schei - den meer !

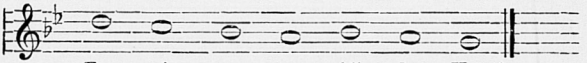

Eeu - wig sa - men bij den Heer !

GEZANGEN

IN GEBRUIK BIJ

DE HEILIGE FAMILIE.

N° 1.

Lofzang tot den H. Geest. (*)

Bladz. 62.

Veni Creator.

Bladz. 63.

PLECHTIG EN LANGZAAM.

N° 2.

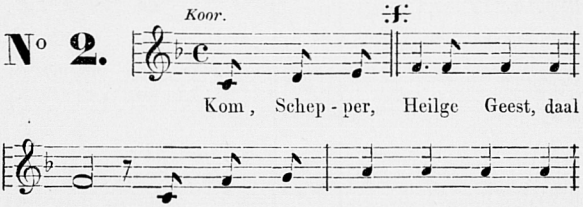

(*) Zie de gregoriaansche vesperboeken op het feest van Pinksteren.

weêr, Ver - - vul van bo - - ven met uw

kracht De har-ten door u voort-ge-bracht.

Twee stemmen.

Gij die de Troos-ter wordt ge - noemd,

Als gaaf des Hoog-sten steeds geroemd, Als levens-

bron, vuur, lief - - de - - - gloed En zal-ving,

Koor.

voor den geest zoo zoet. Uw ze-ven enz.

Uw zeven gaven roemen wij;
De vinger van Gods hand zijt Gij;
Als gift des Vaders Gij geëerd:
Die uw getrouwen 't spreken leert.

Ontsteek uw licht in ons verstand;
Dat ons 't gemoed van liefde brand'
En dat uw kracht ten allen tijd
Sterke onze zwakheid in den strijd.

Drijf satan verre op onze beê,
Verleen ons uwen zoeten vreê,
Ga steeds ons voor door uwen raad,
Opdat we mijden alle kwaad.

Leer gij ons kennen hier beneên
Den Vader en den Zoon meteen:
Geef, dat wij U, hun beider Geest,
Belijden immer onbevreesd.

Aan God den Vader eeuwig eer,
Zijn eengen Zoon ook, onzen Heer,
En God den Trooster zij bereid
Dezelfde lof in eeuwigheid.

Veni sancte Spiritus.

Bladz. 64 *en* 65.

N° 3 en 4.

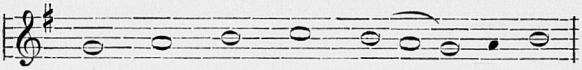

Et e - - mit - - te coe - - - li - tus
Zend ge - - lijk op 't Pink - - ster - feest

Koor.

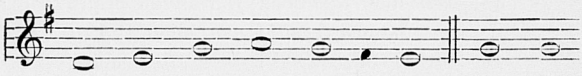

Lu - cis tu - - ae ra - di - um. Ve - - ni
Van uw he - melsch licht een straal. Va - - der

Pa - - ter pau - pe - rum, Ve - - ni da - - tor
kom, van 't arm ge - moed, Ge - ver, kom, van

mu- ne-rum, Ve - - ni lu- - men cor - di - um.
al - le goed, Kom, o licht der har - ten, daal.

Twee stemmen.

MATIG.

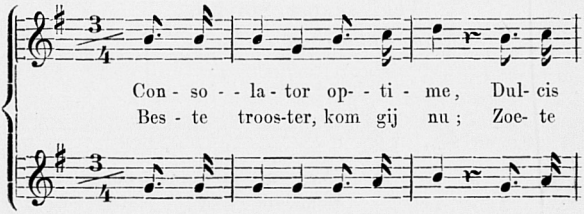

Con - so - - la - tor op- - ti - me, Dul- cis
Bes - te troos-ter, kom gij nu; Zoe- te

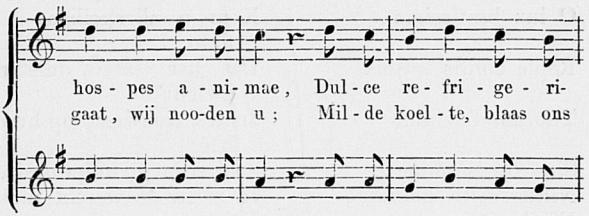
hos - pes a - ni- mae, Dul - ce re - fri - ge - ri-
gaat, wij noo-den u ; Mil - de koel - te, blaas ons

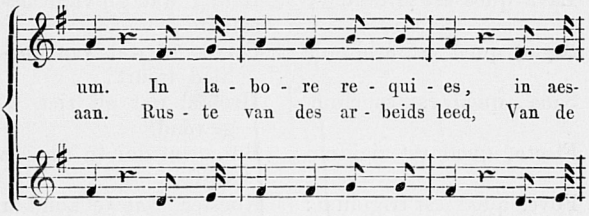
um. In la - bo - re re - qui - es, in aes-
aan. Rus - te van des ar - beids leed, Van de

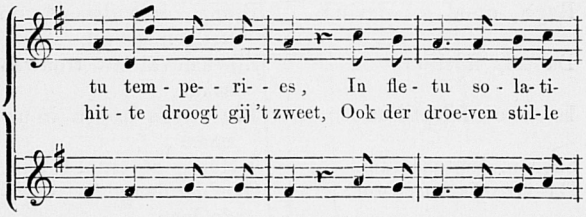
tu tem - pe- - ri- - es, In fle - tu so - la- ti-
hit - te droogt gij 't zweet, Ook der droe-ven stil-le

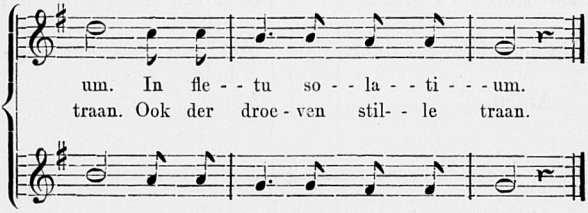
um. In fle - - tu so - - la - - ti - - - um.
traan. Ook der droe - ven stil- - le traan.

O lux beatissima,	Kom o allerheiligst licht,
Reple cordis intima	Dat het laatste duister zwicht'
Tuorum fidelium.	In uw trouwen, op hun beê.
Sine tuo numine,	Zonder dat gij hulpe biedt,
Nihil est in homine,	Is er in de wereld niet
Nihil est innoxium.	Éene ziele zonder wee.
Lava quod est sordidum:	Reinig wat gij vindt besmeurd,
Riga, quod est aridum:	Drenk al wat van dorheid treurt,
Sana, quod est saucium.	Heel al wat gij ziet gewond.
Flecte, quod est rigidum:	Buig wat zich in 't booze stijft,
Fove, quod est frigidum:	Koester wat te koud u blijft,
Rege, quod est devium.	Breng, wat dwaalt, op veilgen grond.
Da tuis fidelibus	Zij aan al uw trouwen saâm,
In te confidentibus	Die steeds hopen in uw naam,
Sacrum septenarium.	't Heilig zevental bereid.
Da virtutis meritum:	Geef der deugd 'tverdiende loon,
Da salutis exitum:	Geef een dood die 't al bekroon'
Da perenne gaudium.	Met een eeuwge zaligheid.
Amen.	Amen.

Ter eere van het Allerh. Sacrament.

Bladz. 68.

N° 5.

Voorz.

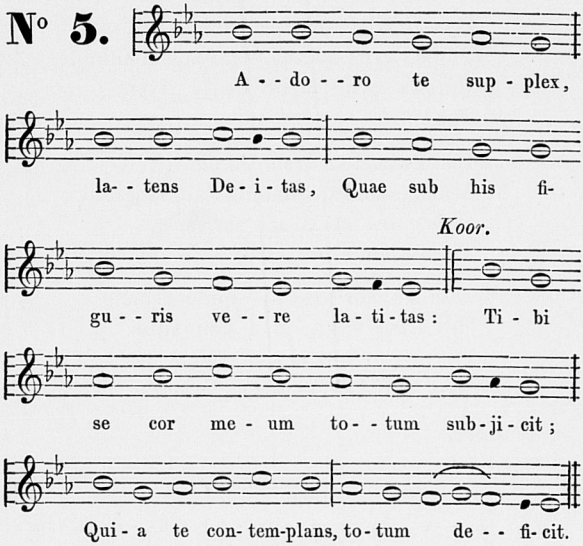

Visus, gustus, tactus in te fallitur;
Sed auditu solo tuto creditur:
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.

In Cruce latebat sola Deitas,
Sed hic latet simul et humanitas;
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto, quod petivit latro poenitens.

Plagas sicut Thomas non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.

O memoriale mortis Domini!
Panis vivus vitam praestans homini!
Praesta meae menti de te vivere,
Teque illi semper dulce sapere.

Pie Pelicane, Jesu Domine,
Me immundum munda tuo sanguine,
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.

Jesu, quem velatum nunc aspicio,
Oro, fiat istud quod tam sitio;
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuae gloriae.

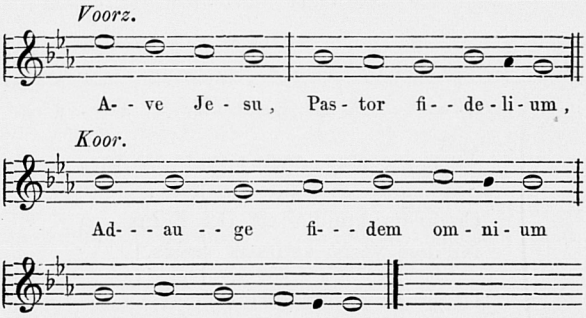

Adoro te.

Bladz. 69.

LANGZAAM, MET EERBIED.

Eene stem.

N° 6.

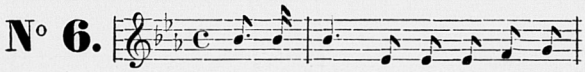

O mijn God! 'k aanbid u met ont-

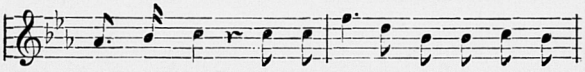

zag ver - vuld, U die hier waarach - tig in dees

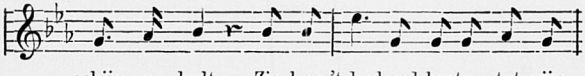

schijn u hult; Zie hoe 't dankend harte tot zijn

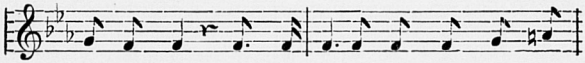

Heer u kiest; Wijl het u be-schouwend zich in

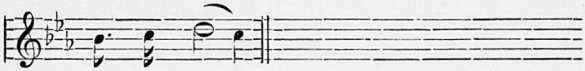

u ver - liest.

Koor.

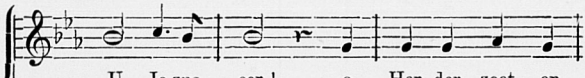

U, Je-zus, eer! o Her- der zoet en

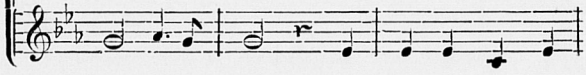

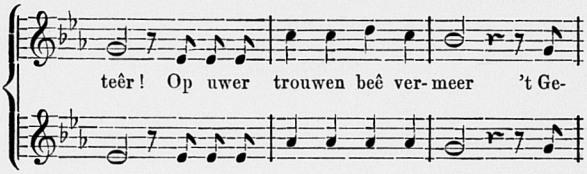
teêr! Op uwer trouwen beê ver-meer 't Ge-

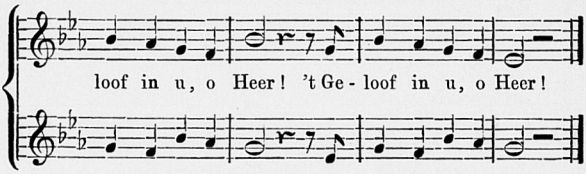
loof in u, o Heer! 't Ge-loof in u, o Heer!

Voorz.

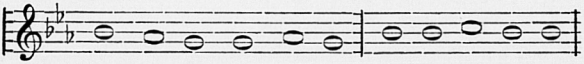
Oog, ge-voel en ton-ge stelt mij hier te loor:

Maar 't geloof vertrouwt slechts vei-lig op 't gehoor:

Koor.

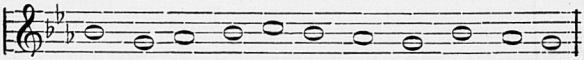
Vast ge-loof ik al wat Gods Zoon heeft ge-zeid,

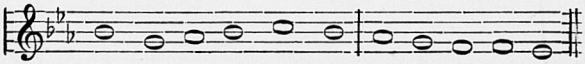
Niets toch o-ver-treft Hem in waar-ach-tig-heid.

Mocht aan 't kruis uw Godheid sluiren zich alleen
Hier verschuilt uw menschheid voor mijn oog meteen ;
Beide toch geloovend, als zag ik ze klaar,
Bid ik wat in rouwe bad de moordenaar.

Mag ik niet, als Thomas, uwe wonden zien,
'k Wil als mijnen God toch u mijn hulde biên.
Geef o dat ik altijd meer geloove in u,
In u hope, u minne, ja veel meer dan nu.

O gedachtenisse van des Heeren dood,
Levend en den mensch ook leven schenkend brood,
Geef dat mijne ziele door u leven mag
En uw zoetheid proeve tot mijn jongsten dag.

Pelikaan vol liefde, Jezus, gij zoo goed,
Reinig mijne onreinheid in uw heilig bloed,
Dat, was 't ook één druppel, de aarde gansch en al
Zaalgen kan van gruwlen, gruwlen zonder tal,

Jezus, wien gesluierd ik mijn hulde bracht,
'k Bid u, moog' geschieden, waar ik zoo naar smacht:
Dat gij eens den sluier voor mij openspreidt,
Zaalgend mij door d'aanblik van uw heerlijkheid.

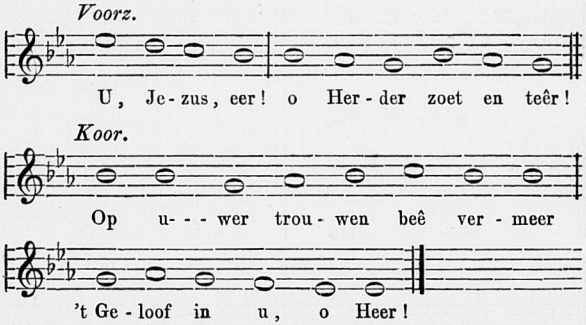

Adoremus.

Bladz. 70.

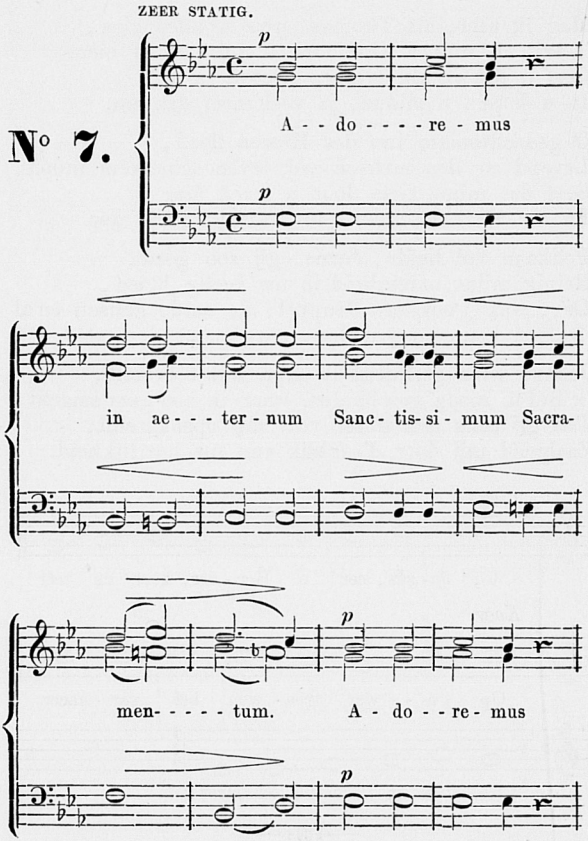

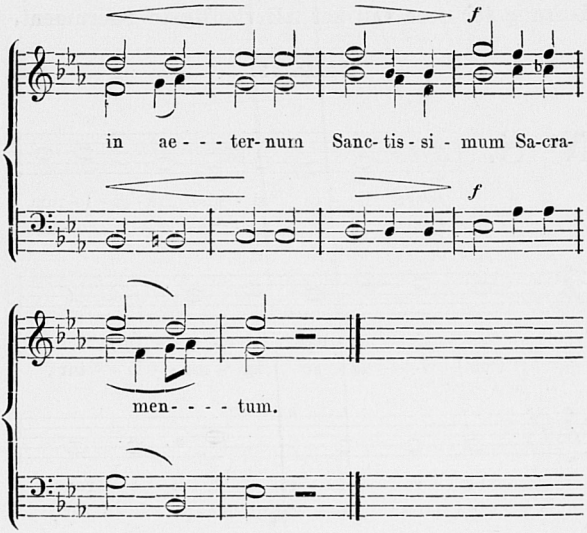

Adoremus.

Bladz. 71.

CANON.

LANGZAAM.

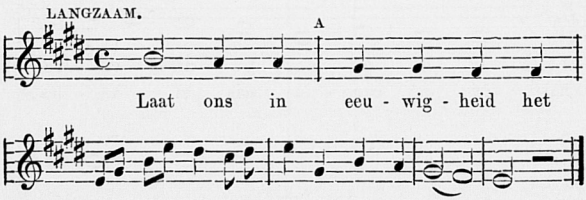

Lofzang ter eere van het Allerheiligste Sacrament.

Bladz. 72.

N° 8.

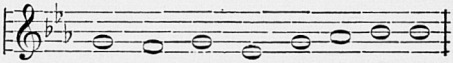

Voorz. Ec - ce pa - nis An - ge - lo - rum,
Koor. In fi - - gu - ris prae - si - gna - tur:

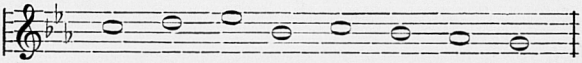

Fac - - tus ci - bus vi - - a - - to - rum,
Cum I - - - sa - ac im - - mo - - la - - tur,

Ve - - re pa - - nis fi - li - - o - - rum,
Ag - - nus Pas - chae de - pu - ta - - tur,

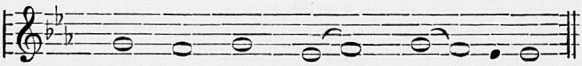

Non mit - - ten - - - dus ca - - ni - bus.
Da - - tur man - - - na pa - - tri - bus.

Voorz. Bo - - ne pa - - stor, pa - - nis ve - - re,
Koor. Tu, qui cunc - ta scis et va - - les,

Je - - su, nos - - tri mi - - se - - - re - - re:
Qui nos pas - - cis hic mor - - ta - - les:

Tu nos pas- - ce, nos tu- - - e - - re:
Tu- - os i - - bi com - men - - sa - - les:

Tu nos bo- - na fac vi- - - de - - re
Co - hae- - re - - des et - - so- - - da - - les

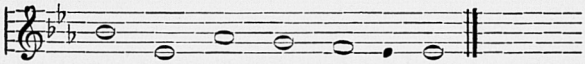

In ter - - ra vi- - ven - ti - um.
Fac sanc - to - rum ci - vi - um.

Ecce Panis.

Bladz. 73.

GEMATIGD.

N° 9.

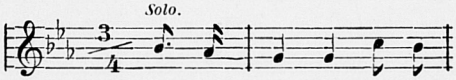

Zie het brood van die ginds

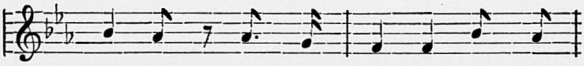

tro - nen Toe- - ge- - deeld aan die hier

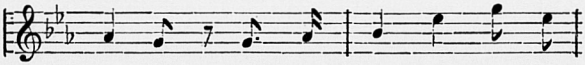

wo - nen: 't Ech- - te brood der trou - we

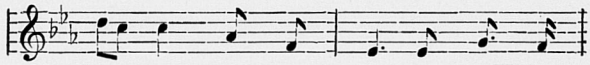
zo - nen, Brood, voor hon - den veel te

Koor.

waard. 't Was in beel - den reeds be-

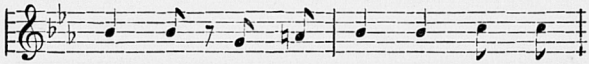
schre - ven, Toen de vrome I- - zaak moest

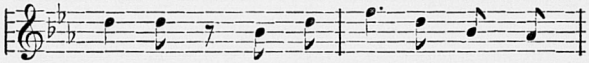
sne - ven, 't Paasch-lam werd ten zoen ge-

ge - ven, 't Zoe - te man - na werd ge-

Solo.

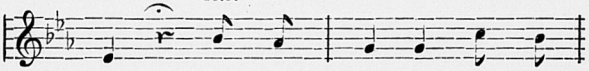
gaard. Goe - de her - der, wil ons

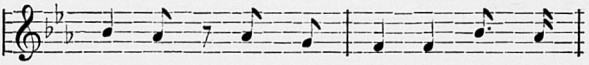
hoe - den, Van Gods toorn weer-houd de

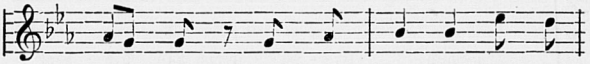
roe - den, Wil ons bij- staan, wil ons

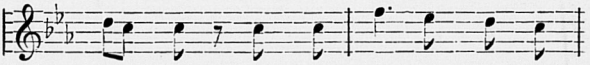
voe - den Laat ons zien wat gij den

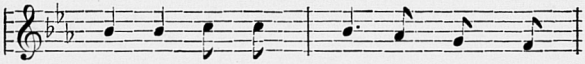
goe - den In den He - mel hebt be-

Koor.

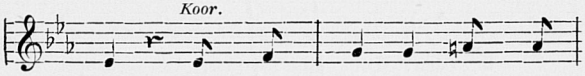
reid. Gij, dien wij al - - mo - - gend

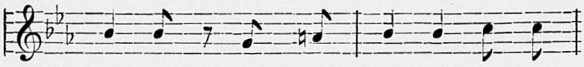
prij- zen, Die ons hier zoo mild komt

spij - zen, Wil ons daar, na blij ver-

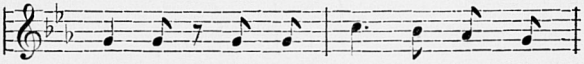
rij - zen, Aan uw disch een plaats aan-

wij-zen, Bij uw feest-kring in - ge - - leid.

Ter eere van het H. Sacrament.

Bladz. 74.

PLECHTIG EN TAMELIJK LANGZAAM.

N° 10.

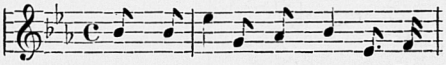
Loof, o Si- on! uw vriend en Be-

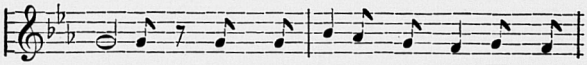

hoe-der, Uw Ver - los-ser, uw Leidsman en

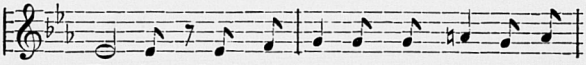

Voe - der; Loof uw Leer-aar, uw Schepper en

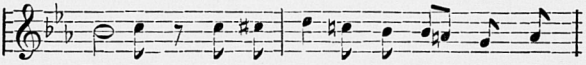

Broeder, En ver - ne - der voor hem u in

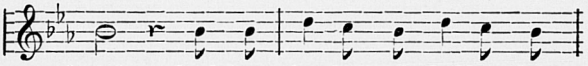

't stof. Looft hem, broeders, wilt dankbaar hem

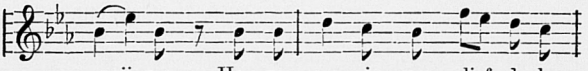

prij- zen, Hem voor eeu- wig uw lief - de be-

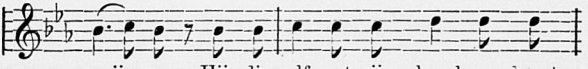

wij - zen; Hij, die zelf met zijn vleesch ons komt

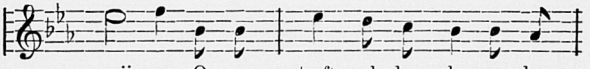

spij - zen, O - ver - - treft al - ler schep- se - len

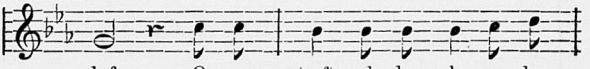

lof. O - ver - - treft al - ler schep-se - len

WAT LANGZAMER.

Solo.

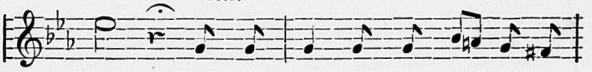

lof. Welk een goed heid, de mach-tig- ste

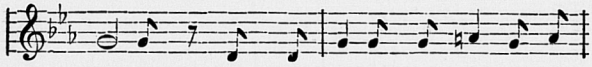
Ko-ning Nam voor al-tijd bij ons zij - ne

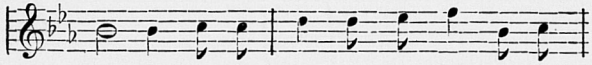
wo- ning, En ver - zocht ons als gunst en be-

loo- ning, Hem te naadren als Broeder en

Koor.

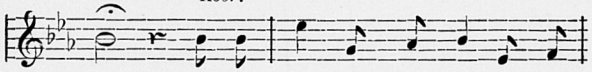
Vrind. Groo- te God, wees voor eeu-wig ge-

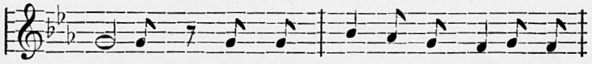
pre-zen ; 't Is uw vreugd in ons midden te

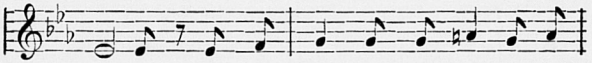
we- zen, Ons naar li- chaam en ziel te ge-

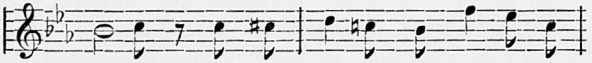
ne-zen , Te be - - wij- zen hoe - zeer gij ons

mint. Al - len wil- len we u dik - wijls be-

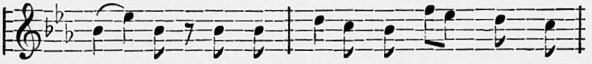
groe- ten , En eer - bie-dig ge- knield aan uw

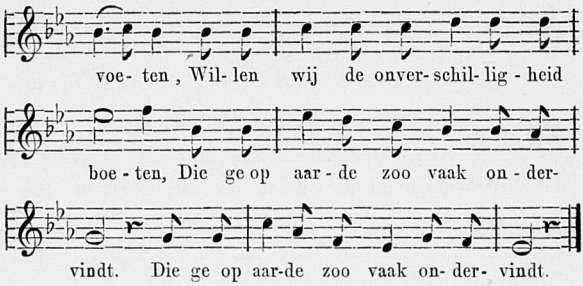

2.

Jezus, voedsel voor 't eeuwige leven,
Die de noodige kracht ons wilt geven,
Zie ons hier, door verlangen gedreven,
Voor uw heiligdom nedergeknield.
Gij wilt gaarne onze ellende verschoonen,
Onze needrige harten bewonen;
Moge ons leven aan allen ook toonen,
Dat gij, Jezus, alleen ons bezielt.
Als de ziekte aan het sterfbed ons kluistert,
Als ons oog door den dood reeds verduistert,
En ons oor naar geen aardsche meer luistert,
Dan vergeet, dan verlaat gij ons niet.
Voor de menschen van liefde verslonden,
Hebt ge, o Jezus! een middel gevonden,
Waardoor ge ons in de bangste der stonden
Uwe hulp en uw bijstand nog biedt.
Opdat zelfs ons geen dood zou verschrikken,
En de duivel ons niet zou verstrikken,
Komt ge zelf in dat uur ons verkwikken,
Waarin eeuwig deze aarde ons ontvliedt.

3.

Hoe dus pijnen en ziekte ons ook kwellen,
Nooit zal lijden of dood ons ontstellen,
Wijl gij, Jezus! ons wilt vergezellen,
  Als van de aarde onze ziel eenmaal scheidt.
Aan uw hand gaan wij moedig vertrekken,
Met de hoop dat ge ons eens zult verwekken
Uit het stof, dat onz' beendren zal dekken,
  Tot de kroon der onsterfelijkheid.
Lieve Jezus, die hier zijt verborgen,
Wil, ach, wil voor ons allen toch zorgen,
Leid ons eens tot dien zaligen morgen,
  Welke nimmer een avond meer heeft.
Als wij eenmaal met al uw getrouwen
U van aanschijn tot aanschijn aanschouwen,
Dan zult ge ons ook dat wonder ontvouwen,
  Waardoor ge u als een voedsel ons geeft.
Ach! verhoor onze needrige zangen,
En vervul ons zoo vurig verlangen;
Laat ons steeds u zoo waardig ontvangen,
  Dat gij, Jezus, alleen in ons leeft.

Schoon lied van het Allerh. Sacrament.

Bladz. 76.

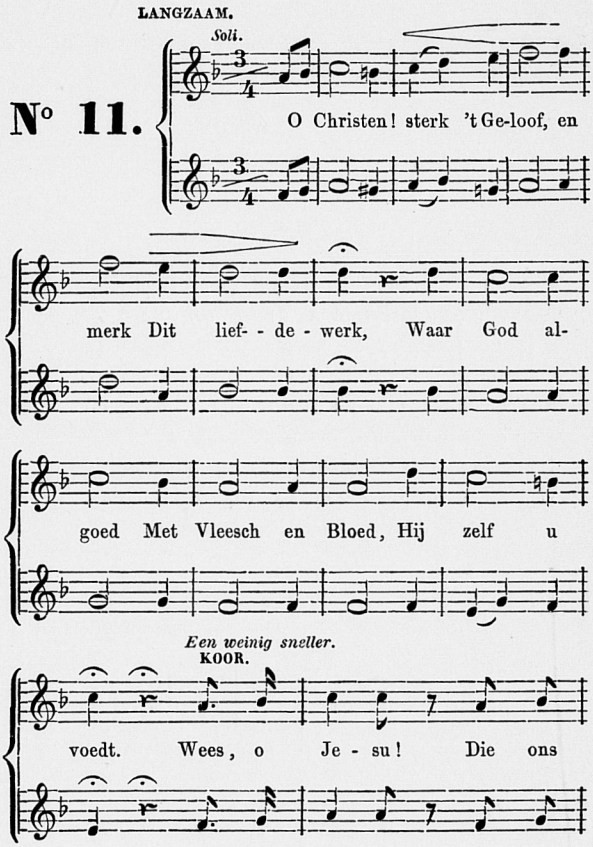

steeds nu Hier in 't vleesch U Be - zit - ten

doet, Wees, o Je - su! Die ons

steeds nu Hier in 't vleesch U Be - zit - ten

Wat langzamer.

doet; O Je-su zoet! Wees, wees ge - groet.

2.

Eene stem.

Daar in dien krans
Der Remonstrans
Is Christus gansch:
Van brood en wijn
Daar enkel zijn
Gedaante en schijn.

Allen.

Wees, o Jesu!
Die ons steeds nu
Hier in 't vleesch U
Bezitten doet,
O Jesu zoet!
Wees, wees gegroet.

3.

Eene stem.

De Hostie daar,
De schijn voorwaar
Van brood is 't maar:
't Blijkt wel gewis
't Geheimenis,
Dat Jezus 't is.

Allen.

Wees, o Jesu!
Die ons steeds nu
Hier in 't vleesch U
Bezitten doet,
O Jesu zoet!
Wees, wees gegroet.

4.

Eene stem.

Kniel, kniel dan neêr
Voor d'Opperheer
En vraag niet meer,
Hoe dat geschiedt:
Ziet 't oog het niet,
't Geloof 't wel ziet.

Allen.

Wees, o Jesu!
Die ons steeds nu
Hier in 't vleesch U
Bezitten doet,
O Jesu zoet!
Wees, wees gegroet.

5.

Eene stem.

Met Cherubien
En serafien
Wil hulde biên;
Val voor Hem neêr,
Geef, geef Hem eer,
Uw God en Heer.

Allen.

Wees, o Jesu!
Die ons steeds nu
Hier in 't vleesch U
Bezitten doet,
O Jesu zoet!
Wees, wees gegroet.

6.

Eene stem.

Ach, bij mijn dood
En jongsten nood,
Wees, hemelsch Brood!
Mijn zielespijs
Op mijne reis
Naar 't Paradijs.

Allen.

Wees, o Jesu!
Die ons steeds nu
Hier in 't vleesch U
Bezitten doet,
O Jesu zoet!
Wees, wees gegroet.

Voor de H. Communie.

Bladz. 78.

STATIG.

N° 12.

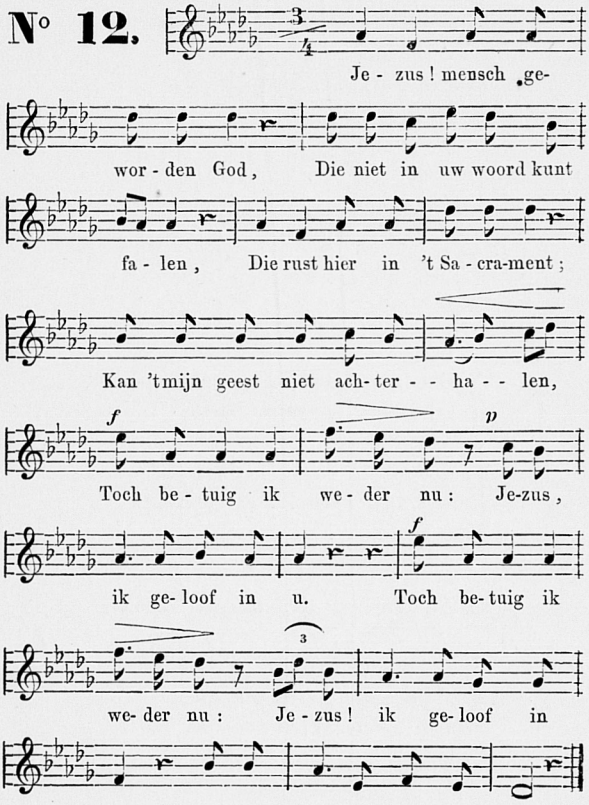

2.

God van almacht, liefde en trouw!
'k Ben beschaamd om al mijn zonden,
Maar gij, Heer! hebt ze uitgewischt
In het bloed van zóóveel wonden;
Vol betrouwen kom ik nu,
Goede Jezus! 'k hoop in U.

3.

God van liefde en opperst goed!
Gij wilt spijzen ons en drenken,
In 't geheim der hoogste min
Heel U zelven aan ons schenken;
Liefste Jezus! kom gij nu,
Ach, mijn ziel verzucht naar U.

4.

'k Ben niet waardig, groote God!
Dat gij ingaat in mijn harte;
Spreek, Heer! spreek een enkel woord,
En, doorwond van liefdesmarte,
Schrei ik: Jezus! kom toch nu,
Kom, o kom! ik smacht naar U.

5.

'k Zal dan aan den heilgen disch
U, mijn Jezus! gaan ontvangen,
U, mijn God, mijn grooten God,
Aan mijn zalig harte prangen:
Goede Jezus! kom toch nu,
Kom, o kom! ik snel tot U.

Tot dankzegging.

Bladz. 80.

N° 13.

Voorz.

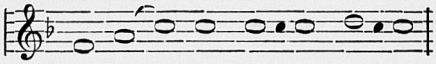

Lau - - da - - te pu-e - ri Dominum

Koor.

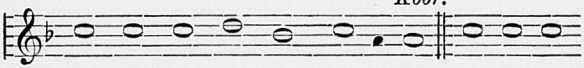

lau - da - te no - men Do- mi - ni. Sit no-men

Domi-ni be - ne - dic- tum, ex hoc nunc et

us- que in sae- cu- lum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * et super coelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * et humilia respicit in coelo et in terra?

Suscitans a terra inopem, * et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum laetantem.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, * et in saecula saeculorum. Amen.

Na de H. Communie.

Bladz. 82.

LANGZAAM EN LIEFDEVOL.

N° 14.

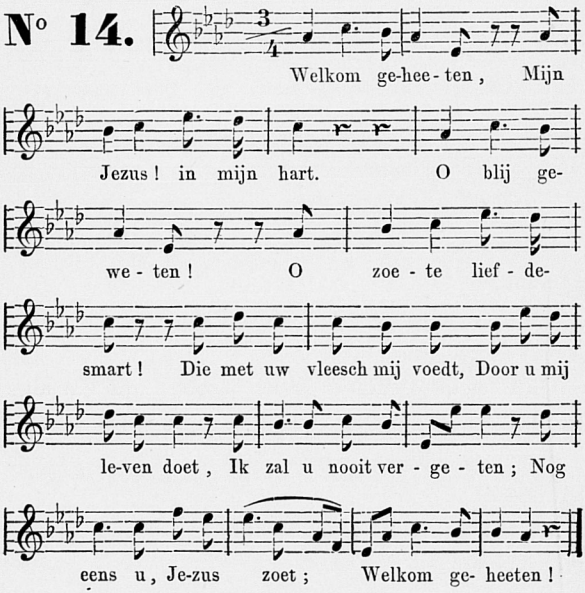

2.

'k Zal dank Hem zingen,
Zijn bloed was mij ten drank;
Gij hemelingen!
Zegt gij met mij Hem dank,
Die om zijn zetel zweeft,
Hem eeuwig glorie geeft,
Nu hier mij komt omringen,
Daar Jezus in mij leeft,
'k Zal dank Hem zingen.

3.

Aan Jezus geven
Zal ik mijn hart en ziel,
Voor heel mijn leven!
Wat mij ten deele viel
Bevat geen aardsch verstand;
't Is door een menschenhand
Nog nimmer neêrgeschreven;
'k Wil hart en ziel ten pand
Aan Jezus geven.

Jesu dulcis memoria.

Bladz. 83.

N° 15.

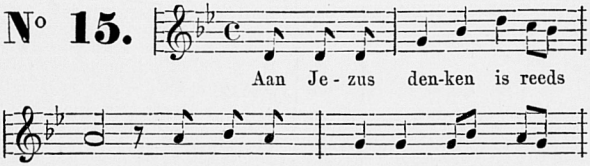

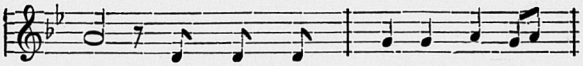

moed, Maar ver gaat 't bo-ven al - - le

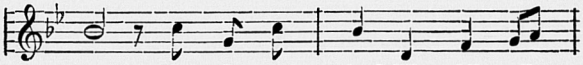

goed, Wat Je - zus' vriend- lijk bij - zijn

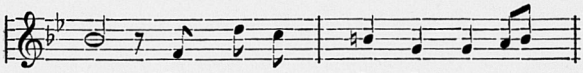

doet. Niets zoe-ter, dat de ton - ge

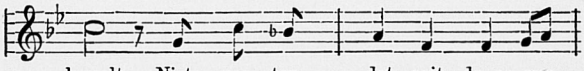

kweelt, Niets zoe - ter, dat ooit de oo- ren

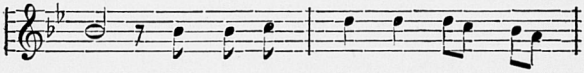

streelt, Niets zoe-ter, dat 't ver - stand zich

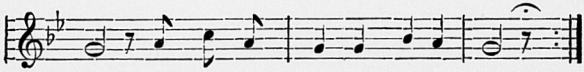

beeldt Dan Je - zus, Go - des ei-gen teelt.

3.

O hoop van die in boete klaagt,
O Jezus, mild voor die u vraagt,
Goed voor die zoekend naar u jaagt!
Maar wat voor die in 't hart u draagt?

4.

O Jezus, bron die eeuwig leeft,
't Verstand verlicht, 't hart zoetheid geeft,
Die alle heil te boven streeft,
Wat ooit de mensch gezonnen heeft.

5.

Geen tonge, die het ooit vertelt,
Geen stifte, die 't in letters spelt;
Het minnend hart laat onvermeld
Hoe zoet 't van Jezus' liefde zwelt.

6.

'k Zoek Jezus hier in de eenzaamheid,
In mijn gesloten hart bereid;
'k Zoek Jezus, waar Gods hand mij leid',
Wat lot mij in de wereld beid'.

Aan Jezus eer.

Bladz. 85.

N° 16.

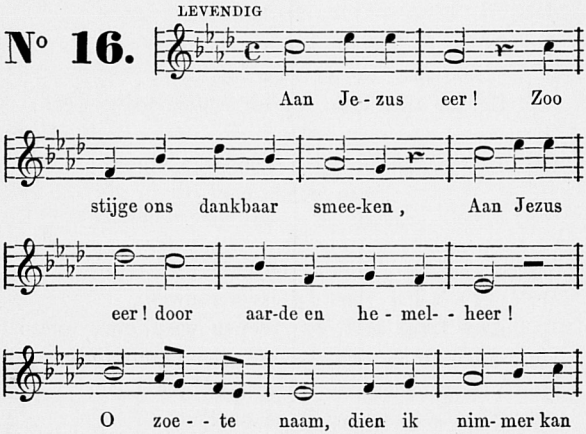

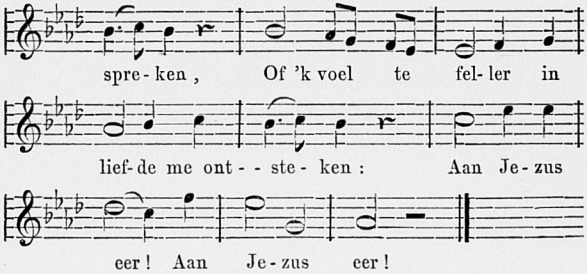

2.

Aan Jezus eer!
Is 't lied der christenscharen,
Aan Jezus eer! Hem onzen God en Heer,
Die al wie trouw om Hem henen vergâren,
Trouw in den strijd voor zijn naam zal bewaren:
Aan Jezus eer!

3.

Aan Jezus eer!
Zoo mag de zondaar zuchten,
En tot zijn Heer ga hij rouwmoedig weer;
Geen boetling, neen! heeft zijn wrake te duchten:
Hij heeft alleen in zijne armen te vluchten:
Aan Jezus eer!

4.

Aan Jezus eer!
Is 't lied van 't zielsvertrouwen,
Aan Jezus eer! zoo roepen we immer weer;
Hoe langer toch wij zijn wonden beschouwen,
Hoe meer ons ook onze zonden berouwen:
Aan Jezus eer!

5.

Aan Jezus eer!
Is 't lied der hemelzalen,
En de Englen vallen diep aanbiddend neer;
Dat moet heel d'aard met haar tongen en talen,
Dat al wat is door alle eeuwen herhalen:
Aan Jezus eer!

6.

Aan Jezus eer!
Nog eens het aangeheven!
Aan Jezus eer! en immer, immer meer!
Aan Hem alléén zij van nu af ons leven,
Aan Hem gehéél ons ten offer gegeven:
Aan Jezus eer!

7.

Aan Jezus eer!
Zoo blijve ons danklied stroomen,
Aan Jezus eer! voor eeuwig onzen Heer!
Hij, ja, hij zelf is in ons nu gekomen,
Hij zelf heeft ons tot de zijnen genomen:
Aan Jezus eer!

Geloofd zij Jezus Christus.

Bladz. 87.

N° 17. *Eene stem.*

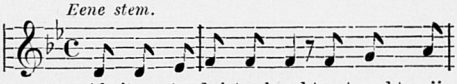

Als 't eerste duister breekt ontwaakt mijn

Koor.

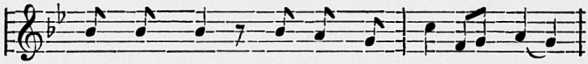

hart en spreekt : Ge-loofd zij Je - zus Chris-

Eene stem.

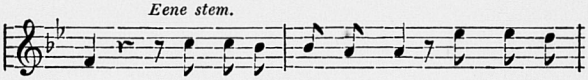

tus ! De heilge feestklok luidt En roept het

Koor.

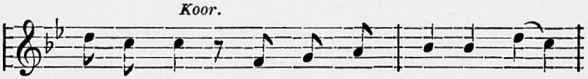

plech-tig uit : Ge- loofd zij Je - zus Chris-

Eene stem.

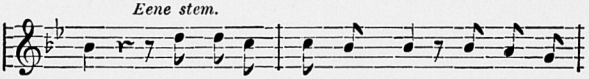

tus ! Wat is de schoonste klank ? De zoet- ste

Koor.

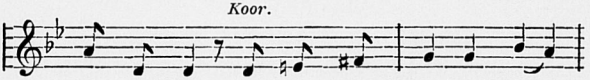

toon van dank ? Ge - loofd zij Je - zus Chris-

Eene stem.

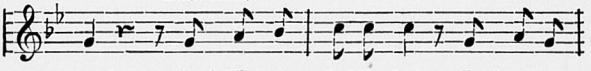

tus ! In 's Hee-ren hei-lig huis Is 't eerste

Koor.

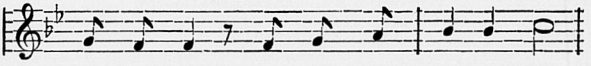

beê - ge - suis Ge - loofd zij Je - zus Chris-

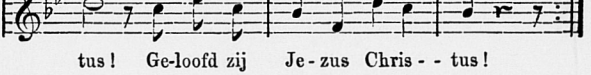

tus ! Ge-loofd zij Je - zus Chris - - tus !

5.

In mijn gelukkigst uur
Zing ik met liefdevuur:
  Geloofd zij Jezus Christus!

6.

Bij al wat ik begin,
Roep ik met hart en zin:
  Geloofd zij Jezus Christus!

7.

En wat mijn werk ook zij,
Ik zeg er vroolijk bij:
  Geloofd zij Jezus Christus!

II.

1.

De schoonste vruchten kweekt
Het hart dat altoos spreekt:
  Geloofd zij Jezus Christus!

2.

Bij spijzen en bij drank
Is dit mijn vrome dank:
  Geloofd zij Jezus Christus!

3.

Zoo zing ik vroeg en spâ,
Als 'k bid of werken gâ:
  Geloofd zij Jezus Christus!

4.

En nooit verveelt de groet,
Zoo schoon, zoo wonder zoet:
Geloofd zij Jezus Christus!

5.

Als treurigheid mij plaagt,
Dan roep ik onversaagd:
Geloofd zij Jezus Christus!

6.

Bij 's levens zielsverdriet
Vind ik mijn troost in 't lied:
Geloofd zij Jezus Christus!

7.

In nood en bittre smart
Roep ik met mond en hart:
Geloofd zij Jezus Christus!

8.

Droef om mijn schuld te moê,
Zucht ik mijn Jezus toe:
Geloofd zij Jezus Christus!

9.

De macht der helle vliedt
Voor dit mijn zoete lied:
Geloofd zij Jezus Christus!

III.

1.

De liefelijkste lof
Is ook in 's Hemels hof:
Geloofd zij Jezus Christus!

2.

Des Vaders eeuwig Woord
Klinkt daar en eeuwig voort:
Geloofd zij Jezus Christus!

3.

Zingt, menschenkindren! luid,
Zingt jubelend het uit:
Geloofd zij Jezus Christus!

4.

Heel 't aardrijk in het rond
Weêrklinke telken stond:
Geloofd zij Jezus Christus!

5.

Als 't licht ten einde spoedt,
Zij dit de laatste groet:
Geloofd zij Jezus Christus!

6.

De duisternis wordt dag
Voor wie slechts zingen mag:
Geloofd zij Jezus Christus!

7.

Mijn hart houdt sluimrend wacht,
't Zingt in den stillen nacht:
Geloofd zij Jezus Christus!

8.

Ja, nog mijn ziele spreekt,
Als reeds mij 't harte breekt:
Geloofd zij Jezus Christus!

9.

Zingt, Hemel, aarde, zee!
Zingt al wat ademt meê:
Geloofd zij Jezus Christus!

10.

't Weerklinke wijd en luid
Voor Hem eeuw in eeuw uit:
Geloofd zij Jezus Christus!

In den Advent.

Bladz. 91.

N° 18.

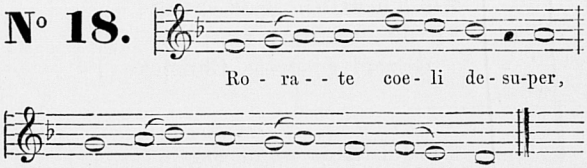

Ter eere der Menschwording.

Bladz. 91.

Met 2 of 3 stemmen.

N° 19.

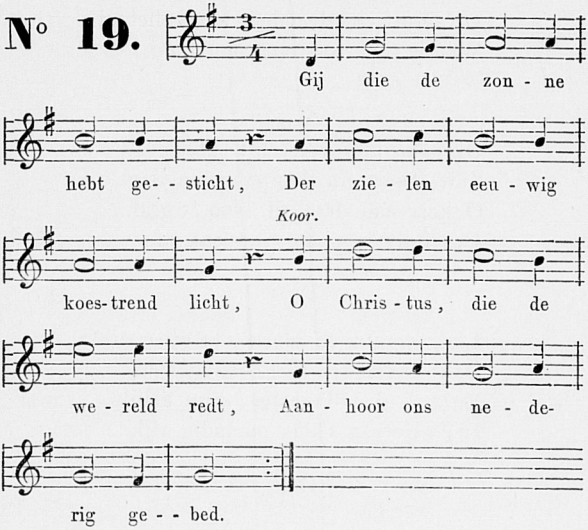

2.

Gij zaagt het menschdom in den nood,
Ter prooi van satan en den dood:
En, met zijn droevig lot begaan,
Bracht gij den zondaar redding aan.

3.

Uit 't heiligdom der zuivre Maagd
Zijt gij, Verlosser, opgedaagd,
Om aan het kruis, als ons rantsoen,
Aan uwen Vader te voldoen.

4.

Voor uwe sterkte, voor uw macht
Buigt thans de knieën elk geslacht,
In aarde en Heemlen buigt het al
Wat is, en was en komen zal.

5.

Gij, die met vreeselijk gezag
Zult komen in den jongsten dag,
O keer aan deze zij' van 't graf
Des duivels pijlen van ons af.

6.

Lof, kracht en glorie, te allen tijd
Den Vader en den Zoon gewijd!
En ook den Trooster, hun gelijk,
In 's Heeren Gods oneindig rijk!

Kerstlied.

Bladz. 93.

N° 20.

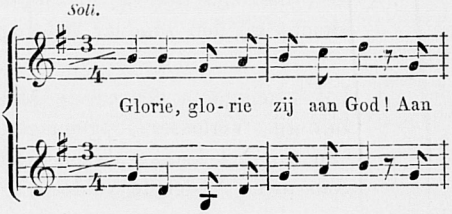

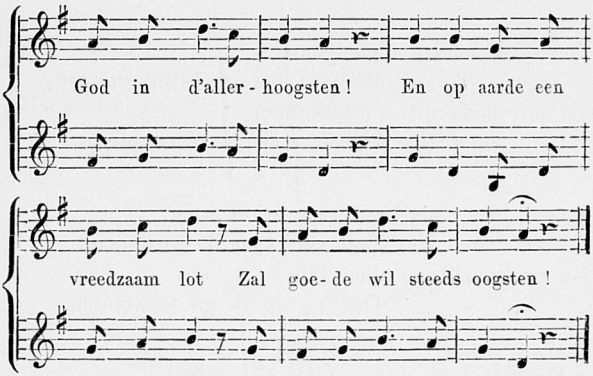

Choorrefrein.

Enkele stemmen.

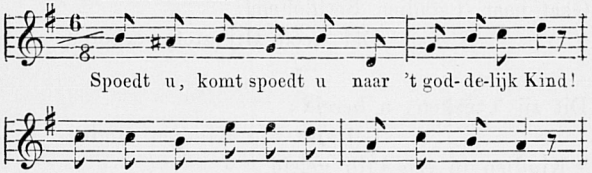

Alle stemmen.

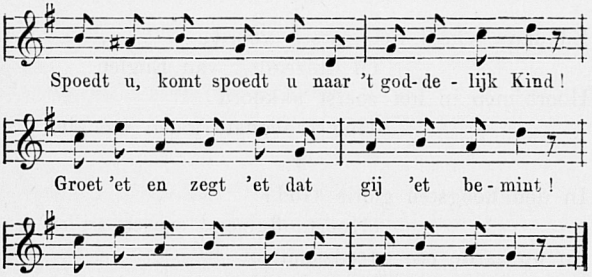

2.

Ziet, een heldre hemelgloor
Verlicht het nachtlijk duister,
En een bode uit 't hemelchoor
Zweeft neder in dien luister.

3.

Vreest niet, herders, (zoo zingt hij)
Van God ben ik gezonden;
En gewis zijt ge allen blij
Om 't geen ik ga verkonden.

4.

's Werelds heil, (zoo juicht zijn stem)
De Christus is geboren!
Gaat naar 't stadjen Bethlehem:
Dat heeft Hij zich verkoren.

5.

Dit zij 't teeken, u bereid:
Gij zult een Kindjen vinden,
't Kindjen in een krib geleid,
Met doekjens, die 't omwinden.

6.

En nauw vliedt het laatste woord,
Of duizenden van Englen
Hoort men in het zoetst akkoord
Hun schoonste tonen menglen.

7.

In den hoogsten glorie God!
(Hoort, duizend snaren trillen)
En op aarde een vreedzaam lot
Den menschen die goed willen!

8.

En, toen zwevend in het rond
Het choor was opgestegen,
Klonk het uit der herdren mond
Elkander blijde tegen.

9.

Blij om 't teeken, hun bereid,
Gaan zij op weg en vinden
't Kindjen in een krib geleid,
Met doekjens, die 't omwinden.

10.

Ziet den Schepper van 't heelal:
Op stroo strekt Hij zijn leden!
Voelt ge, o mensch, hier in deez' stal
Niet uwen trots vertreden?

11.

Kindjen vol aanminlijkheên,
Van koude schier bevrozen!
Ach, gij hebt uit liefde alleen
Deze armoê u gekozen!

12.

Wie aanschouwt dat lieve Wicht,
En durft zich nog beklagen?
't Oog op 't Kindeken gericht,
Als nood of koude plagen!

13.

Christen! zult gij vroolijkheid
En weelde slechts begeeren?
Jezus, in 'een krib geleid,
Komt u versterving leeren.

14.

En gij die de zonde mint,
Gods eere hebt geschonden,
Ziet en hoort het godlijk Kind:
Het weent om uwe zonden.

15.

Glorie, glorie zij aan God!
Aan God in d' allerhoogsten!
En op aarde een vreedzaam lot
Zal goede wil steeds oogsten!

Het arm Kindeken van Bethlehem.

Bladz. 96.

MET GEVOEL.
Eene stem.

N° 21.

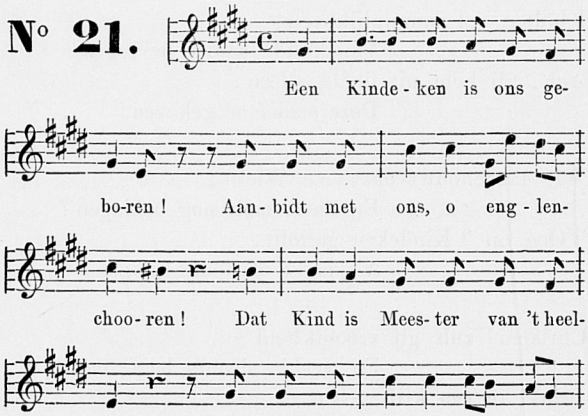

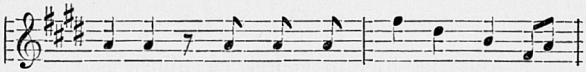

luis- ter, En mid - den van het nacht- lijk

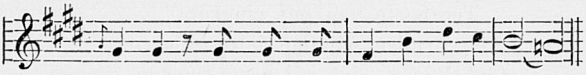

duis- ter Verschool kij zich in Bethlems stal.

Choorrefrein.

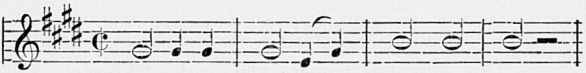

O zoe- te Je- zus! nood en smart,

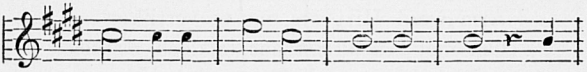

Dat was de keu - ze van uw hart, Hoe

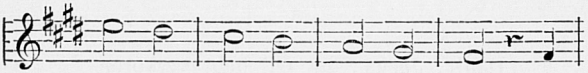

ar - mer we u zien, god - lijk Kind, Hoe

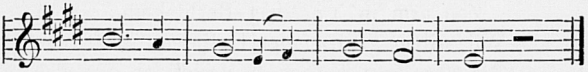

meer gij on - ze lief - de wint.

2.

Een arme maagd is zijne moeder,
Een arme werkman zijn behoeder,
Arm zijn ze die Hij 't meeste mint.
Met arme doekjens slechts omwonden;
Door arme herders 't eerst gevonden:
O ja, Hij is der armen vrind.

2.

Ziet, een heldre hemelgloor
Verlicht het nachtlijk duister,
En een bode uit 't hemelchoor
Zweeft neder in dien luister.

3.

Vreest niet, herders, (zoo zingt hij)
Van God ben ik gezonden;
En gewis zijt ge allen blij
Om 't geen ik ga verkonden.

4.

's Werelds heil, (zoo juicht zijn stem)
De Christus is geboren!
Gaat naar 't stadjen Bethlehem:
Dat heeft Hij zich verkoren.

5.

Dit zij 't teeken, u bereid:
Gij zult een Kindjen vinden,
't Kindjen in een krib geleid,
Met doekjens, die 't omwinden.

6.

En nauw vliedt het laatste woord,
Of duizenden van Englen
Hoort men in het zoetst akkoord
Hun schoonste tonen menglen.

7.

In den hoogsten glorie God!
(Hoort, duizend snaren trillen)
En op aarde een vreedzaam lot
Den menschen die goed willen!

8.

En, toen zwevend in het rond
Het choor was opgestegen,
Klonk het uit der herdren mond
Elkander blijde tegen.

9.

Blij om 't teeken, hun bereid,
Gaan zij op weg en vinden
't Kindjen in een krib geleid,
Met doekjens, die 't omwinden.

10.

Ziet den Schepper van 't heelal:
Op stroo strekt Hij zijn leden!
Voelt ge, o mensch, hier in deez' stal
Niet uwen trots vertreden?

11.

Kindjen vol aanminlijkheên,
Van koude schier bevrozen!
Ach, gij hebt uit liefde alleen
Deze armoê u gekozen!

12.

Wie aanschouwt dat lieve Wicht,
En durft zich nog beklagen?
't Oog op 't Kindeken gericht,
Als nood of koude plagen!

13.

Christen! zult gij vroolijkheid
En weelde slechts begeeren?
Jezus, in 'een krib geleid,
Komt u versterving leeren.

14.

En gij die de zonde mint,
Gods eere hebt geschonden,
Ziet en hoort het godlijk Kind:
Het weent om uwe zonden.

15.

Glorie, glorie zij aan God!
Aan God in d' allerhoogsten!
En op aarde een vreedzaam lot
Zal goede wil steeds oogsten!

Het arm Kindeken van Bethlehem.

Bladz. 96.

MET GEVOEL.
Eene stem.

N° 21.

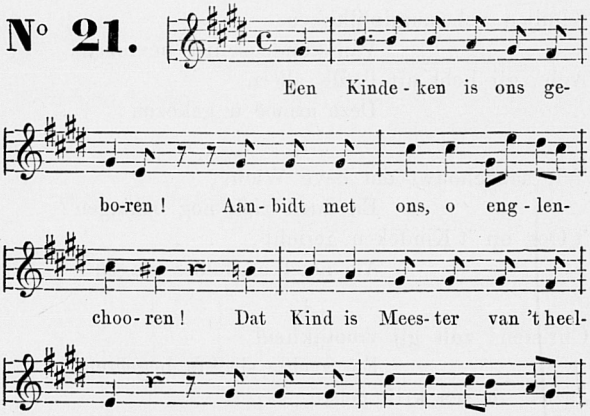

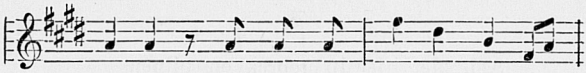

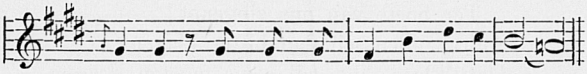

Choorrefrein.

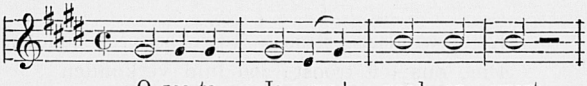

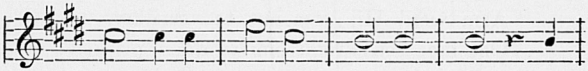

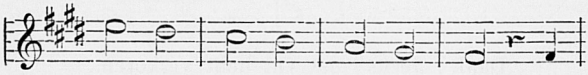

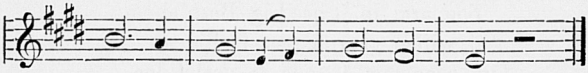

2.

Een arme maagd is zijne moeder,
Een arme werkman zijn behoeder,
Arm zijn ze die Hij 't meeste mint.
Met arme doekjens slechts omwonden;
Door arme herders 't eerst gevonden:
O ja, Hij is der armen vrind.

3.

Ach ziet hier in gebrek en pijnen
Het schuldloos Kindeken verkwijnen
  Ter boete van ons zingenot!
Ach, zullen wij dan bitter klagen
Om 't leed, dat wij soms moeten dragen
  Tot delging onzer schuld bij God?

4.

Krib, windsels, stroo — 't zijn zooveel monden,
Die, ons ten troost, zoo luid verkonden
  Dat armoê 't best ten Hemel leidt; —
Arm werd Hij, om ons te verrijken,
Om met een kroon ons te doen prijken,
  Die niet vergaat in eeuwigheid.

5.

Dank, Jezus! dat Gij hebt verkoren,
Te worden als een kind geboren,
  Zoo arm in 't needrig Bethlehem:
Wij willen gaarne met U lijden,
Om eens met U ons te verblijden
  In 't hemelsche Jeruzalem.

De leerschool van Nazareth.

Bladz. 98.

VROOLIJK.

N° 22.

Valt u de ar - beid zwaar te - met, Vrien- den, denkt aan Na - za - reth; Dan be-grijpt gij wis uw plicht, En het wer-ken wordt u

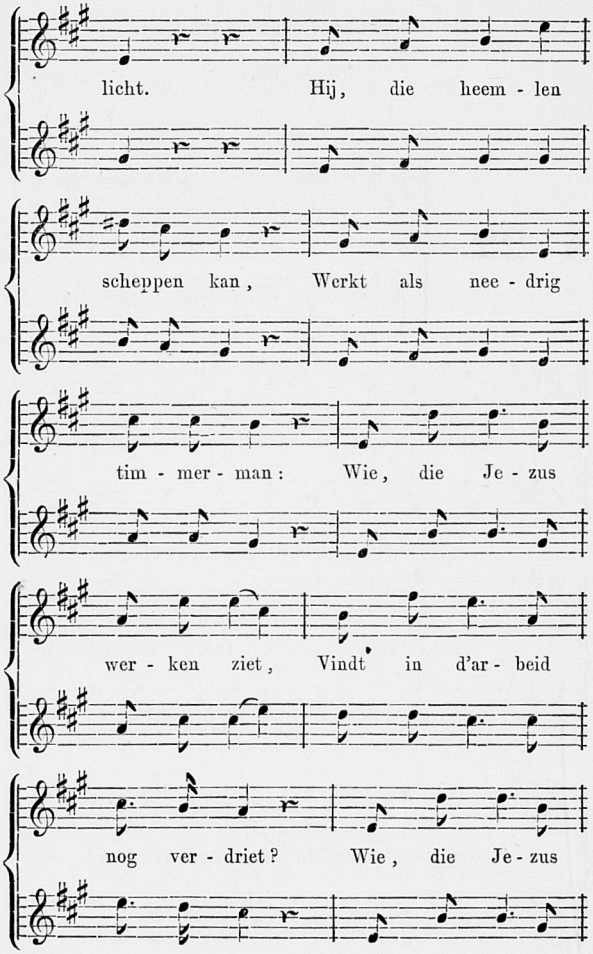
licht. Hij, die heem - len
scheppen kan, Werkt als nee - drig
tim - mer - man: Wie, die Je - zus
wer - ken ziet, Vindt in d'ar - beid
nog ver - driet? Wie, die Je - zus

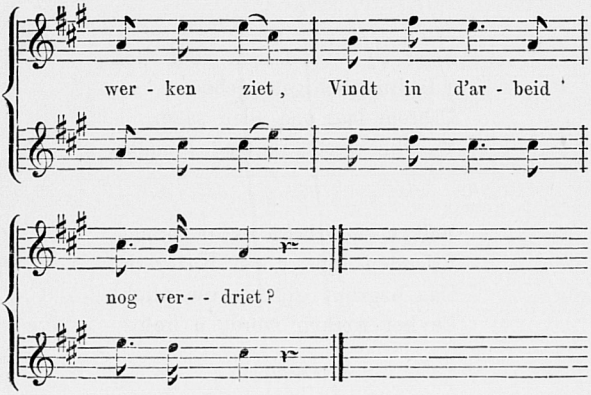

3.

Onder menschelijk bevel
Werkt Hij als een jong gezel;
Ziet hoe naarstig en oprecht
Jezus doet wat Jozef zegt.

4.

Jozef! wat een zalig lot!
Werken moogt gij met uw God!
Huisvest God in ons gemoed,
O, dan is het werken zoet.

5.

Jozef werkt voor vrouw en Zoon;
Jezus schenkt ook blij zijn loon:
Ouderliefde en kindermin
Zijn de steun van 't huisgezin.

6.

Maar zij werken ook voor God;
't Is hun heiligste gebod;
Daarom laat ons allen saâm
Werken steeds in Godes naam.

7.

Valt u de arbeid zwaar temet,
Vrienden, denkt aan Nazareth;
Dan begrijpt gij wis uw plicht,
En het werken wordt u licht.

Het verloren schaapje.

Bladz. 99.

GEMATIGD LANGZAAM, MET GEVOEL.

Eene stem.

N° 23.

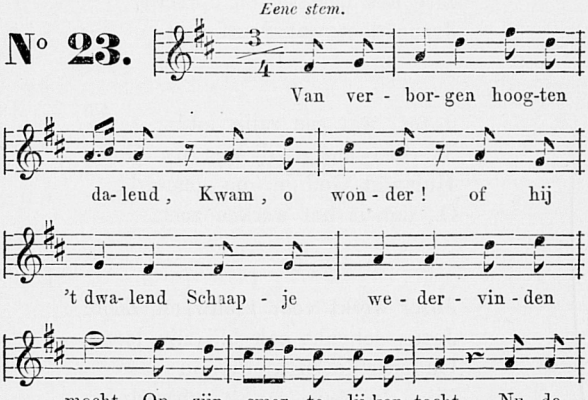

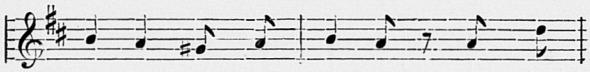

Koor.

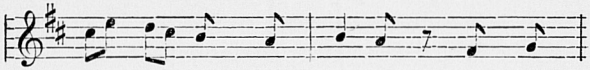

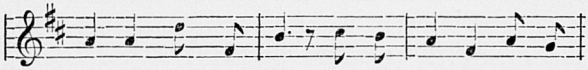

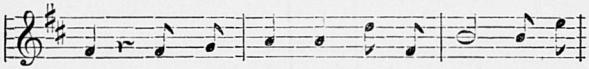

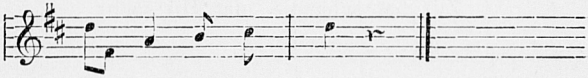

2.

Daarom in een stal geboren,
Heeft Hij krib en stroo verkoren,
Hebben herders in dien nacht
d'Eersten welkomsgroet gebracht.
Zoo, zoo voegde 't, zijn verloren
Dolend schaapjen op te sporen;
Zondaar! gij, zoo duur gekocht,
Zijt het schaapje, dat Hij zocht.

3.

Elfmaal negen schaapjes bleven
Op zijn schoone hemeldreven;
Om het ééne, dat er faalt,
Heeft Hij rustloos rondgedwaald,
Wondt zijn voeten, waagt zijn leven;
Wil zijn laatsten bloeddrop geven:
Zondaar! gij, zoo duur gekocht,
Zijt het schaapje, dat Hij zocht.

4.

Eindlijk, o wat blij verrukken!
Mocht Hij 't aan zijn boezem drukken,
Legt het op zijn schoudren neer,
Draagt het naar zijn kudde weer,
Daar 't Gods Englen vreugdedronken
Uit de hemelen belonken:
Zondaar! gij, zoo duur gekocht,
Zijt het schaapje, dat Hij zocht.

In de vaste.

N° 24.

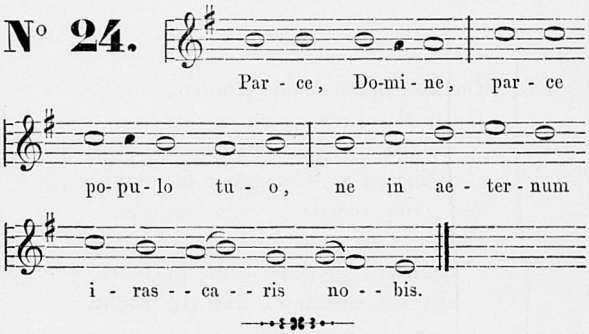

Lijden en dood des Zaligmakers.

Bladz. 101.

LANGZAAM EN MET ROERENDEN NADRUK.

N° 25.

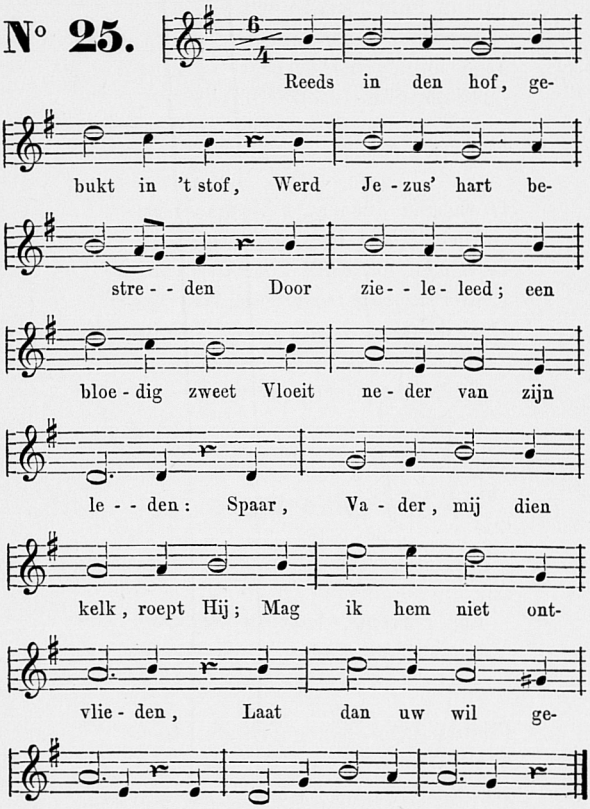

2.

O Jezus, laat, als 't doodsuur slaat
En mij de vrees doet beven,
Mij in mijn lot den wil van God,
Mijn Schepper, niet weêrstreven.
Laat mijn gemoed, naar 't geen gij doet,
In de uiterste oogenblikken
Zich lijdzaam, needrig schikken.

3.

O valsche kus! moet Jezus dus
Door Judas zijn verraden?
Gevangen staat hij voor den raad,
Met moedwil overladen!
Daar haat en nijd zijn val bereidt,
Blijft Jezus, hoe onschuldig,
Bij al dien hoon geduldig.

4.

Wanneer op 't eind mijn uur verschijnt,
Mij 't wakende geweten
Ter vierschaar daagt en mij verklaagt,
Om mijner zonden keten;
Als mij de macht der helle wacht,
Laat, Jezus, door de vruchten
Uws lijdens, mij niet duchten.

5.

Pilatus roemt zijn onschuld, doemt
Hem nochtans tot de roede:
Nu viert het rot zijn wreedheid bot,
En slaat met dubble woede,

Dat 't bloed hem uit de wonden spuit:
Dan Jezus leed die pijnen
Gewillig voor de zijnen.

6.

Mijn hart krimpt saâm; wie is bekwaam
Die liefde te beseffen?
Als ziekte en kwaal, ten laatsten maal,
Mij op mijn sterfbed treffen;
O Jezus, voed mij dan met moed,
Laat mij, wat ik moet lijden,
Aan uwe liefde wijden.

7.

O overmaat van euveldaad!
Was Jezus' stam niet edel?
Dan tot meer hoon, drukt men een kroon
Van doornen op zijn schedel;
Voor schepter biedt men hem een riet;
Met 't purperkleed omhangen,
Moet hij hun smaad ontvangen.

8.

Zoo wildet gij mijn hoovaardij,
Miskende Jezus, boeten;
Mijn goed, mijn eer zal mij ook weêr,
Op 't eind, ontvallen moeten.
O Heere, geef, dat ik niet kleev'
Aan de aarde; haar verzake
En naar den Hemel hake.

9.

Kruis hem! kruis hem! is aller stem,
Niets kan den moord vertragen:
Een woest gespuis dwingt hem, zijn kruis
Ter strafplaats zelf te dragen.

Dan Jezus zwicht, en men verplicht
Een Simon van Cirene,
Dat hij hem hulp verleene.

10.

Mijn zondenlast, o Jezus, was 't,
Die uwe schouders drukte,
En afgemat, u op het pad
Der smarte nederdrukte.
Ach, 'k bid u, duld niet, dat de schuld
Op 't laatst mij mag bezwaren;
Wil me om uw lijden sparen.

11.

Helaas! aanschouwt, hoe aan het hout
Genageld en geheven
Op Golgotha, nu Jezus na
Veel angst en smart moest sneven.
Hij sterft: — 't heelal betreurt zijn val;
O Offer, voor de zonden
Van Adams kroost, verslonden!

12.

Wat troost, wat hoop! ach als de loop
Mijns levens eens zal sluiten,
't Gezicht bezwijkt, 't gehoor me ontwijkt,
En ik geen woord kan uiten;
Dan blijve toch, o Jezus! nog
Uw naam in mijn gedachten,
En sterk hierdoor mijn krachten! Amen.

Gedenklied aan 's Heeren lijden.

Bladz. 105.

GEMATIGD LANGZAAM.

N° 26.

Gansch des Heeren aardsche le-ven Was een kruis en mar- - te- ling: 't Voegt zijn knecht, hem na te streven Op den kruis - weg, dien hij

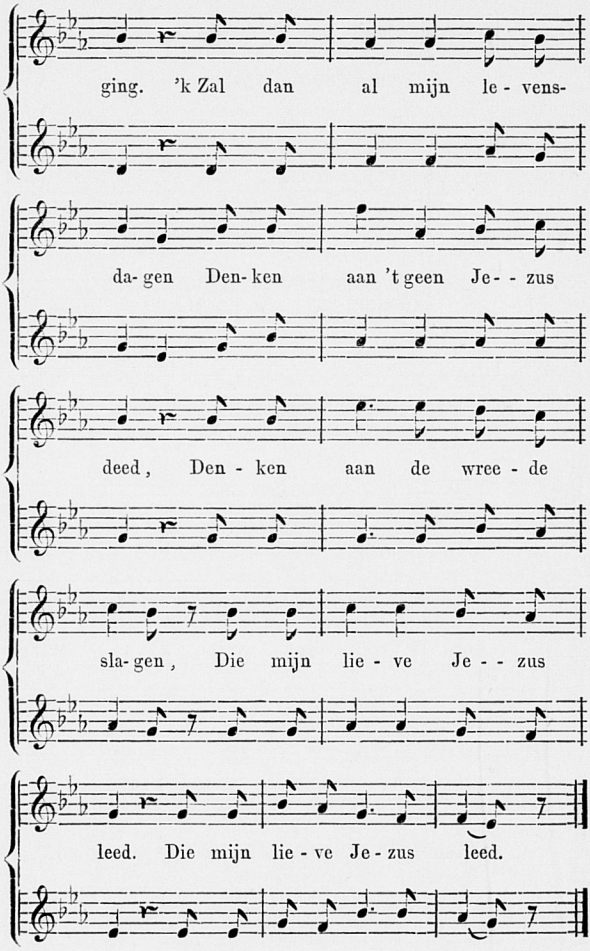
ging. 'k Zal dan al mijn le - vens-
da- gen Den- ken aan 't geen Je- - zus
deed, Den - ken aan de wree - de
sla- gen, Die mijn lie - ve Je - - zus
leed. Die mijn lie - ve Je - zus leed.

3.

Wat al lijden U doorgriefde,
Is 't voor mij niet uitgestaan?
O hoe groot was uwe liefde,
Die ten kruisdood u deed gaan.

4.

'k Zal uw kruis gedachtig blijven,
Nagels, rietstaf, kroon en speer;
In mijn hart uw wonden schrijven,
Liefdeteekens van den Heer.

5.

'k Zal aan spons en edik denken,
Laafdrank van mijn bruidegom!
Wat zal ik hem wederschenken?..
Vraagt uw smart geen smart weêrom?

6.

„Zie Mij aan en tel de wonden,
„Die Ik voor mijn dienstknecht draag;
„Boet in tranen uwe zonden;
„Zou 't te veel zijn wat Ik vraag?"

7.

Wil dan 's werelds vreugde derven;
„Neem den rampspoed willig aan;
Wil met Mij aan 't kruishout sterven,
„Om Mijn leven in te gaan."

8.

O mijn hoop van 't eeuwig leven!
's Vaders glorieluister Gij;
Hoe Ge U meer hebt weggegeven,
Des te dierbrer zijt Ge ook mij.

9.

Schame 't lid zich 't aardsch verblijden,
Als men 't hoofd in doornen klonk,
's Levens Vorst den kelk van 't lijden
Voor de zijnen ledig dronk.

10.

Lof en glorie gansch ons leven
Zij Maria's Zoon gebracht,
Voor zijn volk aan 't kruis geheven,
't Paaschlam voor hun schuld geslacht!

Het lied des Kruises.

Bladz. 108.

N° 27.

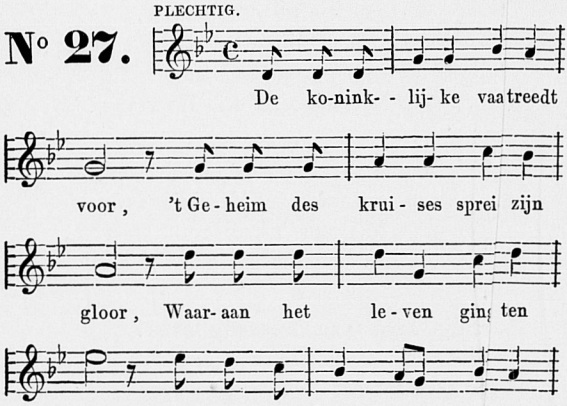

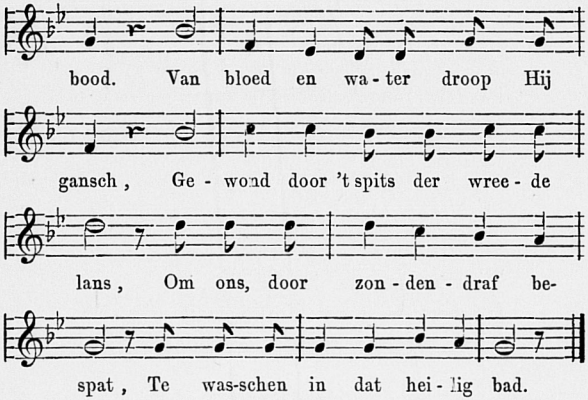

3.

Vervuld is, wat eens Davids tong
Op zijn gewijde harpe zong;
Den volken toen voorspelde hij:
Van 't hout voert God zijn heerschappij.

4.

O boom zoo schoon met glans omstraald,
Die met des Konings purper praalt,
Verkoren gij, uit allen één,
Te raken zulke heilge leên.

5.

O zalige, aan wiens armen hing
De prijs der wereld; ik bezing
U, weegschaal van 't geslachte Lam,
Dat aan de hel haar buit ontnam.

6.

Gegroet, o Kruis, onze ééne hoop!
In dezer dagen zaalgen loop
Schenk meer genâ aan 't rein gemoed:
Vergeef hem die zijn misdaad boet.

7.

U, bron des heils, Drievuldigheid,
Zij aller geesten lof bereid;
De zege door het Kruis geeft gij,
Voeg ook het eeuwig loon daarbij.

Akte van Geloof.

Bladz. 109.

VRIJ EN ZONDER STRENGE MAATSBEWEGING.

N° 28.

Eene stem.

Broe - ders, welk ge-

loof hebt gij? Zegt uw Cre - do;

ant - woordt mij.

EERSTE KOOR.

ERNSTIG EN MET NADRUK.

Cre - do 't E - van - - ge- - lie Gods

Met de vastheid van de rots. Credo ! Credo !

Eene stem.

Zegt mij dan op welk ge - zag Zulk een

vast- heid steu - nen mag.

TWEEDE KOOR.

Op mijns Gods waar - - ach- tig - heid ,

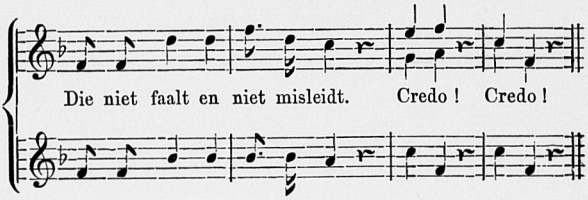

Eene stem.

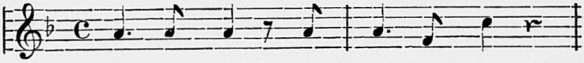

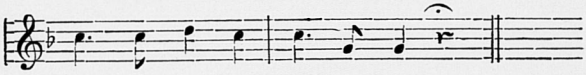

Koor.

(Wijze volgens het eerste koor.)

Uit den mond van Jezus Bruid,
Die zich mild voor mij ontsluit.
Credo ! Credo !

Eene stem.

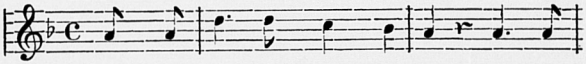

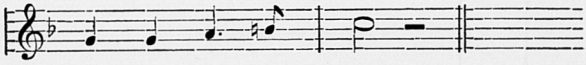

Koor.

(Wijze volgens het tweede koor.)

't Woord van God, dat God haar liet,
't Zij 't geschreven staat of niet.
Credo ! Credo !

Eene stem.

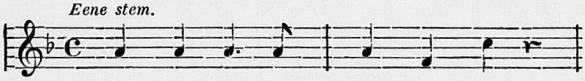

Maar wat baat - te nog die bron,

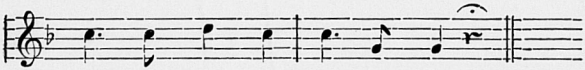

Zoo de Kerk eens fa - len kon?

Koor.

(Wijze volgens het eerste koor.)

Jezus woord blijft eeuwig waar,
Dat hij altijd is met haar.
Credo! Credo!

Eene stem.

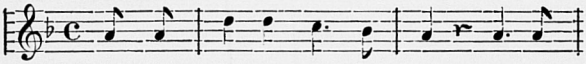

Zal uw Cre- do van dit uur, Broe-ders

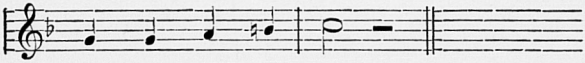

zijn van lan- - gen duur?

Koor.

(Wijze volgens het tweede koor.)

En in voorspoed, en in nood
Credo! Credo tot mijn dood!
Credo! Credo!

SLOTZANG.

Smeekend, twee stemmen.

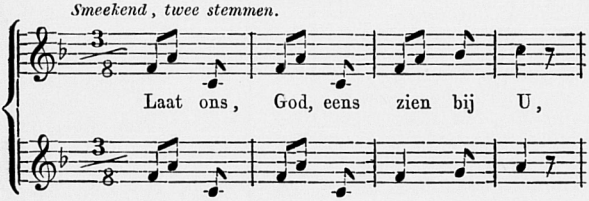

Laat ons, God, eens zien bij U,

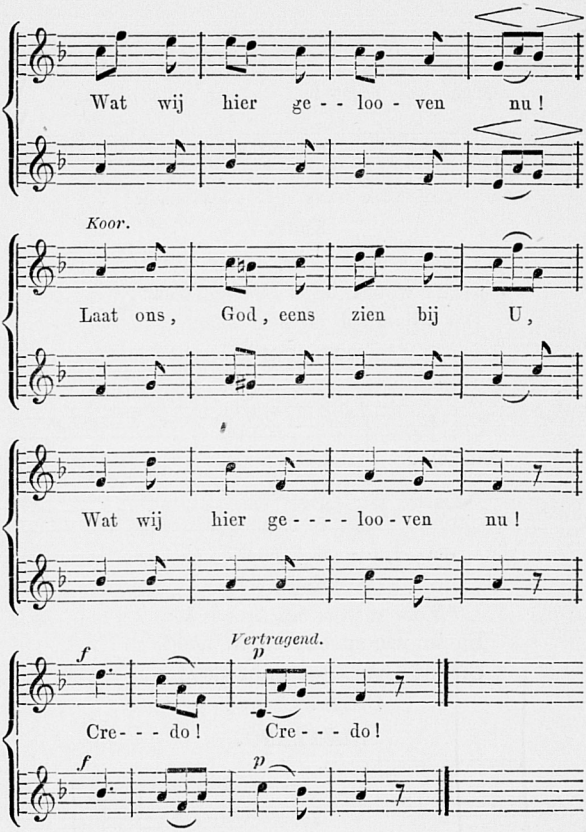
Wat wij hier ge - - loo - ven nu !
Koor.
Laat ons, God, eens zien bij U,
Wat wij hier ge - - - - loo - ven nu !
f
Vertragend.
p
Cre - - - do ! Cre - - - do !
f
p

Akte van Hoop.

Bladz. 111.

N° 29.

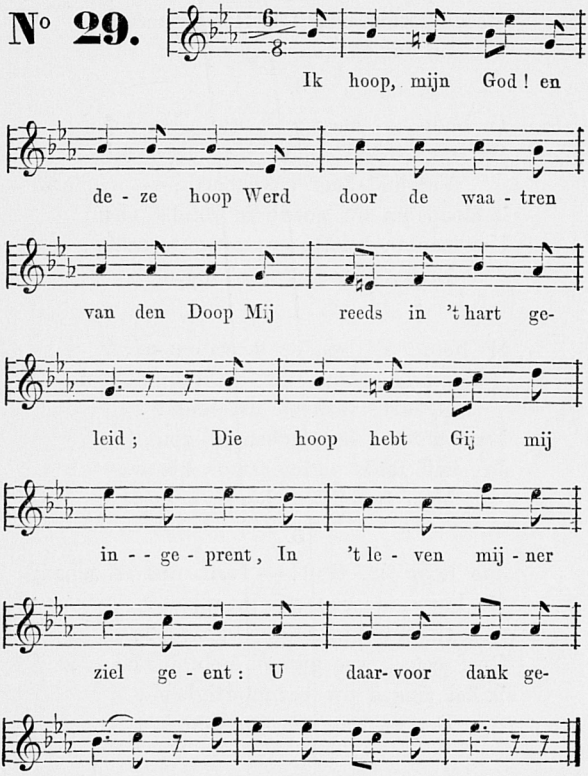

2.

Ik hoop vergifnis van mijn kwaad;
In twijfel hoop ik licht en raad;
'k Hoop bijstand in den strijd;
Ik hoop, dat ik mijn wankle schreên,
Steeds zetten mag ten Hemel heen,
En komen waar Gij zijt.

3.

Ik hoop, — maar niet van eigen kracht,
Dat ik, o God, mijn heil verwacht,
Verblind door euvelmoed; —
'k Hoop om uw goedheid zonder naam,
Uw macht, belofte en trouw te zaâm,
Ik hoop door Jezus' bloed.

4.

Ik hoop, al dwaalde ik van u af,
't Zij verre — lang ook — tot bij 't graf:
O God! verhoed het toch!
Maar als het eens gebeuren zou,
Ja, half reeds onder satans klauw,
Mijn God! dan hoop ik nog!

5.

Zoo hoop ik, God! — maak niet te schand
De hoop, door u mij ingeplant:
Ik bid 't u, God, verhoor!
Geef eens, wat gij mij hebt bereid;
'k Zal zingen uw barmhartigheid,
Der eeuwen eeuwen door!

Akte van Liefde.

Bladz. 113.

N° 30.

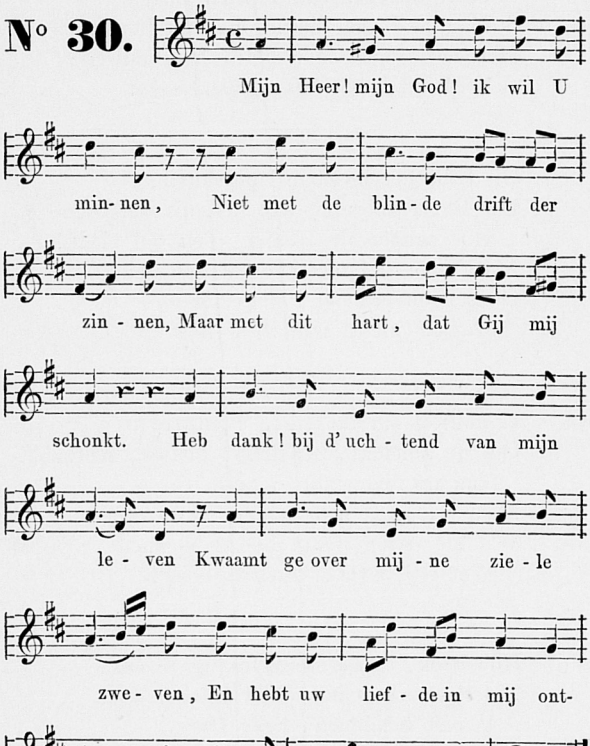

2.

Ik min U boven 't goud der aarde,
Meer dan gezondheid, hoog van waarde,
  Meer dan een onbevlekten naam;
'k Mag veel van dierbre panden houên
Hen meer dan eigen bloed beschouwen;
  'k Min U toch boven allen saâm.

3.

Gij hebt het leven mij ontsloten;
Uw Bloed voor mij aan 't Kruis vergoten;
  Hoe schoon de Hemel, dien Gij biedt!
Maar hebt Gij met zooveel genaden
Gansch onverdiend mij overladen,
  Daarom alleen min ik U niet.

4.

Ik min U om uw eigen goedheid,
Om de almacht, wijsheid, luister, zoetheid,
  Van uw onmeetbre majesteit;
Maar wie gaat uwe schoonheid roemen?
Wat sterveling waagt het te noemen
  Wat Gij bevat, Oneindigheid?

5.

Hoe boos, dwaas, ongelukkig tevens,
Die slechts een oogenblik huns levens
  U niet beminnen, lieve Heer.
Ach 'k hoor 't verwijt van mijn geweten:
Ook ik, God! heb U ooit vergeten...
  Ach dat die droeve tijd nooit keer!

6.

Wat lot me op aarde moog verbeiden,
Niets zal mij van uw liefde scheiden,
Mijn God en Al! o Jezus mijn!
Ik wil in uwe liefde leven,
U minnende den geest eens geven,
Om eeuwig dan bij U te zijn.

Akte van Berouw.

Bladz. 115.

ZONDER STRENGE MAATSBEWEGING.

Eene stem.

N° 31.

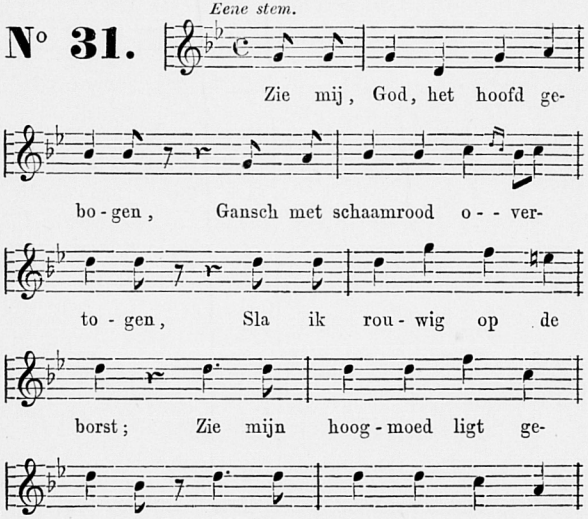

Vertragend.

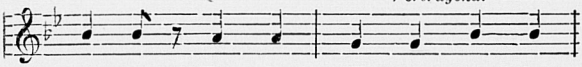

bro- ken, 't Hart, dat U eens sma - den

Choorrefrein.

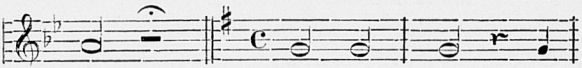

dorst. O mijn God! weêr-

houd uw arm! God, ge - - na - de!

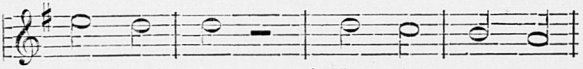

God, er - - barm! 't Hart, in rouw tot

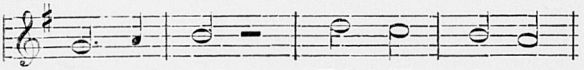

U ge- - keerd, Hebt Gij nim - mer

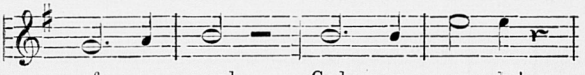

af - - ge - weerd: God, ge - - na - de!

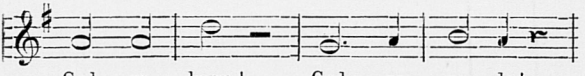

God, er - - barm! God, ge - - na - de!

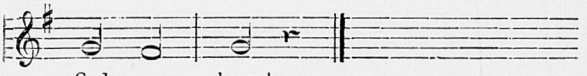

God, er - - - barm!

2.

Groote God! ik schond uw wetten;
'k Dorst mij tegen U verzetten;
Ach wat kwaad heb ik gedaan!
'k Zie de zonden van mijn leven,
Voor uw aanschijn eens bedreven,
Altoos voor mijn oogen staan.

3.

Goede God! wil U erbarmen!
Open uwe vaderarmen
Voor een zoon, die wederkeert:
't Zondig hart, vermurwd, vernederd,
Heeft U steeds 't gemoed verteederd:
Nimmer hebt Gij 't afgeweerd.

4.

Ach wat spijt, dat ik uw liefde
Al te dikwijls bitter griefde!
Ach mijn God! heb medelij!
Haten, schuwen wil 'k de boosheid:
Neen, geen nieuwe trouweloosheid
Scheide U, God, nog eens van mij!

Gebed om vergeving.

Bladz. 116.

LANGZAAM.

N° 32.

Eene stem.

Wij zondaars, voor U neer-ge-
knield, Het hart van waar be-rouw door
dron-gen, Door U met zoe - - te hoop be-
zield, En als tot we- - der - - min ge-

Koor.

dwongen; Wij bid-den U, zie toch, o
Heer! Met me - - de - - doo - gen op ons
neêr. Wij bid - den U, zie toch, o
Heer! Met me - de - - doo-gen op ons neêr.

2.

Gij kwaamt, o Redder onzer ziel,
Het menschdom van het smartlijkst lijden
Waarin 't door Adams schuld verviel,
Ten koste van uw bloed bevrijden.
Wij bidden U, enz.

3.

Toen onze ziel door 't snood bestaan
Van satan lag bedekt met wonden,
Hebt Ge ons als de samaritaan,
Gezalfd en liefderijk verbonden.
Wij bidden U, enz.

4.

Het schaap van 't heilspoor afgedwaald,
Hebt Gij zoo minzaam en zoo teeder,
Alom gezocht en achterhaald; —
Gij bracht het op uw schoudren weder.
Wij bidden U, enz.

5.

Gij wilt den dood des zondaars niet,
Maar dat Hij, wars van 't zondig streven,
't Genot, dat hem de zonde biedt,
Verzake, en inga tot het leven.
Wij bidden U, enz.

Lied onzer Broederschap.

Bladz. 118.

VROOLIJK.

N° 33.

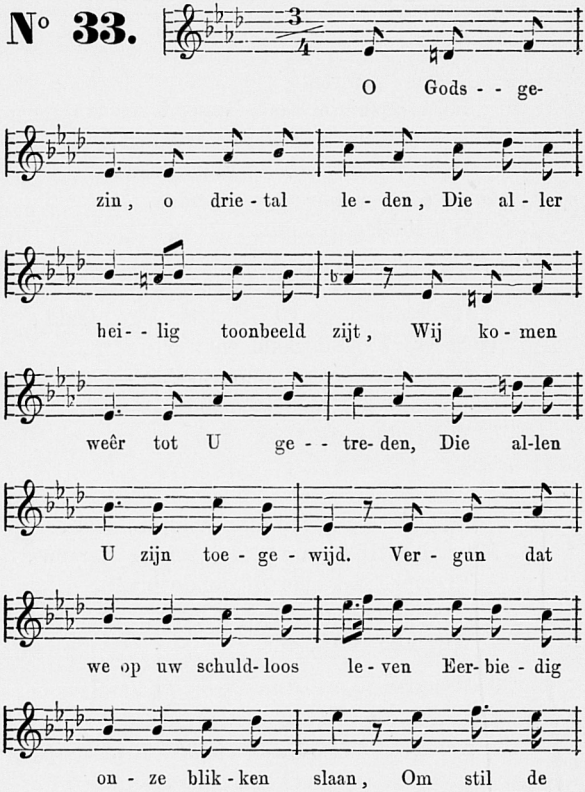

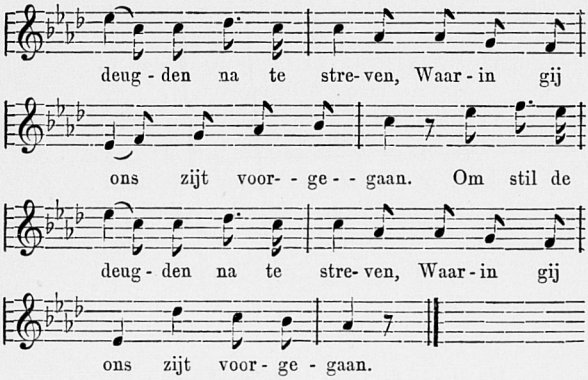

2.

Wat reinheid, wat een hemelvrede!
Wat zachte rust van zaligheid!
Gedurig gaan en oog en bede
Omhoog naar de Oppermajesteit.
Wat ijver in uw plichtbetrachten,
Van d' eersten tot den laatsten stond!
Op God alleen zijn uw gedachten,
Nooit wijkt zijn lof uit hart of mond.

3.

O, dat wij dan, tot lid verheven
Van 't Allerheiligst Huisgezin,
Naar hun drievoudig toonbeeld streven,
Van Vader — moeder — kindermin!
Onze arbeid ook zij God geheiligd,
Op God zij altoos hart en oog;
De beê, die ons voor 't kwaad beveiligt,
Ga met hun lofgebed omhoog.

4.

O Jezus, God en mensch te gader!
Maria, reine Moedermaagd!
O Jozef, 's Heeren Voedstervader!
Hoort wat dit broedrental U vraagt:
Laat ons U stil en trouw beminnen,
Geliefde Vader, Moeder, Zoon!
Dat we eens met onze huisgezinnen
U eeuwig zien in 's Hemels woon.

De H. Familie Jezus, Maria, Jozef.

Bladz. 119.

GEMATIGD LANGZAAM.

Eene stem.

N° 34.

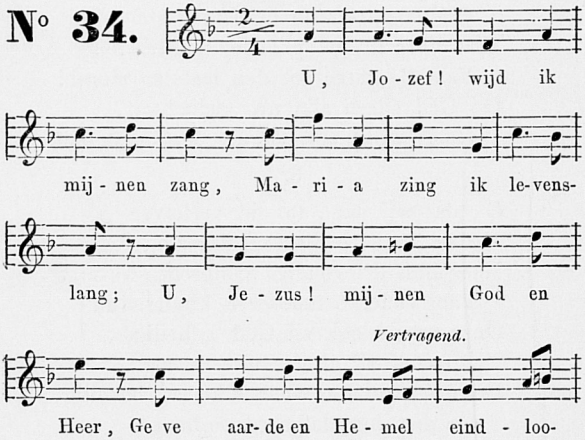

Koor.

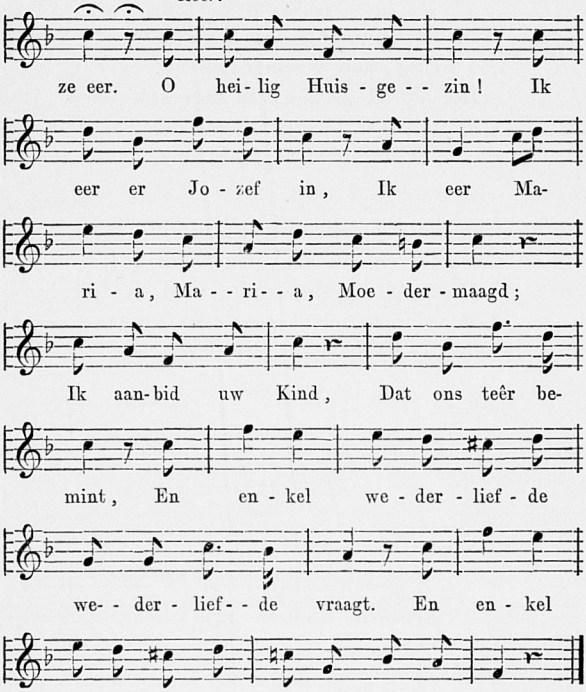

2.

Was ooit gezin zoo goed en groot,
En tevens in zoo diep een nood,
Als 't Allerheiligst Huisgezin?
Dat storte ons troost bij 't lijden in.
O heilig Huisgezin! enz.

3.

Was ooit gezin op heel deze aard
Zoo heilig, zoo vereerenswaard?
Het hoofd gebogen in het stof,
Zing ik dit Heilig Drietal lof.
O heilig Huisgezin! enz.

4.

Was ooit op aard een huisgezin
Zoo mild en vol van menschenmin?
Ik werp mij dan, mijn God en Heer!
Voor U ten dankbaar offer neer.
O heilig Huisgezin! enz.

Toewijding aan den Heer.

Bladz. 121.

LANGZAAM, MET EERBIED.

N° 35.

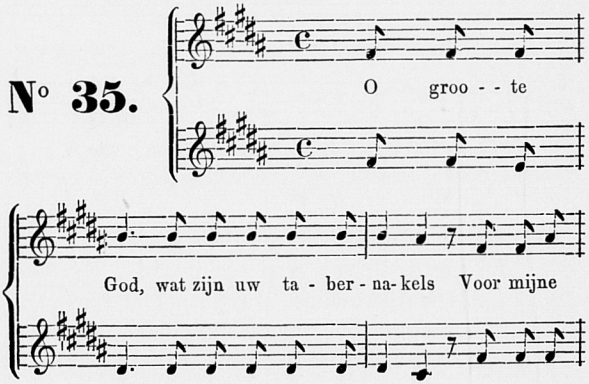

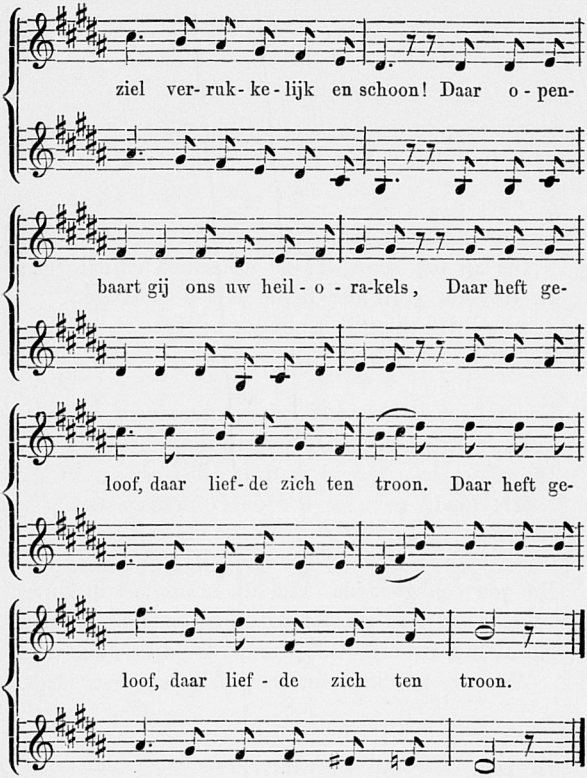

2.

Gelukkig hij, die U daar mag beschouwen,
En aan de voet van uwe altaren smacht!
Wat is een eeuw in aardsche praalgebouwen
Bij 't oogenblik, met U hier doorgebracht?

3.

Ik baad als in een zee van zaligheden,
En mijne ziel geniet al 't Hemelheil.
O goede God, hoe voeren zwakke beden
Voor mij den stroom van gunsten boven peil!

4.

Ja, de Almacht tart door duizend zegeningen,
Die zij mij schenkt, de wenschen mijner ziel;
Ik voel het vuur der liefde mij doordringen,
Terwijl ik hier in zuchten nederkniel.

5.

Een talloos heir van Englen, die me omringen,
Bewondren stil Gods tegenwoordigheid
In mijne ziel, terwijl er duizend zingen,
Het hoofd gebukt voor de Oppermajesteit.

6.

En zou een goed dat vlucht, mijn hart bekoren,
Mijn hart, dat thans den Godmensch in zich draagt?
Neen, neen, mijn God! ik zal U gansch behooren,
Zoo uwe kracht mijn zwakheid onderschraagt.

7.

Heersch over mij, als Heer van dood en leven,
Heersch over mij, vooral door 't liefderecht.
Wijk, wereld, wijk, die mij geen heil kunt geven;
Mijn hart blijft steeds aan Jezus vastgehecht.

Aanroeping tot Jezus, Maria, Jezef.

Bladz. 122.

N° 36.

Eene stem.

Ge - groet te za- men, Ge-

Eene stem.

Ge-

Koor.

pre - zen Na - men: Je - zus! Ma - ri - a!

Koor.

pre - zen Na - men: Je - zus! Ma - ri - a!

Koor.

Eene stem.

Jo - - zef! Bij de en- gel - scha - ren Nu

Eene stem.

Jo - zef! Nu

Koor.

op - ge - va - ren, Je - zus! Ma - ri - - a!

Koor.

op - ge - va - ren, Je - zus! Ma - ri - - a!

Koor.

Eene stem.

Jo- - zef! Wie hier op aar - de

Jo- - zef!

Koor.

Roemt U naar waar- de? Je - zus! Ma - ri - a!

Eene stem. *Koor.*

Roemt U naar waar- de? Je - zus! Ma - ri - a!

Koor.

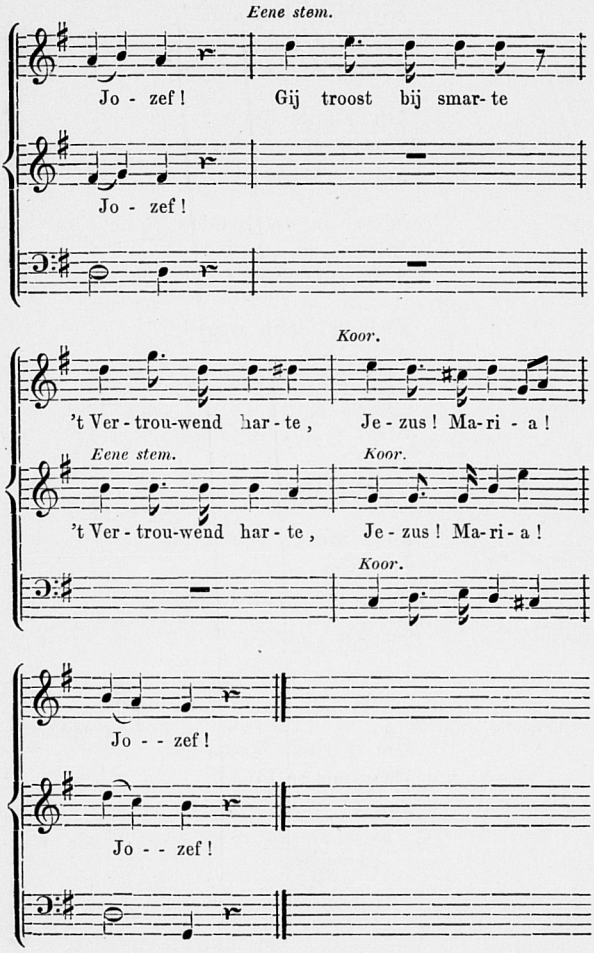
Eene stem.
Jo - zef ! Gij troost bij smar- te
Jo - zef !
Koor.
't Ver - trou-wend har - te , Je - zus ! Ma-ri - a !
Eene stem.
Koor.
't Ver - trou-wend har - te , Je - zus ! Ma-ri - a !
Koor.
Jo - - zef !
Jo - - zef !

Gij delgt de zonden
En heelt heur wonden,
Jezus! Maria! Jozef!

Op u mijn hope,
Hoe 't ook mij loope,
Jezus! Maria! Jozef!

'k Stel in uw handen
Mijn beste panden,
Jezus! Maria! Jozef!

Bedauwt mijn wegen
Met uwen zegen,
Jezus! Maria! Jozef!

Staat mij ter zijden
In 't lange strijden,
Jezus! Maria! Jozef!

Doet mij bij 't sterven
De kroon verwerven,
Jezus! Maria! Jozef!

Zij mij gegeven
Het eeuwig leven,
Jezus! Maria! Jozef!

Om u ginds boven
Daarvoor te loven,
Jezus! Maria! Jozef!

Ter eere van Maria.

Bladz. 124.

N° 37.

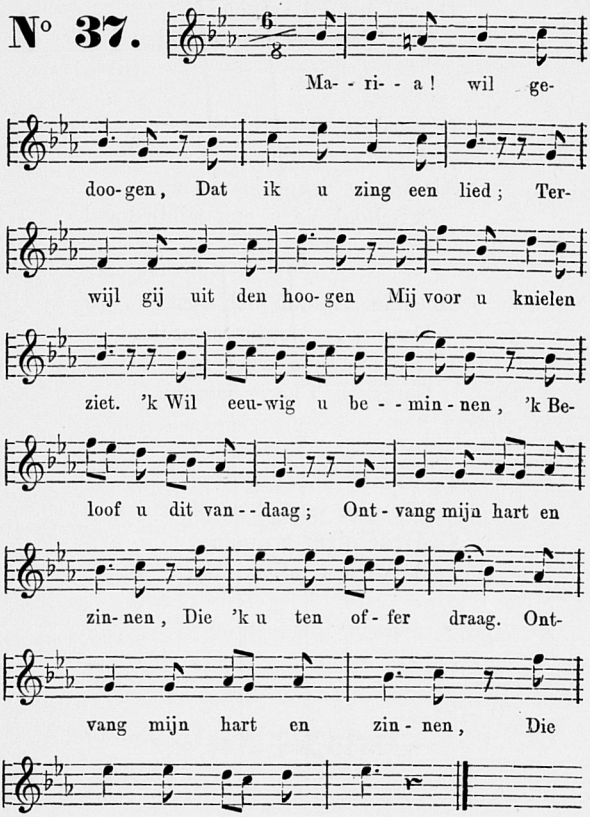

3.

O, had ik zooveel monden,
Als starren 't firmament;
Ik zou uw lof verkonden
Tot 's werelds uiterst end.

4.

O, had ik zooveel zielen
Als korrels zijn op 't strand,
Als immer druppels vielen;
'k Schonk ze u met milde hand.

5.

Hoe moet ik mij beklagen,
Daar ik, armzalig mensch,
U zoo niet kan behagen
Gelijk ik 't vurig wensch.

6.

Ik zal mij alle dagen
Tot uwe vreugd en eer
Godvruchtiger gedragen
En dienen mijnen Heer.

De boodschap van Maria.

Bladz. 125.

LANGZAAM.

Eene stem.

N° 38.

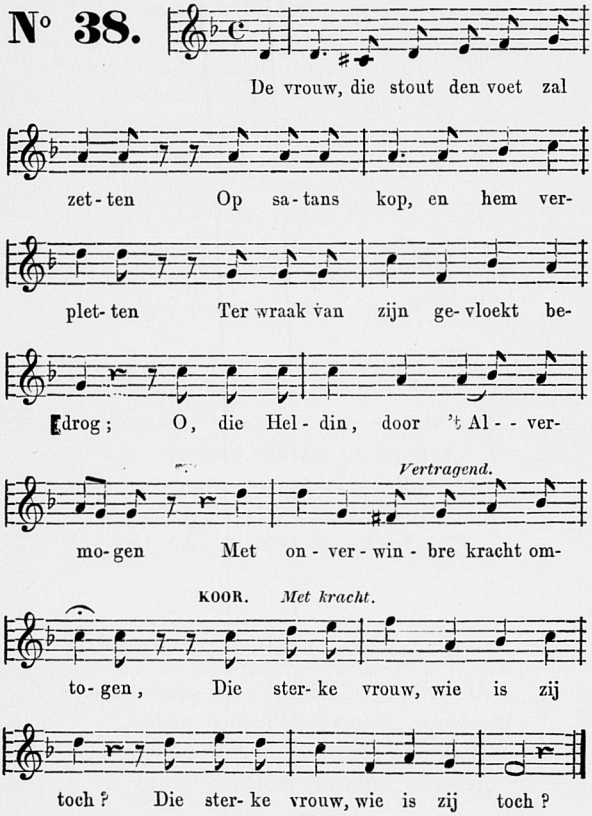

2.

Die Maagd, die is gesteld ten teeken,
Die de orde der natuur zal breken,
Zal Moeder zijn en Maagd te zaâm.
Wie is zij toch? wie zal u 't leven,
Emmanuël, zoo wonder geven?
Die Moedermaagd, hoe is heur naam?

3.

Daar schiet een Engel uit den Hemel
Met arendsvlucht door 't stargewemel,
Naar de aard, naar 't needrig Nazareth;—
En dringt een schamel huisje binnen,
En treft, onttogen aan heur zinnen,
Een Maagd, daar gloeiend in 't gebed. —

4.

„O, wees gegroet, vol van genaden,
„Des Heeren oog beschermt uw paden,
„Gezegendste uit der vrouwen rij!
„Ja, zonder 't minst uw schat te krenken,
„Zult gij een Jezus 't leven schenken,
„Een Vorst van eeuwge heerschappij."

5.

O zuivre Maagd, door 't Opperwezen
Uit alle Maagden uitgelezen;
O Vrouw, die neerknakt satans trots!
O, wees gegroet! miljoenen malen
Wil ik die groetenis herhalen!
Gegroet, Maria! Moeder Gods!

Maria, wees gegroet.

Bladz. 127.

ZEER LANGZAAM.

Koor.

N° 39.

Ma - - - ri - - a, wees ge-

Ma - - - ri - - a, wees ge-

ff

groet. Ma - - ri - a, wees ge - groet.

ff

groet. Ma - - ri - a, wees ge - groet.

ff

GEMATIGD VROOLIJK.

Eene stem.

Kom nog een twee- - de maal,

Koor.

Kom nog een hon- derd- maal: Ma - ri - a, wees ge-

Eene stem. *Koor.*

groet! Ma - - ri - a, wees ge - groet!

Eene stem.

Wel - aan nog dui - zend-maal, Neen, zon- der

Eene stem.

Koor.

eind of paal, Ma- - - ri - - a, wees ge-

Koor.

groet! Ma- - - ri - - a, wees ge - groet!

Eene stem.

Van el - ken Se- ra- fijn, Van el - ken

Koor.

Ma- - ri - a, wees ge - groet. Ma-

Koor.

Che-ru- bijn :

Eene stem.

ri - a, wees ge - groet. 't Klink gansch den

Koor.

He- mel door, Van heel het En-glen- koor : Ma-

Eene stem *Koor.*

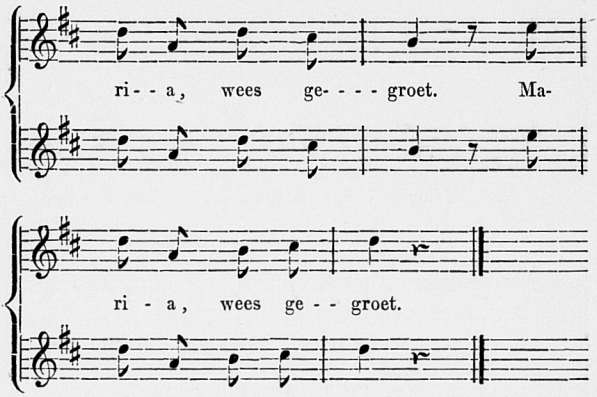

Van iedren steen, hoe klein,
Van ieder korengrein:
Maria, wees gegroet.

Van 't bloempje langs den stroom,
Van 't blaadjen op den boom:
Maria, wees gegroet.

Van 't kleinste spiertje gras,
Van 't diertje uit 't kleinste ras:
Maria, wees gegroet.

Van gansch het vooglenheer,
Van 't kleinste vischje in 't meer:
Maria, wees gegroet.

Van ieder aardsche vrucht,
Van water, vuur en lucht:
Maria, wees gegroet.

Kortom, van al wat leeft,
Van alles wat er zweeft:
Maria, wees gegroet.

Geheel mijn leven lang
Blijve u gewijd mijn zang:
Maria, wees gegroet.

Dan hoop ik na mijn dood,
Te zingen in uw schoot:
Maria, wees gegroet.

Alma Redemptoris Mater.

Bladz. 129.

GEMATIGD.

N° 40.

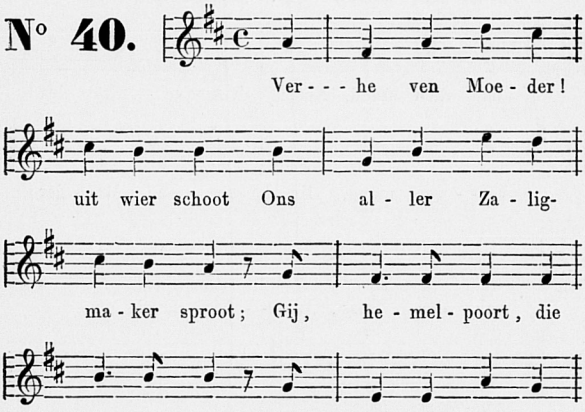

Eene stem.

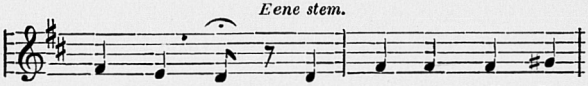

niet ver - laat: Breng 't val-lend volk, dat

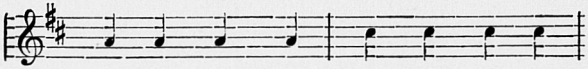

op wil staan, Breng gij het u - wen

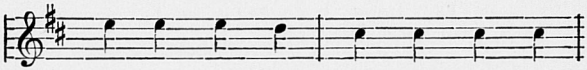

bij - stand aan; Die, waar na - tuur ver-

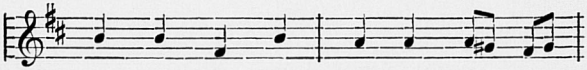

baasd op staart, Uw heil- gen Schep - per

Koor.

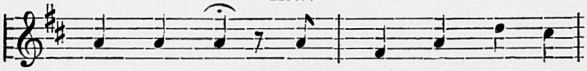

hebt ge - baard; Gij, Maagd zoo vóór als

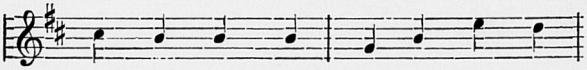

na dien stond, Neem 't A - ve uit des

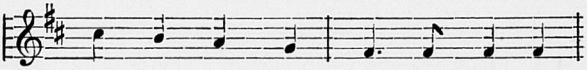

En - - gels mond, En zie, o Moe - der

Vertragend.

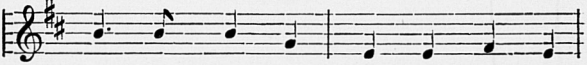

van den Heer, Ont- - - fer - mend op ons,

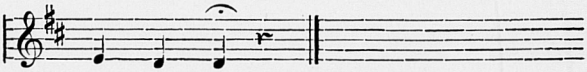

zon - daars, neêr.

Lofzang tot de H. Maagd
en
Ave maris stella.

Bladz. 130 *en* 131.

N° 41 en 42.

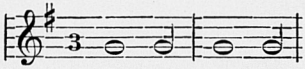

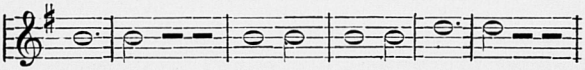

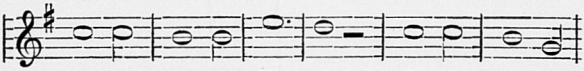

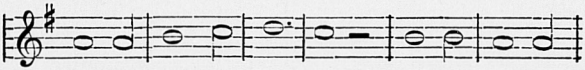

3.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

4.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

5.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

6.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collaetemur.

7.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus.

3.

Maak de boei der schuld los,
Geef den blinden 'tlicht weêr
Hoed ons tegen rampspoed,
Smeek af al wat goed is.

4.

Toon u onze moeder,
Bied Hem onze beden,
Die voor ons geboren
De uwe wilde wezen.

5.

Wonderbare Maged,
Vreedzaam onder allen,
Delg gij onze schulden,
Maak ons kuisch en vreedzaam.

6.

Geef een vlekloos leven,
Maak den weg ons veilig,
Dat we eens Jezus ziende
Ons met u verblijden.

7.

Lof zij God den Vader,
Eer en lof den Christus
En den heilgen Geeste,
Den Drieëenen glorie.

Gebed tot de H. Maagd.

Bladz. 132.

STATIG.

N° 43.

p

O sanc- - tis - si - ma,

p

O sanc- - tis - si - ma,

p

mf

O pi - - is - si- - ma, dul - cis Vir- go Ma-

mf

O pi - - is - si- - ma, dul - cis Vir- go Ma-

mf

ri- - - - - a. Ma - ter a - - - ma - ta,

ri- - - - - a. Ma-ter a - - ma- - ta,

in - te - - me - - - - - ra - - - ta, o - - ra,

in - te - me - - - - - ra - - - ta, o - ra pro

o - - ra pro no - - - - - bis.

no - - bis o - - - - ra pro no - - - bis.

Lofzang van Maria.

Bladz. 134.

N° 44.

Voorz.

Ma - - gni - fi - cat a - ni - ma

Koor.

me - a Do - mi - num, Et ex - - ul - ta - vit

Quia respexit humilitatem ancillae suae : * ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus a progenie in progenies, * timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo ; * dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede * et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis * et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, * recordatus misericordiae suae.

Sicut locutus est ad patres nostros, * Abraham et semini ejus in saecula.

Gloria Patri, etc.

Klaagzang.

Bladz. 136.

N° 45.

Eene stem.

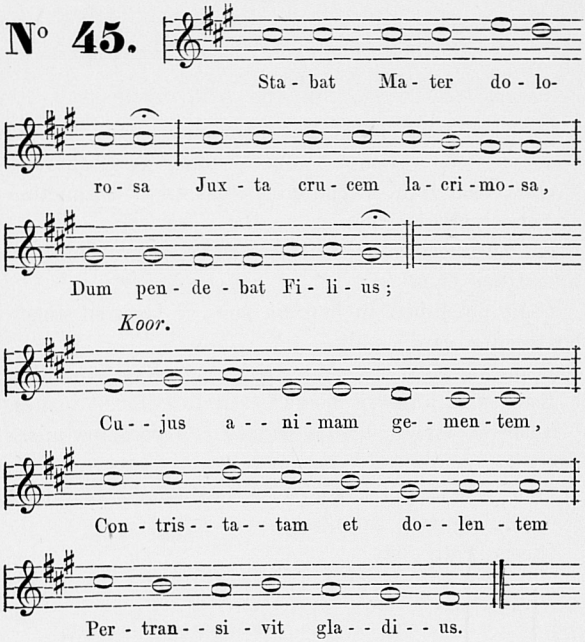

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater unigeniti;

Quae moerebat, et dolebat
Et tremebat, cum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Christi Matrem si videret
In tanto supplicio?

Quis posset non contristari,
Piam Matrem contemplari
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum;

Vidit suum dulcem Natum.
Morientem desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eja Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam;

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum
Ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide;

Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare
In planctu desidero.

Virgo Virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere;

Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari,
Ob amorem Filii.

Inflammatus et accensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii.

Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia;

Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur,
Paradisi gloria. Amen.

Stabat Mater.

Bladz. 136.

LANGZAAM.

N° 46.

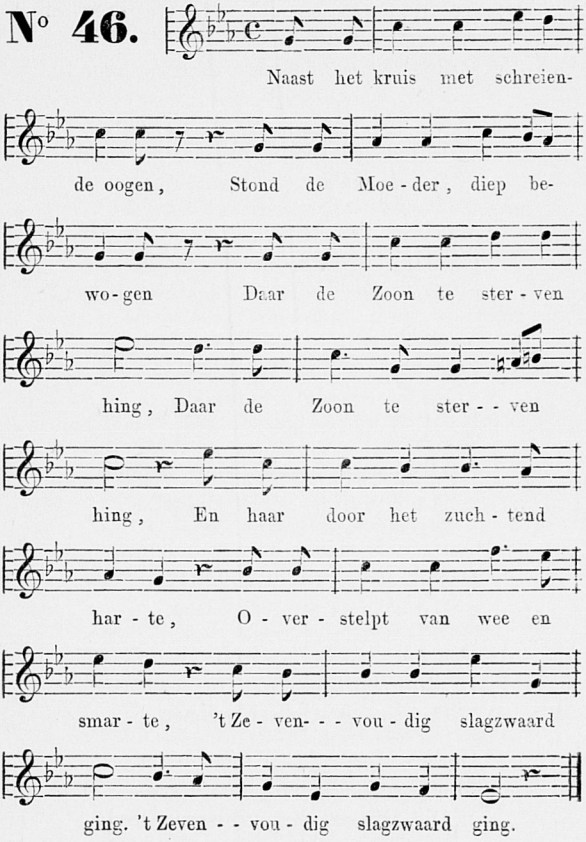

O hoe droef, hoe vol van rouwe
Was die zegenrijkste vrouwe
  Om Gods ééngeboren Zoon!

Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij,
En wat folteringen leed zij
  Bij 't aanschouwen van dien hoon!

Wie, die hier niet schreien zoude,
  Die het grievend leed aanschouwde
  Dat Maria's ziel verscheurt?

Wie kan, zonder meê te weenen,
Christus' Moeder hooren stenen,
  Daar zij met haar Zoon hier treurt?

Voor de zonden van de zijnen
Zag zij Jezus zoo in pijnen
  En in wreede geeselstraf;

Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
Heel alleen den doodkamp strijden,
  Tot Hij zijnen geest hergaf.

Geef, o Moeder! bron van liefde,
Dat ik voele wat u griefde,
  Dat ik met u mede klaag.

Dat mij 't hart ontgloei' van binnen
In mijn God en Heer te minnen,
  Dat ik Hem alleen behaag.

Heilge Moeder! wil mij hooren,
Met de wonden mij doorboren,
  Die Hij aan het kruishout leed;

Ach, dat ik de pijn gevoelde,
Die uw lieven Zoon doorwoelde,
  Toen Hij stervend voor mij streed.

Mocht ik klagen al mijn dagen
En zijn plagen waarlijk dragen,
  Tot mijn jongste stervenssmart.

Met u onder 't kruis te weenen,
Met uw rouwe mij vereenen,
  Dat verlangt mijn weenend hart.

Maagd der maagden! nooit volprezen,
Wil nu niet mij tegen wezen,
  Laat mij treuren aan uw zij;

Laat mij al de wreede plagen
En den dood van Christus dragen,
  Laat mij sterven zooals Hij.

Laat mij, in zijn kruis verslonden,
Laat zijn wonden mij doorwonden,
  Om de liefde van uw Zoon.

Dan, in wederliefde ontstoken,
Worde ik door u voorgesproken,
  Moeder! voor zijn rechtertroon.

Maak, dat mij het kruis beware
Dat dan Christus' dood mij spare,
  Dat Hij mij gena bewijs;

En als 't lichaam eens zal sterven,
Doe mij dan de glorie erven
  Van het hemelsch Paradijs. Amen.

Antiphoon van de H. Maagd.

Bladz. 142.

N° 47.

Voorz.

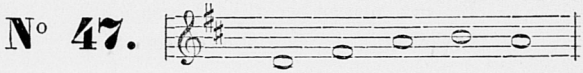

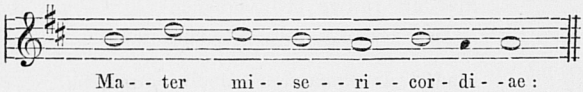

Koor.

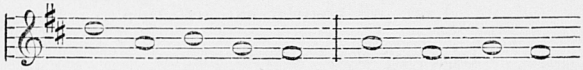

Voorz.

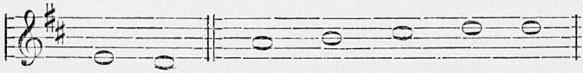

Koor.

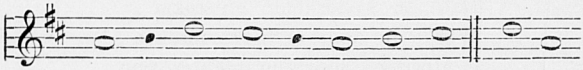

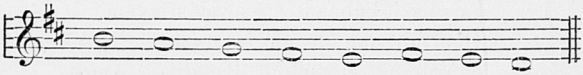

Voorz.

E - - ja er- - go, Ad - vo - ca - ta nos-tra,

il - - los tu - - os mi - se- - ri - cor - des

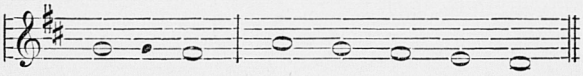

o - cu - los ad nos con - ver- - te.

Koor.

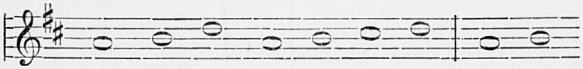

Et Je - sum, be - ne - dic - tum fruc - tum

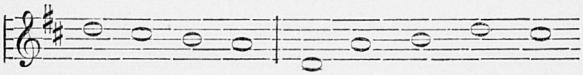

ven - tris tu - - i, no - bis pos hoc ex-

Voorz.

i- - li - um o - sten - de. O cle - mens,

Koor.

o pi - a, o dul - cis Vir-go Ma - ri - a!

Salve Regina.

Bladz. 143.

GEMATIGD. *Met twee stemmen.*

N° 48.

Wees ge - groet, o Ko - nin-

gin - ne, Moe - - der van barm - har - - tig-

Koor.

heid ! Wees ge - - - groet, die hoop en

le - ven, he - mel - - - wel - - lust ons be-

Twee stemmen.

reidt. Wij, ver - - - ban - nen om de

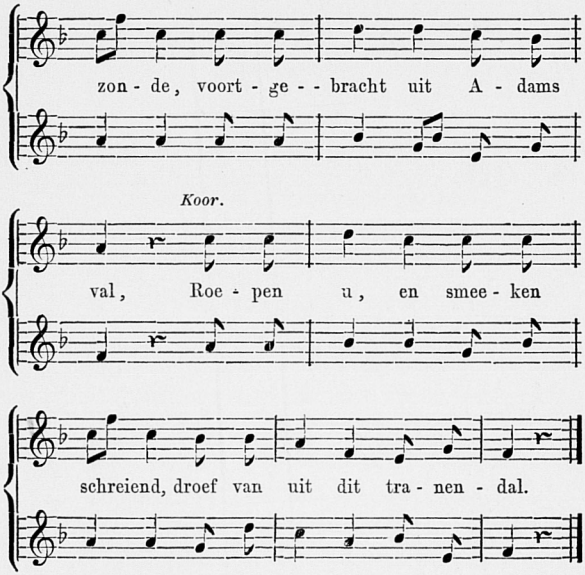

Gij, de voorspraak van den zondaar,
zend uw blik meêdoogend neêr;
Toon ons na dit ballingsleven,
Moeder des gekruisten Heer,
Toon ons Jezus na 't volstrijden,
als ons de eeuwge morgen daagt,
Goedertieren Vrouw Maria,
onbevlekte Moedermaagd!

Hulde en opdracht aan de H. Maagd.

Bladz. 144.

GEMATIGD.

N° 49.

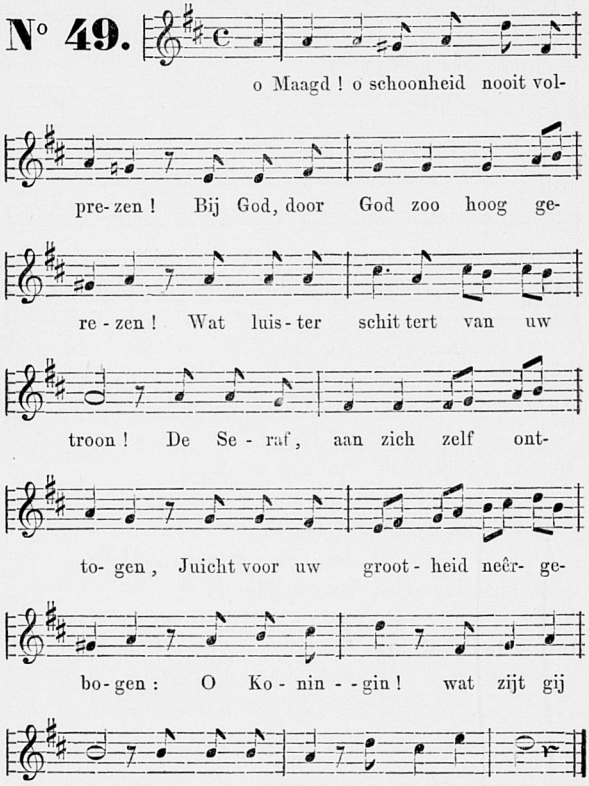

2.

Al mist, o Starre, 't aardsche duister
Het schouwspel van uw grootsten luister,
  Ons koestert toch uw liefdegloed;
Ja, de Engel roeme uw heerlijkheden,
Wij juichen, juublen hier beneden:
  „O Moeder! o, wat zijt gij goed!"

3.

Want wie telt uwe liefdedaden?
Wie zooveel duizenden genaden,
  Uit God gevloeid, maar door uw hand?
Ten dank voor zooveel zegeningen
Ontvang van uwe lievelingen
  Hun harten, één door broederband.

4.

Die harten, sluit ze in 't uwe samen,
Terwijl voor eeuwig ge onze namen
  Bij die van uw verkoornen schrijft;
Wij hopen 't, Moeder, neen we weten
Dat gij ons nimmer zult vergeten,
  Ons steeds een teedre Moeder blijft.

5.

Een mantel over allen spreidend,
En aan uw hand ons steeds geleidend,
  Voert ge eenmaal ons ter hemelwoon;
Om daar met de Englen mee te zingen:
„O Moeder! vreugd der hemelingen!
  „Wat zijt gij goed! wat zijt gij schoon!"

Jubellied aan Maria, onbevlekt ontvangen.

Bladz. 145.

GEMATIGD SNEL.

N° 50.

Eene stem.

Lie - ve Moe - der van den

Koor.

Heer! Laat ons om uw ze - - tel

Koor.

Eene stem.

drin - gen; Laat uw kin - dren u ter

Koor.

eer 't Ziel - ver- - - ruk - kend feest- - lied

Koor.

Enkele stemmen.

zin - gen, 't Moet weêr - - klin - ken luid en

Enkele stemmen.

blij; Moe - der, on - be - vlekt zijt

Koor.

gij! 't Moet weêr - - klin - ken luid en

Koor.

blij Moe - der, on - be - vlekt zijt gij!

2.

't Heeft reeds 't wijde wereldrond
En herscheppend overklonken
't Woord door Pius' mond verkond;

En uw kindren vreugdedronken,
Juublen op uw feestgetij:
Moeder, onbevlekt zijt gij!

3.

Neen, dat loflied zwijgt niet meer:
Tot aan 's werelds verste palen,
Zullen met het hemelsch heer
Al uw kindren 't luid herhalen,
't Woord van 't zalig jubeltij:
Moeder, onbevlekt zijt gij!

4.

En we voegen dank en beê
Aan de blijde feestgezangen;
Wie, wie dankt niet met ons mee
Voor al 't heil door u ontvangen
In het zalig jubeltij?
Moeder, onbevlekt zijt gij!

5.

Zonnezuivre Moedermaagd!
Om de glorie u gegeven,
Hoor ook wat ons hart u vraagt:
Dat we na een schuldloos leven
Eeuwig juublen aan uw zij;
Moeder, onbevlekt zijt gij!

Gegroet zijt gij, Maria.

Bladz. 147.

GEMATIGD.

Eene stem.

N° 51.

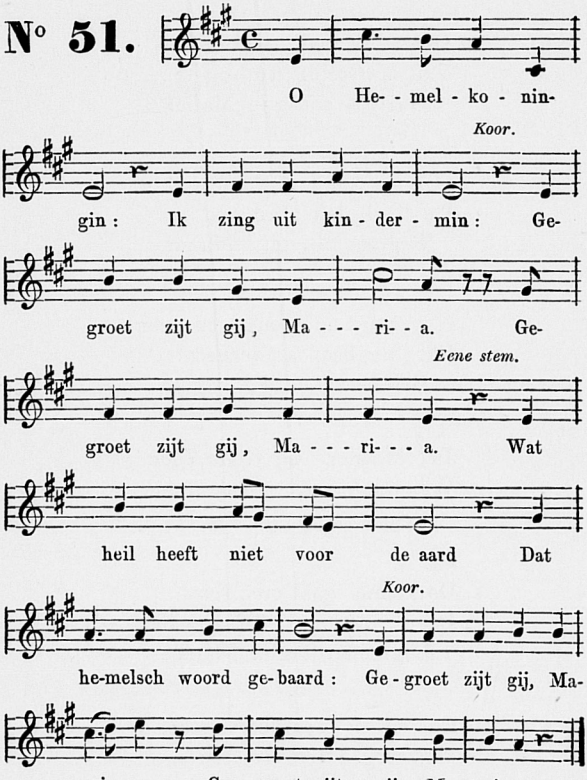

3.

De helmacht stond ontsteld,
Toen u Gods Engel meldt:
Gegroet zijt gij, Maria.

4.

Die groet had het begin
Van 's werelds redding in:
Gegroet zijt gij, Maria.

5.

Daarom zong wijd en zijd
De Kerk ten allen tijd:
Gegroet zijt gij, Maria.

6.

Nóg zingt in vreugd en smart
Elk dankbaar kinderhart:
Gegroet zijt gij, Maria.

7.

Ja, Moeder van Gods Zoon!
Wie juicht niet op dien toon:
Gegroet zijt gij, Maria.

8.

De Hemel gaat ons voor;
Daar zingt heel 't Englenkoor:
Gegroet zijt gij, Maria.

9.

En wij in 't aardsche stof,
Wij zingen tot uw lof:
Gegroet zijt gij, Maria.

10.

Als satan ons bekoort,
Wij spreken 't machtig woord:
Gegroet zijt gij, Maria.

11.

Wij roepen in den nood,
En nu en in den dood:
Gegroet zijt gij, Maria.

12.

En eens in 's Hemels stee,
Dan juichen we eeuwig mee:
Gegroet zijt gij, Maria.

Litanie.

Bladz. 149.

Enkele stemmen.

N° 52.

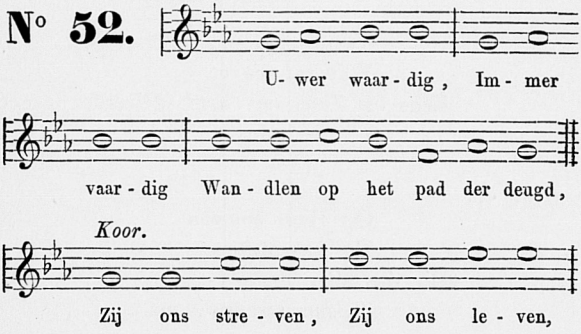

O Ma - - ri- - - - a, bid voor ons!

Enkele stemmen.

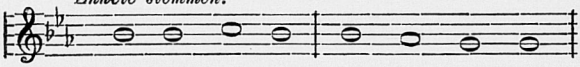

Al - le da - gen Ons ge - - dra - gen,

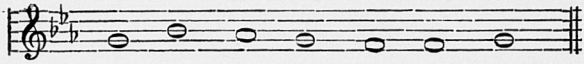

Zoo als 't wa - re Christ - nen past

Koor.

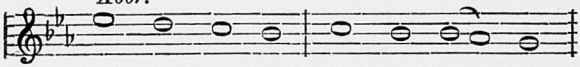

Zij ons stre - ven, Zij ons le - - ven,

O Ma - ri - - a, bid voor ons!

3.

Vast gelooven,
Wat van boven
Eens uw Zoon ons heeft geleerd,
Zij ons streven, enz.

4.

Op Hem bouwen
En vertrouwen,
Die ons aller Vader is,
Zij ons streven, enz.

5.

Rein van zinnen
God beminnen,
Zoo in voorspoed als in nood,
Zij ons streven, enz.

6.

Zich erbarmen
Over de armen,
Hen vertroosten in hun lot,
Zij ons streven, enz.

7.

Moedig strijden
Bij al 't lijden,
Dat ons treft in 't tranendal,
Zij ons streven, enz.

8.

Ongeschonden,
Vrij van zonden,
Ons bewaren in 't gevaar,
Zij ons streven, enz.

9.

In 't verrichten
Onzer plichten
Blijven tot den dood getrouw,
Zij ons streven, enz.

10.

Eens daar boven
Met u loven
Onzen Heiland, uwen Zoon,
Zij, voor 't streven
In dit leven,
Door uw voorspraak ons ten loon.

Maria, hulp der christenen.

Bladz. 151.

N° 53.

Eene stem.

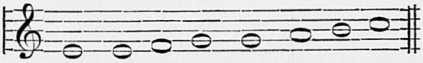

O Ko- nin- gin van 't He-mel- hof!

Koor.

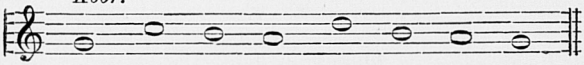

O Ko- - nin- - gin, o Ko- - nin - gin!

Eene stem.

Wij bui- - gen voor uw troon in 't stof,

Koor.

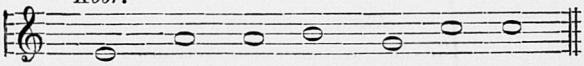

O Ko - - nin- - gin Ma - - ri - - a!

Eene stem.

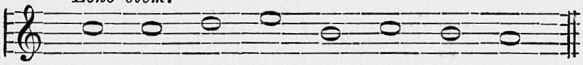

Tot hulp der u - - wen steeds be- - reid,

Koor.

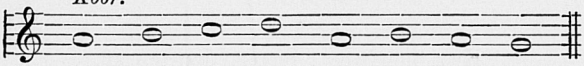

O Ko- - nin- - gin, o Ko- - nin - gin!

Eene stem.

Be - scherm de gan - sche Chris - ten - heid,

Koor.

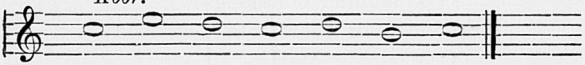

O Ko- - nin- - gin Ma - - ri- - - a!

3.

Bid, dat ons God genadig zij,
O koningin, o koningin!
Dat Hij ons maak van zonden vrij,
O koningin Maria!

4.

Bid God voor ons om hoop en kracht,
O koningin, o koningin!
Dat ons gelei zijn Englenwacht,
O koningin Maria!

5.

Bid voor den Oppervorst der Kerk!
O koningin, o koningin!
Dat God hem steeds verlichte en sterk,
O koningin Maria!

6.

Bestuur ook onzes konings hand,
O koningin, o koningin!
En weer den vijand van ons land,
O koningin Maria!

7.

Keer noodweer, hagel, duurten af,
O koningin, o koningin!
Keer ziekten, pest en andre straf,
O koningin Maria!

8.

Sta ons dan bij in allen nood,
O koningin, o koningin!
En bid voor ons tot in den dood,
O koningin Maria!

Ave Regina Coelorum.

Bladz. 153.

GEMATIGD LANGZAAM.

N° 54.

Ge - groet, o He - mel-

ko- nin- gin! Ge - groet, der En - - ge-

len Vor - stin! Heil u! o Spruit! o

zaal - ge Schoot! Waar - uit der we- - reld

't licht ont- sproot. Wees glo- - rie- - rij - - ke

Maagd! ver- blijd, Die on - der al - len

't schoon-ste zijt; Ge- - groet, o gij, zoo

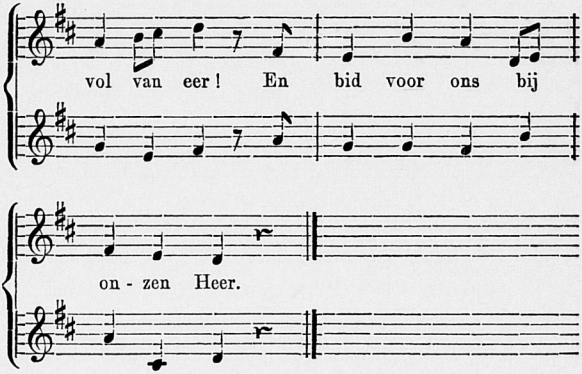

Toevlucht der zondaren! bid voor ons.

Bladz. 154.

MET GEVOEL.

Eene stem.

N° 55.

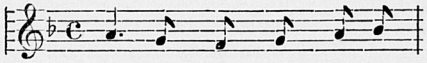

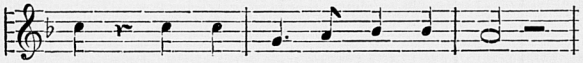

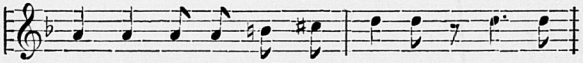

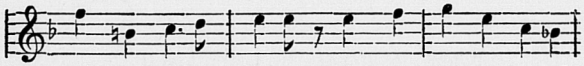

bee werde af-ge- - we-zen, Die voor zondaars op zal

Vertragend.

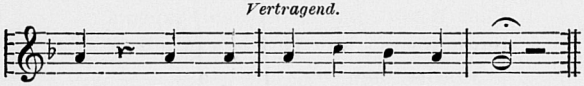

gaan? Hoor dan, hoor uw kin-dren aan.

Koor.

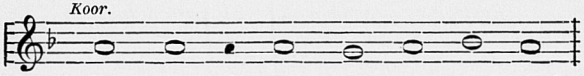

Re- - - fu- - gi- - um pec- - ca - - to- - rum!

o - - ra pro no- - - bis.

2.

Ach! 't rampzalig zondekwaad
Rukt alom uit elken staat
Ziel bij ziel naar d'afgrond henen,
Om eens eeuwig daar te weenen....
Moeder, Moeder! smeek, *uw* bee
Met ons voor de zondaars mee.
Refugium peccatorum! ora pro nobis.

3.

Had niet voor hun eeuwig heil
Eens uw Zoon zijn leven veil?
't Kostbaar bloed, voor hen vergoten
Was 't niet aan uw Hart ontsproten?
Heb dan, Moeder! medelij:
Ach! voor zondaars bidden wij.
Refugium peccatorum! ora pro nobis.

4.

Klaar, o starre, hun den nacht,
Die verbergt wat lot hen wacht:
Vóór hen — graf en afgrond gapend....
Boven hen — hun God gewapend....
Moeder! ach, dat uw gebed
Nog den armen zondaar redd'!
Refugium peccatorum! ora pro nobis.

5.

Zeg hem, dat ook 't schuldigst kind
Toevlucht bij zijn Moeder vindt;
Ja, hij zal, door Jezus' sterven,
Op uw bee gena verwerven:
Voer, o Moeder van den Heer!
Voer hem tot uw Jezus weer.
Refugium peccatorum! ora pro nobis.

DE VIJFTIEN GEHEIMEN VAN DEN ROZENKRANS.

De vijf blijde Geheimen.

Bladz. 156.

RECITATIEF *(Zangspraak) met ééne stem.*

N° 56.

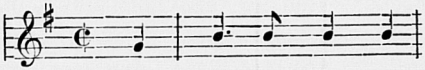

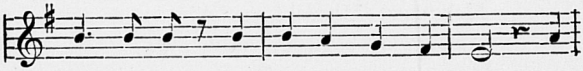

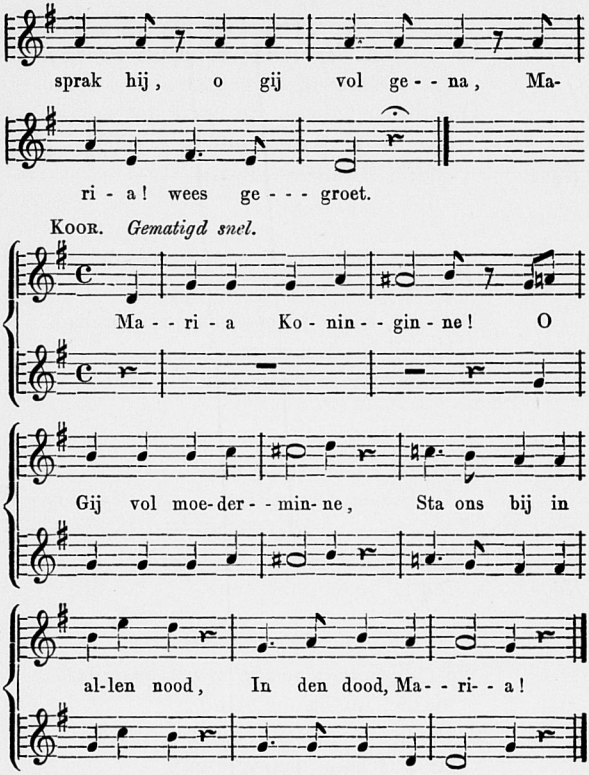

1.

Nauw heeft ze uit Gods gezant gehoord,
Wat 's Heeren wil behaagt;
Of zij stemt in — en 't eeuwig Woord
Nam 't vleesch aan uit de Maagd.

Koor. Maria koninginne! enz.

2.

En zij, die 's werelds Schepper droeg,
Is tot haar nicht gegaan,
Om dienend, waar de nood het vroeg,
Aan hare zij te staan.
Koor. Maria koninginne! enz.

3.

Zij trekt naar David's kleine stad,
Dáár baart zij 't godlijk Kind;
Dat met haar 't Hemelsch heer aanbad,
En zij in doeken windt.
Koor. Maria koninginne! enz.

4.

Zij bood het God ten offer weer
In Salems tempelstee:
„Laat nu — sprak Simeon — o Heer!
„Uw dienaar gaan in vree."
Koor. Maria koninginne! enz.

5.

Wat blijdschap voelde uw moederhart,
Maria! nu ge uw Kind,
Zoolang gezocht met zooveel smart,
In 's Heeren tempel vindt.
Koor. Maria koninginne! enz.

De vijf droevige Geheimen.

Bladz. 157.

RECITATIEF. *Eene stem.*

N° 57.

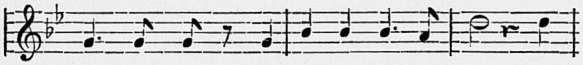

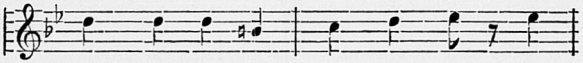

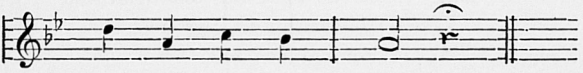

KOOR. *Langzaam en smeekend.*

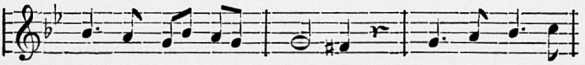

1.

Gij zaagt den Heer, Gethsemane!
Bedroefd tot in den dood;
Hoe 't bloed, dat de angst Hem storten dee,
Op de aarde nedervloot.
Koor. Maria koninginne! enz.

2.

Mijn Jezus! ach, wat foltering!...
'k Zie diepe wond bij wond,
De striemen van de geeseling,
Die Gij voor ons doorstondt.
Koor. Maria koninginne! enz.

3.

Nu mengt de moedwil pijn en hoon
Wreedaardig ondereen:
Ruw vlecht de beul een doornenkroon
Om 's Heeren hoofd nog heen!
Koor. Maria koninginne! enz.

4.

Mijn Jezus sleept, bedekt met bloed,
Zijn kruis naar Golgotha;
Wie onzer draagt niet welgemoed
Voortaan zijn kruis Hem na?
Koor. Maria koninginne! enz.

5.

Hij sterft, aan 't smartlijk kruis gehecht;
Zijn Moeder ziet het aan!
Ach, toen is 't zwaard, zoolang voorzegd,
Diep door haar ziel gegaan!
Koor. Maria koninginne! enz.

De vijf glorierijke Geheimen. (*)

Bladz. 159.

RECITATIEF. *Eene stem.*

N° 58.

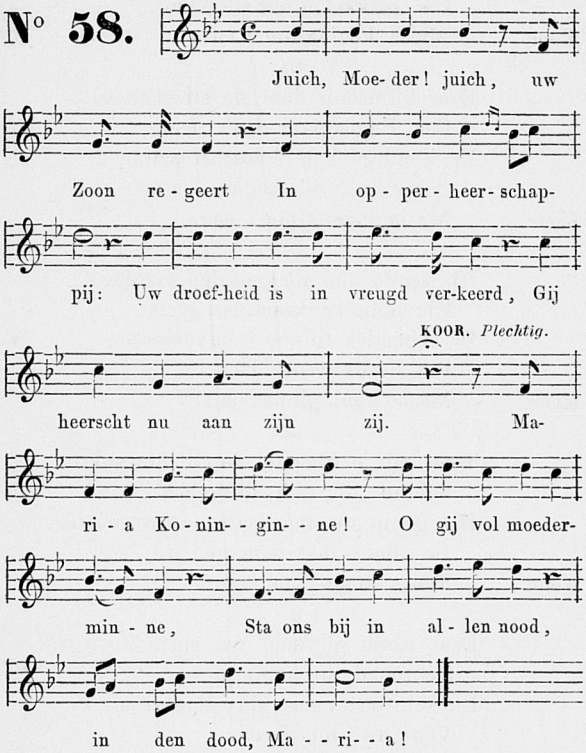

(*) Op dit nummer is ook toepasselijk de Melodie N° 56.

1.

De Heer, de Heer is opgestaan,
En leeft nu voor altijd!
O dood! gij jaagt geen vrees meer aan:
Uw prikkel gingt ge kwijt.
Koor. Maria koninginne! enz.

2.

Daar klimt hij door de sterrenbaan —
Een Englenpaar daalt neer,
En kondigt d'elf Apostlen aan:
„Zóó keert hij eenmaal weer."
Koor. Maria koninginne! enz.

3.

Hij zendt hun d'afgebeden Geest,
Die licht en krachten geeft;
De Apostlen tuigen 't onbevreesd;
Dat Jezus weder leeft.
Koor. Maria koninginne! enz.

4.

Toen gij, o Maagd! van liefde stierft,
Schonk hij u 't rijksgebied,
Dat ge in uw martlaarschap verwierft,
En thans met hem geniet.
Koor. Maria koninginne! enz.

5.

Daar werdt gij door uw eigen Zoon
Gekroond tot koningin,
En schittert naast zijn glorietroon
Voor uwe moedermin.
Koor. Maria koninginne! enz.

De Meimaand.

Bladz. 160.

MARSCH.

N° 59.

De a- ke - - li - ge win - ter-

De a- ke - - li - ge win - ter-

da - gen Go - de lof! ze zijn voor-

da - gen Go - de lof! ze zijn voor-

Soli.

bij, En van sneeuw- en stor - rem-

Soli.

bij, En van sneeuw- en stor - rem-

Soli.

Koor.

vla - gen Maakt ons weer de len - te

Koor.

vla - gen Maakt ons weer de len - te

Koor.

Soli.

vrij. Zie de dag - toorts hoo - ger

Soli.

vrij. Zie de dag - toorts hoo - ger

Soli.

hoo - ger

zwe - ven, Schit - trend langs haar gou - den

zwe - ven, Schit - trend langs haar gou - den

zwe - ven, gou - den

Koor.

baan; Als ont - - waakt tot blij - der

Koor.

baan; Als ont - - waakt tot blij - der

Koor.

baan;

le - ven, Trekt na- - - tuur den feest - dos

le - ven, Trekt na- - - tuur den feest - dos

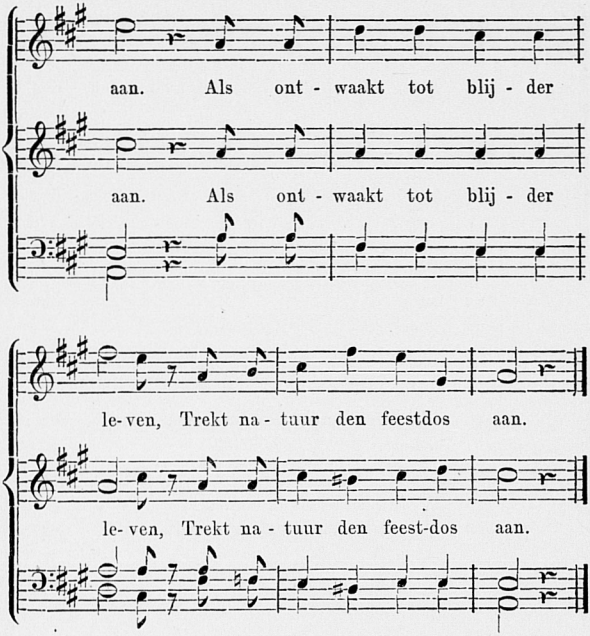

2.

Wie begroet niet vreugdedronken,
  Schoone Mei! uw aanblik weer?
Vader heeft ons u geschonken
  Als een krans tot Moeders eer.
Ja, Maria! opgetogen
  Komen we u deez' maandkring biên:
Moeder! wil met minnende oogen
  Op ons offer nederzien.

3.

Duizend bollen aan den hemel
  Prijzen u, o Star der zee!
En met 't ruischend stargewemel
  Kabblen zacht de golfjes mee;
Met den harpslag van uwe Englen
  Smelt de zang van 't vooglenkoor: —
Met dien lof mijn klanken menglen,
  Mochte ik dat al de eeuwen door!

4.

Bloemenheer! wie maalt uw kleuren?
  O, wat schoonheên al bij een!
En wat wolk van zoete geuren
  Wasemt zaalgend om mij heen!
O Maria! in die bloemen
  Lees 'k een lofspraak van uw deugd;
Door dien prachtgloed hoor ik roemen
  En uw grootheid en uw vreugd.

5.

Met het puik dier bloemwarande
  Bied ik u mijn hart te zaâm:
Dat het steeds van liefde brande
  Voor den luister van uw Naam!
Mogen welig in mij tieren
  Bloempjes, die gij vindt zoo schoon;
Kleur en geuren zal ik stieren
  Als een offer tot uw troon.

De maand van Maria.

Bladz. 162.

N° 60.

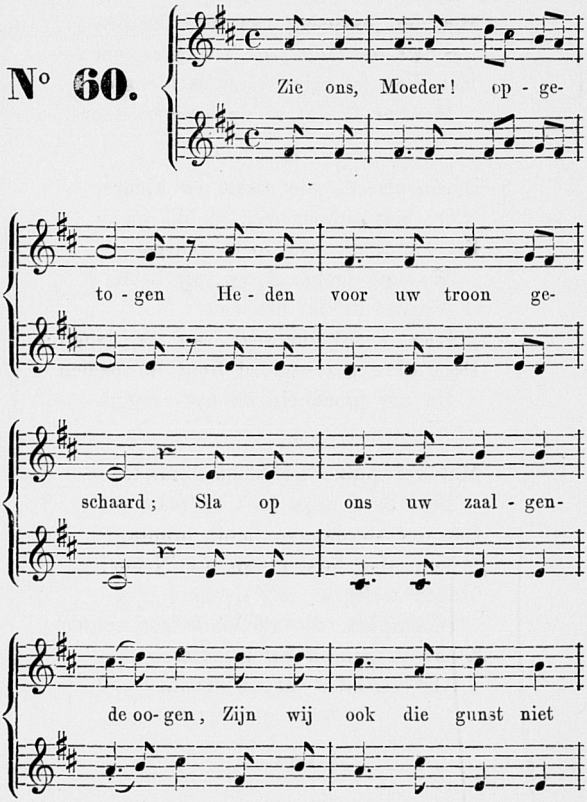

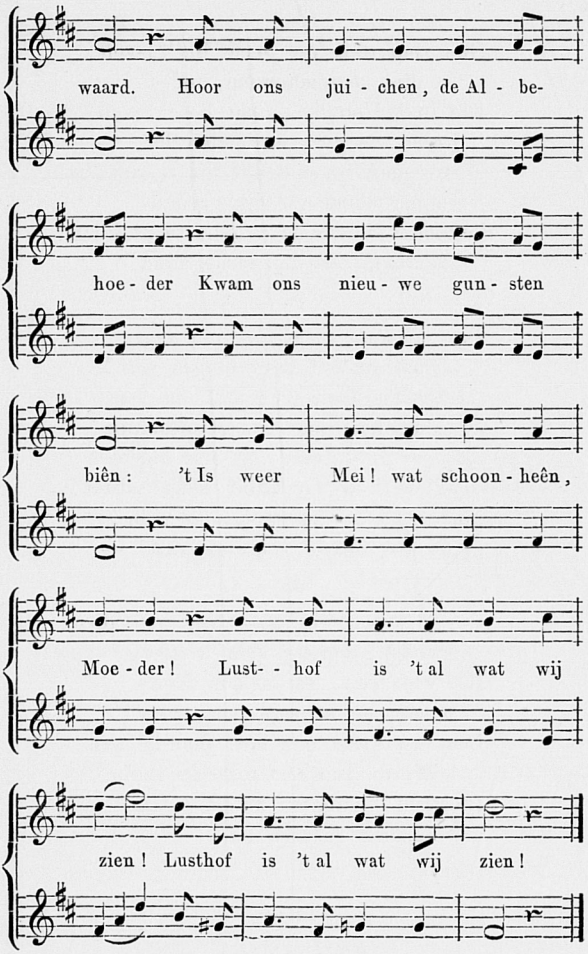
waard. Hoor ons jui - chen, de Al - be-
hoe - der Kwam ons nieu - we gun - sten
biên: 't Is weer Mei! wat schoon - heên,
Moe - der! Lust- - hof is 't al wat wij
zien! Lusthof is 't al wat wij zien!

2.

God riep weer uw beeld in 't leven:
In dien overschoonen hof,
Die in 't Hooglied staat beschreven,
Lezen we uw verdienden lof.
Nooit gaaft ge onkruid uit te rukken:
Immer bood uw rijke grond
Schooner bloem en vrucht te plukken,
Dan God ooit op aarde vond.

3.

Dan, natuur roept ook ons tegen:
„Moet ge zelf geen hofjen zijn?
„Schonk u God geen zaad en regen,
„Malschen dauw en zonneschijn?
„Bij wat vruchten, bij wat bloemen,
„Ziet, hoe 't onkruid welig schiet!
„Kunt gij op uw hofjen roemen?
„Neen, Maria volgt ge niet." —

4.

Ja, 't is waarheid; — zie, we vallen,
Moeder! rouwig voor u neer;
Bid voor ons, en in ons allen
Bloeie een eeuwge lente weer!
Laat uw geest ons hart doordringen;
't Worde zoo een schoone hof,
Bloemen, vruchten zullen zingen
Jezus' en Maria's lof.

Avondbede tot onze lieve H. Moeder.

Bladz. 164.

Eene stem.

N° 61.

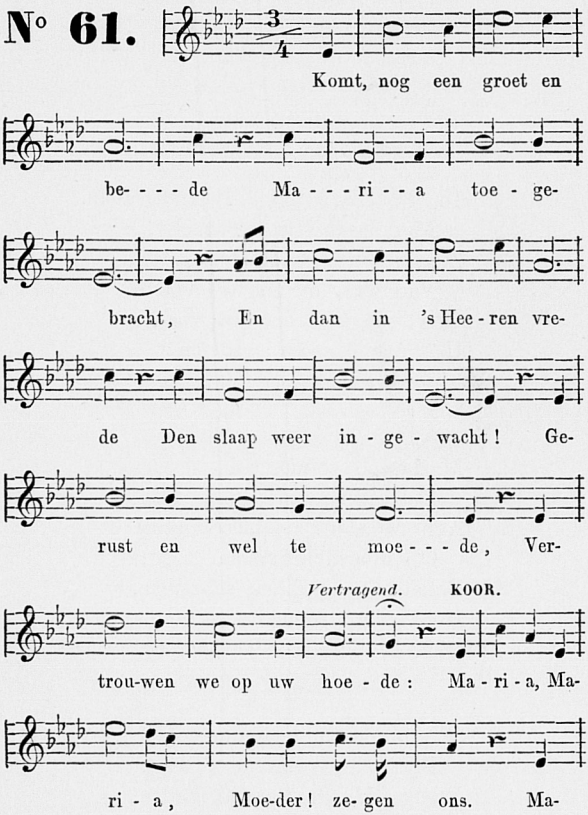

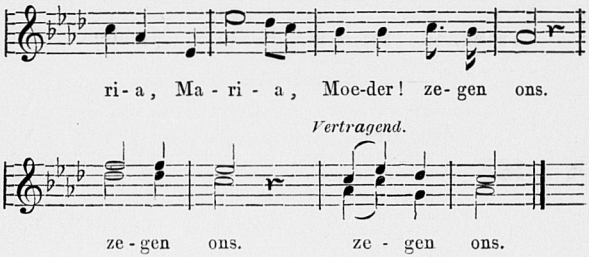

2.

In 't beeld, omgloord van stralen,
Met dat gelaat zoo zacht,
Zien we u in 's Hemels zalen,
Van waar ge ons tegenlacht,
Ons, die hier aan uw voeten
U, lieve Moeder! groeten:
Maria, Maria, Moeder! *zegen ons.*

3.

Maria zoo vermogend,
Bid gij voor ons den Heer;
Ach Moeder! zie meedoogend
Op d' armen zondaar neer;
Geleid der zwakken schreden,
Hoor aller vrome beden,
Maria, Maria, Moeder! *bid voor ons.*

4.

Wij bidden u te gader
Bij 't einde van deez' dag:
Vraag, Moeder! onzen Vader,

Wiens wakend oog ons zag,
Dat hij ons kwaad verschoone,
Het goede ons eenmaal loone,
Maria, Maria, Moeder! *bid voor ons.*

5.

Beveilig uwe kindren,
Waak, Moeder! dezen nacht;
Dan zal geen ramp ons hindren,
Dan is ons slapen zacht;
Dan ziet ge ons morgen weder,
O Moeder goed en teeder!
Maria, Maria, Moeder! WEES GEGROET.

6.

Gegroet, gij vol genade!
Gij, Moeder van den Heer!
Het klinke — wie u smade —
Te luider u ter eer!
O, wil met de Englenzangen
Ook onzen groet ontvangen:
Maria, Maria, AVE, WEES GEGROET!

Bede aan den H. Jozef.

Bladz. 166.

N° 62.

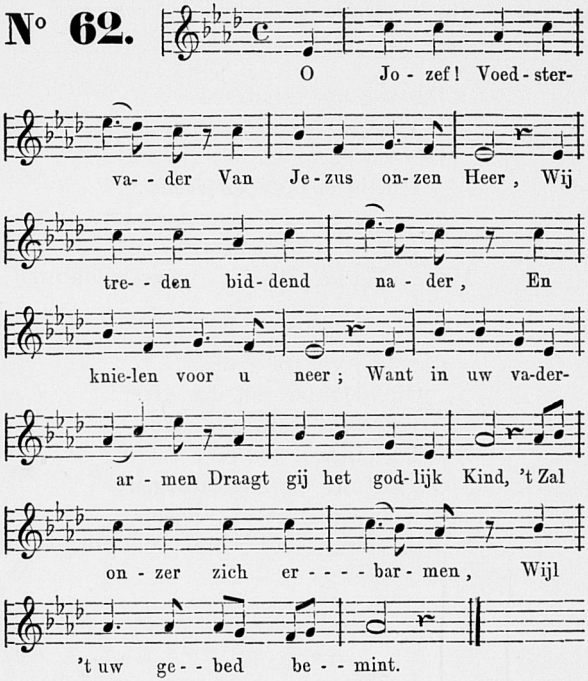

2.

Wil, Jozef! voor ons vragen,
Dat wij in 's levens lot
Ons naar zijn wil gedragen,
Getrouw aan zijn gebod.

Wil door uw bee verwerven,
O trouwe toeverlaat!
Dat wij den Hemel erven,
Als eens ons sterfuur slaat.

3.

Wij smeeken u te gader,
Patroon van Nederland!
Blijf, Jozef! ons ten vader,
Bescherm 't u dierbaar pand;
Vraag ons met Jezus' Moeder
Zijn hulp in allen nood,
En blijf ons trouw ten hoeder
Van nu tot in den dood.

Loflied ter eere van den H. Jozef.

Bladz. 167.

N° 63.

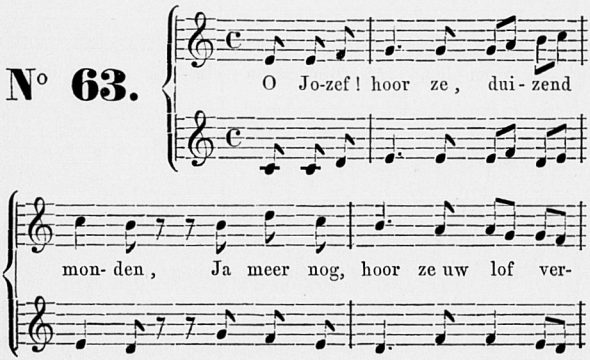

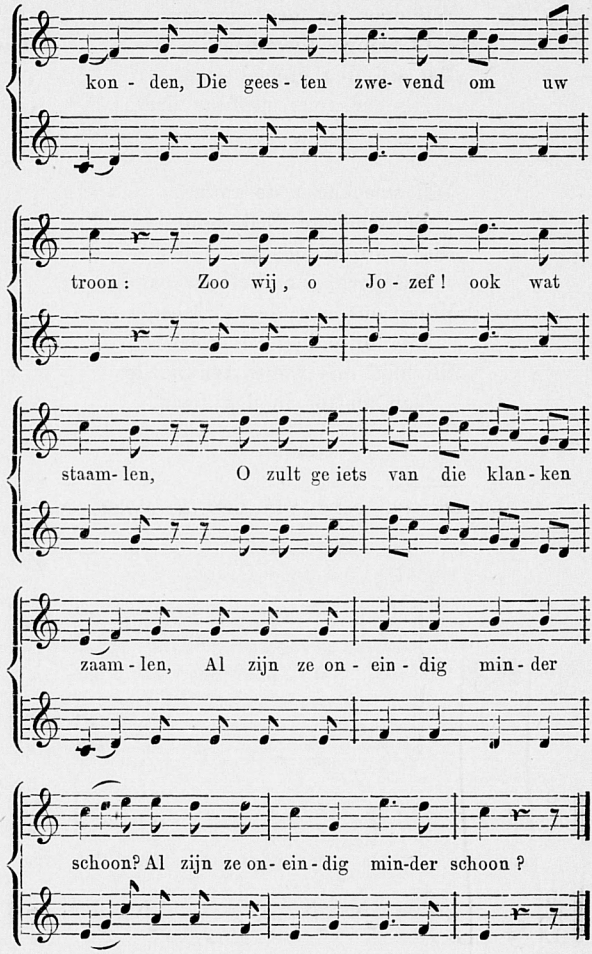
kon - den, Die gees - ten zwe- vend om uw
troon : Zoo wij , o Jo - zef ! ook wat
staam- len, O zult ge iets van die klan - ken
zaam - len, Al zijn ze on - ein - dig min - der
schoon? Al zijn ze on- ein - dig min-der schoon ?

2.

Een God wil als ons Zoenlam sneven;
Dan, 't sterflijk hulsel moet hem geven
(Zoo is 't voorspeld) een Moedermaagd:
Wie zal hun beider Schutsheer wezen?
Wat Cherub wordt hun uitgelezen?...
O zie, de zuivre Jozef daagt!!

3.

Wat melodie klinkt u in de ooren,
Als de Eeuwge zelf uw lof laat hooren:
Als Jezus u als Vader groet!
Gij 't Kindjen op uw arm ontvangen,
En dan aan 't gloeiend hart het prangen,
O Jozef! wat een wellustvloed!!

4.

Van Zoon en Gade steeds omgeven,
Leeft gij op aard een hemelsch leven,
O Hoofd van 't wondervol gezin!
En lacht de jongste stond u tegen,
In beider armen neergezegen,
Slaapt gij den slaap der Heilgen in.

5.

Hoe groot uw macht nu in den hoogen!
Een God gehoorzaamde aan uwe oogen,
Toen hij zich voordeed als uw Zoon.
Of zijn die banden losgesprongen?
Of is die macht uw hand ontwrongen,
Omdat de Hemel is uw woon?

6.

O groote Jozef! hoor mijn beden!
Ach, Jezus' Leidsman! leid mijn schreden;
'k Wil opwaarts naar mijn Vaderland.
En naakt voor mij de bange stonde,
O, daal met de uwen bij mijn sponde,
En vang mijn geest op in uw hand.

Aan den H. Jozef.

Bladz. 169.

N° 64.

Eene stem.

Heil-ge Jo-zef! trou-we Hoe-der Van uw god-lijk Voed-ster-

Eene stem.

kind, Die uw Je-zus heel uw le-ven Onuit-

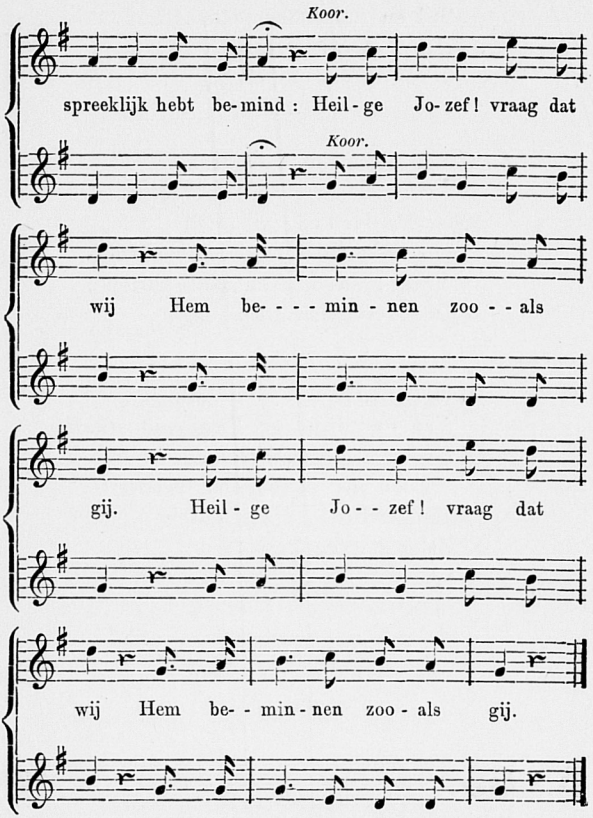

2.

Heilge Jozef! die uw Jezus
In uw stulpje met u hadt,
Vaak van d'arbeid tot hem opziend,

Stil en innig hem aanbadt ;
Heilge Jozef! vraag dat wij
Jezus dienen zooals gij.

3.

Heilge Jozef! door Gods Zone
In uw needrig werk verlicht,
Daar Maria 't oog vol liefde
Op haar Kind en Bruigom richt :
Vraag, dat in hun aanschijn wij
Ons verblijden zooals gij.

4.

Heilge Jozef! die in de armen
Van uw Bruid en Pleegkind stierft,
En voor uw getrouwe liefde
't Loon der eeuwigheid verwierft :
Heilge Jozef, vraag dat wij
Zalig sterven zooals gij.

De vlucht naar Egypte.

Bladz. 170.

N° 65.

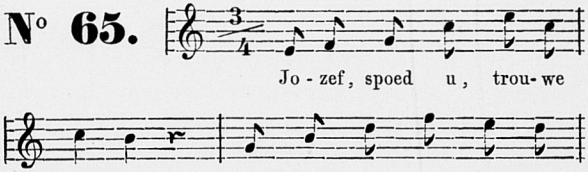

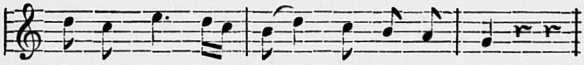

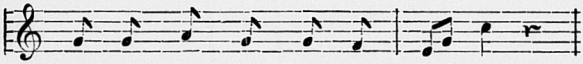

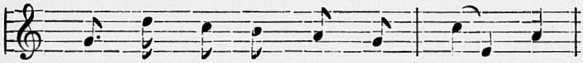

2.

Maar, o Jozef, hoe zoo spoedig?
Waarom vraagt gij niet deemoedig
  Uitleg van zoo vreemd bestel?
Waarom zou uw Jezus vluchten?
Is hij God, wat kan hij duchten
  Van eens stervlings wreed bevel?

3.

In den nacht, hoeveel bezwaren!
Wie zal leiden? wie bewaren?
  Waarom toch in allerijl?
Ga en groet eerst vriend en magen;
Wil hun raad en hulpe vragen;
  Bid den Engel om verwijl.

4.

Neen, volmaakte deugd op aarde
Kent, waar God zijn wil verklaarde,
Geen verwijl of tegenreên:
De Engel spreekt, de trouwe Hoeder
Neemt het Kind en zijne Moeder,
En vlucht naar Egypte heen.

5.

Heilig voorbeeld voor den Christen,
O, dat wij toch immer wisten
U te volgen in uw deugd!
Help ons, Jozef, en wij zullen
Trouwer onzen plicht vervullen
Tot ons heil en uwe vreugd.

Aan den H. Joannes den Dooper.

Bladz. 172.

N° 66.

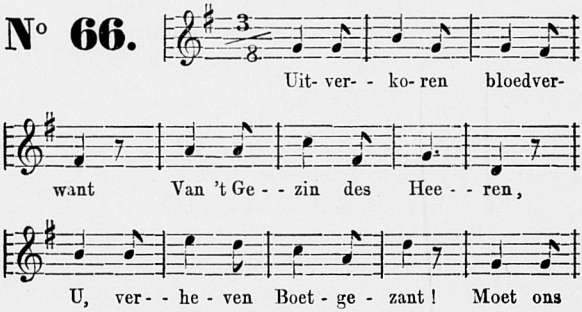

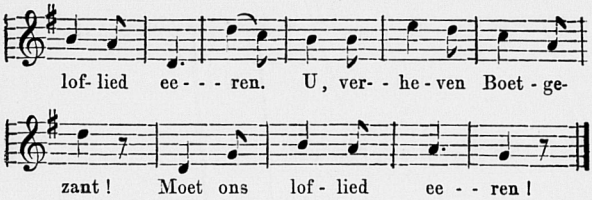

2.

Grooter bracht geen vrouw ooit voort,
Naar het woord des Heeren:
U, die onze bede hoort,
Moet ons danklied eeren.

3.

Gij, die 't Godslam van nabij
Ons hebt aangewezen,
Wees door onze broederrij,
Heilheraut! geprezen.

4.

Leden wij van 't Godsgezin,
Dat we eenparig eeren,
Roepen we ook uw voorspraak in,
Bloedverwant des Heeren!

5.

Hoor de bede gunstig aan,
Die wij op doen rijzen:
Wil ook ons op 's levens baan
't Godslam altoos wijzen.

De H. Joannes de Dooper, Boetgezant.

Bladz. 173.

N° 67.

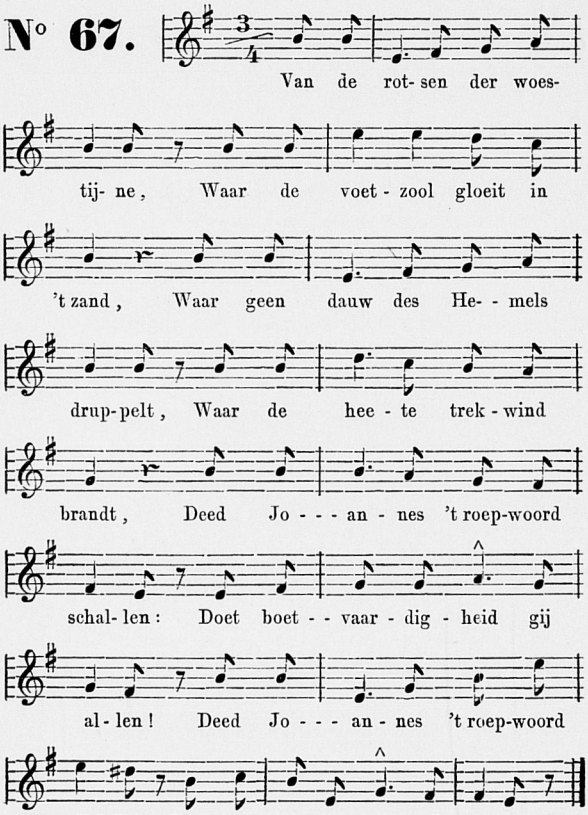

2.

Naar de waatren des Jordaanstrooms
  Trok des Heeren boetgezant,
Dat hij hem den weg bereide,
  Hem verkonde aan heel het land;
Dat de zondaar schuld betuige,
En de trotsche knieën buige.

3.

Doet boetvaardigheid gij allen!
  Boete, riep hij, is de baan,
De eenge baan, waarop de zondaar
  Naar den Hemel heen kan gaan,
Voor geen goud der aard te koopen,
Voor den boeteling slechts open.

4.

Op die woorden, scherpe schichten
  Scheurde er menig zondig hart,
Sprongen in die zandwoestijne
  Bronnen op van boetesmart;
't Stroomend doopsel ruischt van 't leven,
Dat zijns Meesters doop zal geven.

5.

Als een rotsmuur stond Joannes,
  En roept allen tot berouw;
Predikt vorsten, predikt knechten,
  Immer aan zijn God getrouw:
Doet, doet boete! riep hij, allen
Tot het zwaard zijn hoofd deed vallen.

Loflied aan de H. Moeder Anna.

Bladz. 175.

N° 68.

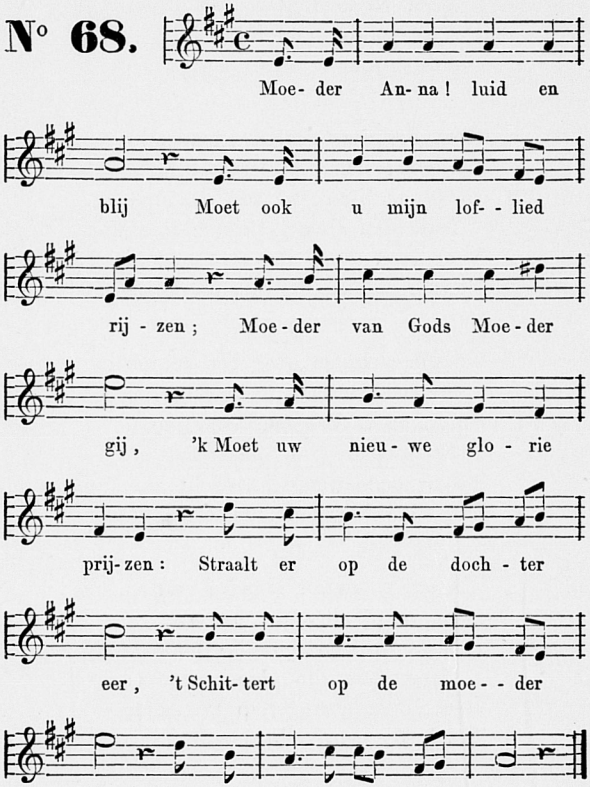

2.

Waar de zon haar stralen schiet,
Vloeit van duizend dankbre tongen
't Nauw-verkondigd zegelied:
't Wordt door de Englen meegezongen,
't Godlijk-stil geheimenis,
Dat in u voltrokken is.

3.

Wonder zonder wedergâ!
Vlekloos hebt gij haar ontvangen
Door uws Heeren heilgenâ,
't Kind, dat ge aan uw hart mocht prangen;
Anna! ja alleen *uw* kind
Is aldus door God bemind!

4.

En ik zou niet luid en blij
U in uwe dochter prijzen!
Moet niet aller eeuwen rij
't Loflied voor u op doen rijzen!
Wie *is* als uw vlekloos kind,
Wie ooit *heeft* als zij bemind!

5.

Van uw dochter zonder smet
Straalt de weerglans op u neder:
Keert, o Anna! uw gebed
Tot haar Zoon ooit vruchtloos weder?
Moeder van Gods Moeder gij,
Bid dan, Anna! bid voor mij.

Smeeklied aan den H. Willibrordus.

Bladz. 176.

N° 69.

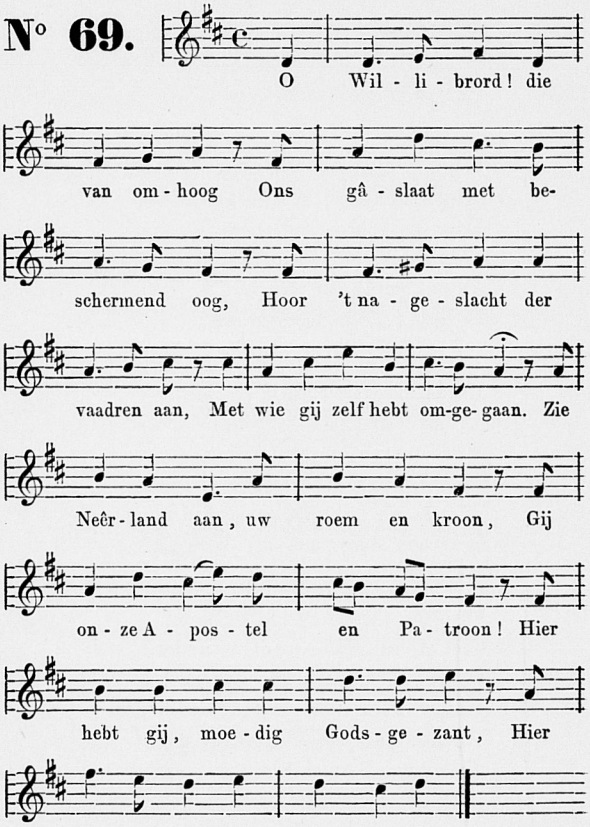

3.

Hier half een eeuw zijn naam verbreid,
Zijn Bruid een zetel toebereid;
Hier door uw ijver en gebed
Mijn vaadren uit den dood gered.

4.

Ach! elfmaal ging een eeuwkring rond,
Sinds gij hier satans rijk verwont;
En nu! ach, meer dan 't half geslacht —
Het zonk terug in 's vijands macht.

5.

Geliefde Vader en Patroon!
Zie Neerland aan, uw roem en kroon;
Bid, Willibrord! bid bij den Heer,
Dat al wie doolt eens wederkeer.

6.

Ach, voer hen met uw trouw gezin,
Ach, voer ook hen uw glorie in:
O gij, die 't kruis hier hebt geplant,
Bid voor uw dierbaar Nederland!

De Sint-Pieterspenning.

Bladz. 178.

RECITATIEF. *Eene stem.*

N° 70.

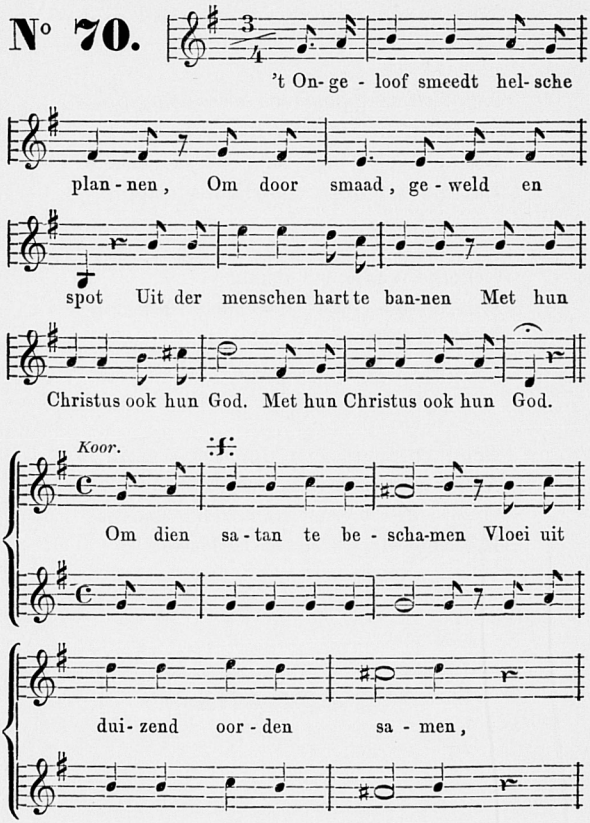

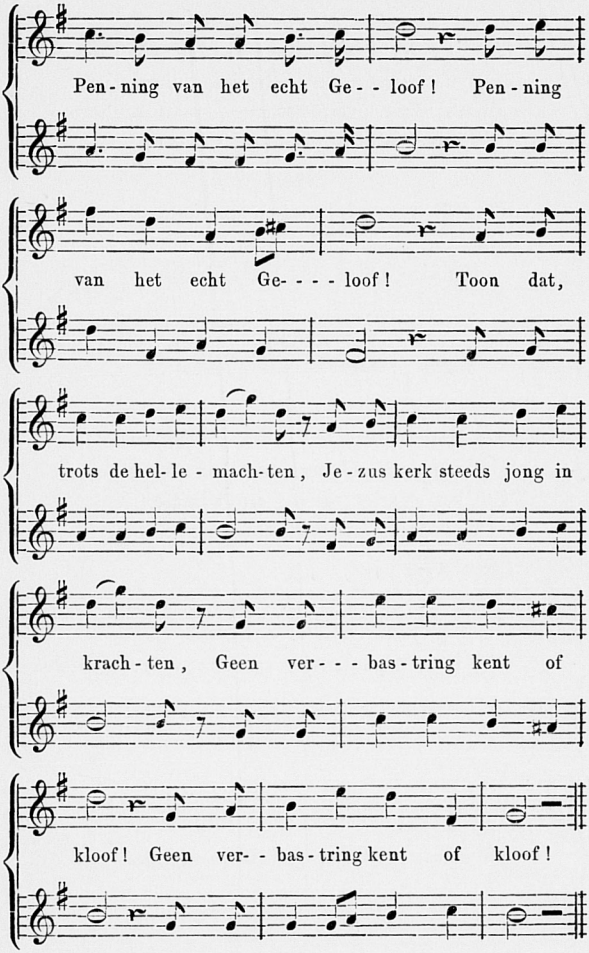
Pen - ning van het echt Ge - - loof ! Pen - ning
van het echt Ge- - - - loof ! Toon dat,
trots de hel- le - mach-ten , Je - zus kerk steeds jong in
krach - ten , Geen ver - - - bas - tring kent of
kloof ! Geen ver- - bas - tring kent of kloof !

2.

Zie 't geweld zich de eerkroon vlechten;
Valschheid voert de heerschappij:
Roof, maar geen verdrag, geeft rechten;
Trouw wacht dood of slavernij.

Koor.

Om dien gruwel te vervloeken,
Daag uit 's werelds verste hoeken,
Penning, die het recht bevest!
Zoo veel munten, zoo veel talen;
Ja, vernieuw miljoenen malen
Tegen 't onrecht uw protest!!

3.

Zie het Hoofd der Kerk in smarte,
Vraagt den leden heul en troost;
Zie een Vader, droef in 't harte,
Roept om redding tot zijn kroost.

Derde Koor.

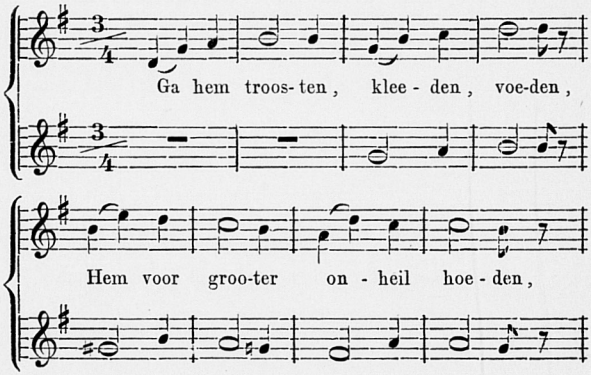

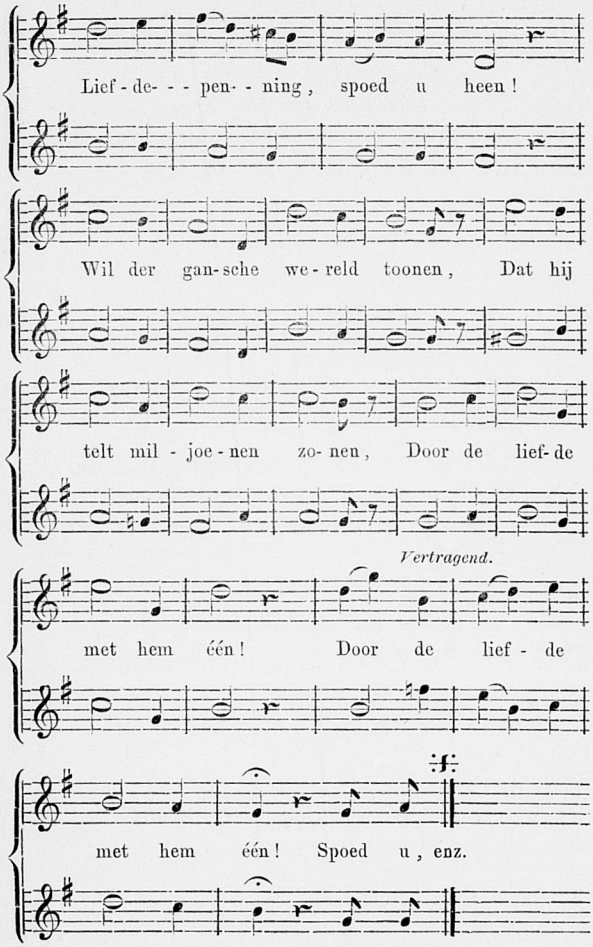
Lief - de- - - pen- - ning, spoed u heen!
Wil der gan-sche we-reld toonen, Dat hij
telt mil - joe - nen zo- nen, Door de lief- de
Vertragend.
met hem één! Door de lief - de
f
met hem één! Spoed u, enz.

Spoed u, balsem veler weeën,
Spoed u over berg en zeeën,
Penning, ga, verzacht zijn lot!
Zeg hem, dat wij met hem lijden,
Voor hem bidden, voor hem strijden,
Met de hoop alleen op God!!

Onze troost.

Bladz. 180.

N° 71.

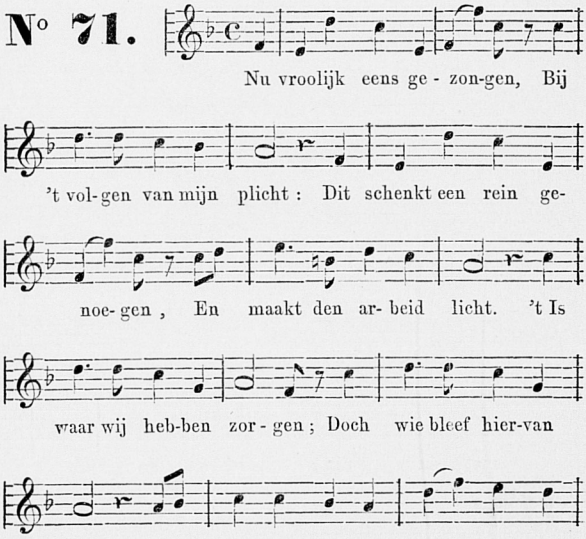

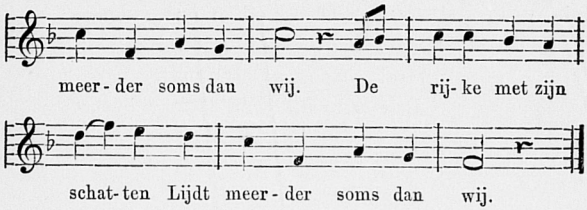

2.

'k Ben met mijn lot tevreden,
'k Benijd den rijke niet,
En zie reeds blijde dagen
In 't allerschoonst verschiet.
Na kort en weinig lijden,
Is 't hier op aard gedaan;
Dan komt een eind aan 't werken,
En de eeuwge rust vangt aan.

3.

Wat baten ons dan schatten
En al de glans der aard?
Wat zijn ons eer en rijkdom
In 't uur van sterven waard?
Wat baten toch den rijke
Zijn eer en aardsche pracht,
Daar hem ook bij zijn sterven
Niets dan een grafkuil wacht

4.

Bij God is rijke en arme,
En knecht en heer gelijk;
Geen goud of eer of schatten
Gaan mee naar 't doodenrijk.

De deugd slechts kan ons volgen
Tot voor Gods glorietroon ;
Zij zal voor ons verwerven
Een eeuwigdurend loon.

Tevredenheid.

Bladz. 181.

N° 72.

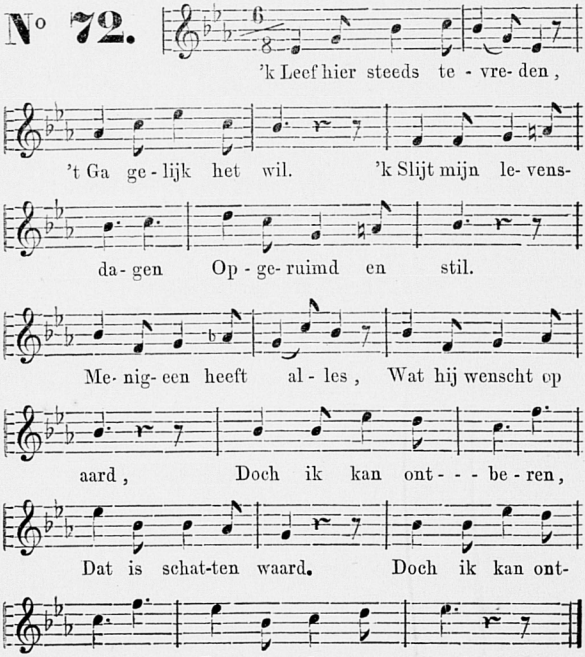

2.

'k Spoed me 's morgens vroolijk,
Biddend naar mijn werk;
God, die d' arbeid zegent,
Houdt mij kloek en sterk.
't Werk, hem opgedragen,
Vindt een dubbel loon;
Hier genoeg voor 't leven,
Boven de eerekroon.

3.

Woon ik wat vergeten
In een needrig huis,
Sieren mij geen titels,
Ordelint of kruis,
'k Draag in 's Heeren tempel
't Heilig eermetaal
Van ons schoon Genootschap,
Waar ik trotsch mee praal.

4.

Wordt mijn koud gebeente
Door geen eerewacht
En geen stoet van grooten
Naar zijn rust gebracht;
Mijne medebroeders
Volgen mij naar 't graf.
En Gods Englen wachten
Me in den Hemel af.

5.

Jezus, en Maria
Met haar Bruidegom
Wenschen mij daar 't zalig,
't Eeuwig wellekom.
'k Zing daar in gezelschap
Van het Hemelhof,
Met mijn medebroeders,
Eeuwig 's Heeren lof.

IJdelheid.

Bladz. 183.

N° 73.

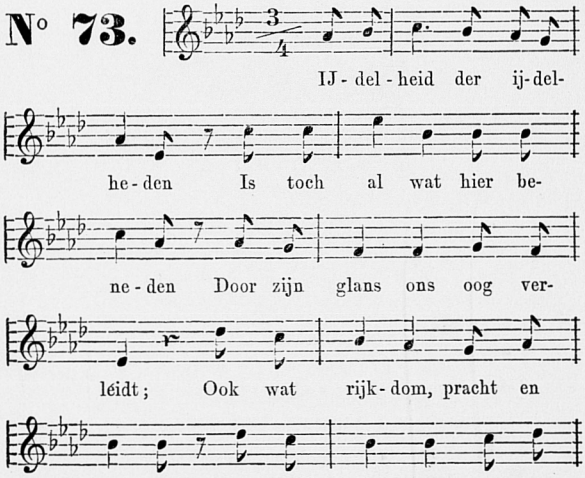

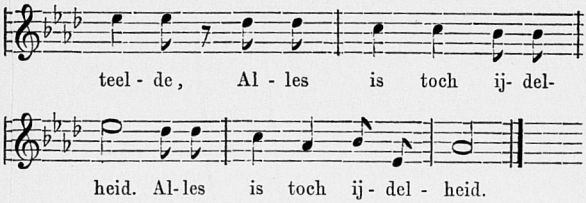

2.

Grootheid voelt zich zelve nietig;
Weelde maakt het hart verdrietig;
Wellust baart dra walg en pijn;
Rijkdom speurt nog steeds gebreken;
Grijpt men rozen, doornen steken;
In het zoete schuilt venijn.

3.

En dan nog: de mensch moet sterven,
Moet eens al dat schijngoed derven:
't Is de wet voor arm en rijk;
Koningen en bedelaren
Maakt de dood na korte jaren
Met een enklen slag gelijk.

4.

IJdelheid der ijdelheden
Is dan al wat hier beneden
Door zijn glans ons oog verleidt;
Maar zijn God oprecht beminnen,
Dienen hem met hart en zinnen,
Dit slechts is geen ijdelheid.

5.

Al is zijne woon niet prachtig,
Waarlijk groot toch, rijk en machtig
Is hij, die zijn God trouw dient;
Moet hij 't brood der armoe eten,
't Zoetste gastmaal is 't geweten,
Dat met God zich voelt bevriend.

6.

Laat ons dus verstandig wezen;
Niets hier zoeken, niets hier vreezen
Dan alleen den goeden God:
Hem hier dienen, hem hier minnen,
Zoo den schoonen Hemel winnen
Is ons aller zaligst lot.

De dood.

Bladz. 185.

N° 74.

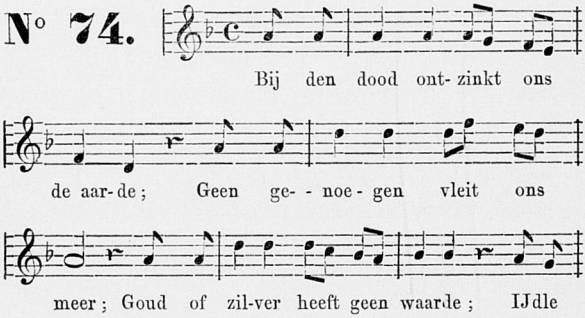

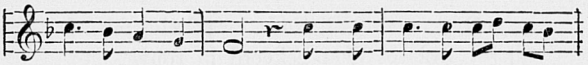

rook is 's werelds eer. Vriend en maag, de dier - ste

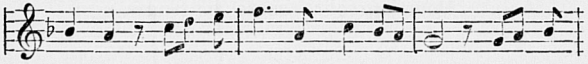

pan-den, Rondom ons in droef ge-ween, Drukken

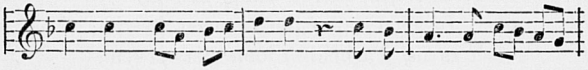

ons voor 't laatst de handen: Ja, wij moeten van hen

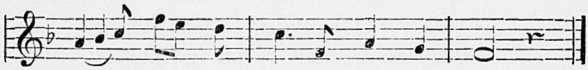

heen. Ja, wij moe-ten van hen heen.

2.

O, wat angst zal hem ontrusten,
Die, gehecht aan 't aardsche goed,
Niet bedwong zijn booze lusten,
Niet zijn zonden heeft geboet!
Wee dan hem, die in zijn leven
Gods geboden heeft veracht:
't Stervend oog ziet reeds geschreven
't Vreeslijk vonnis, dat hem wacht!

3.

Maar welzalig dan de Christen,
Die zijn hart niet hechtte aan de aard',
En ten spijt van satans listen
Zich van zonde heeft bewaard;

Of, mocht hij door zwakheid falen,
  Dra tot God gekeerd in rouw,
Weer herstelde 't vroeger dwalen
  Door oprechte boete en trouw.

4.

Neen, des braven zalig sterven
  Is geen rampspoed, maar gewin;
't Is na d'arbeid 't loon verwerven;
  Stervend gaat hij 't leven in.
Mocht mijn ziel zoo de aarde ontwijken,
  Als Gods vrienden, even zacht!
Mocht mijn einde 't hun gelijken!
  Hope, die mij tegenlacht!

5.

Ja, mijn God, 't zij vroeg of spade,
  In uw keuze is uur en dag;
Maar, o, schenk mij deez' genade:
  Dat ik zalig sterven mag!
Heilge Jozef, trouwe hoeder,
  Help mij in den laatsten nood!
O Maria, mijne moeder,
  Bid voor mij een goeden dood!

Het oordeel.

Bladz. 187.

Voorz.

N° 75.

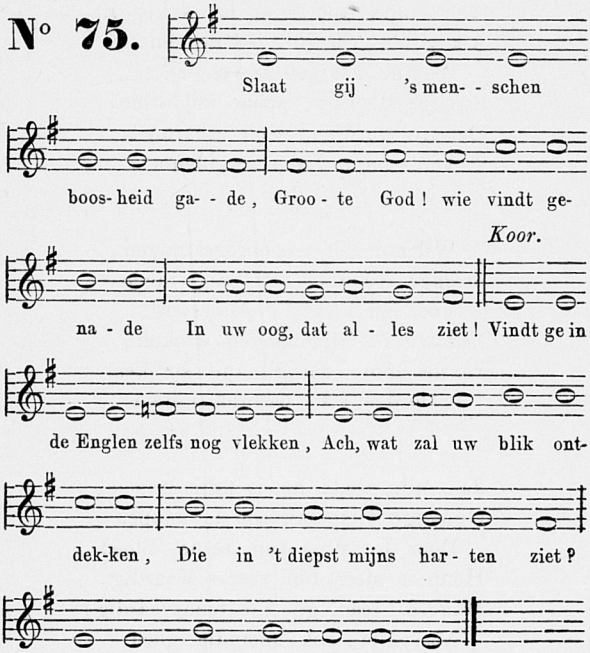

2.

Ach, hoe zal mijn ziele beven,
Groote God! als na dit leven
Voor uw rechtstoel zij zal staan!

Arme ziel, bedekt met wonden,
Druipend van het slijk der zonden,
Met zoo vele schuld belaân!

3.

Ach, mijn God! wat zal ik zeggen,
Als gij 't boek zult openleggen,
Waarin 't al geschreven is?
Strenge Rechter, spaar mij arme!
Dat uw goedheid zich erbarme!
Ach, mijn God, vergiffenis!

4.

'k Wil mij zelf ten oordeel dagen,
Strenge reekning van mij vragen,
Vóór gij roept, o Majesteit!
Zelf wil ik mijn zonden wreken,
In de hoop, dat gij zult spreken
't Oordeel van barmhartigheid.

5.

Ja, mijn God! het is mijn hopen,
Gunstige uitspraak zoo te koopen
Door den prijs van Jezus' Bloed.
Hoop is meer dan vreeze waardig:
Wis, o Heer, gij zijt rechtvaardig;
Maar, ja, ook oneindig goed.

De hel.

Bladz. 189.

Voorz.

N° 76.

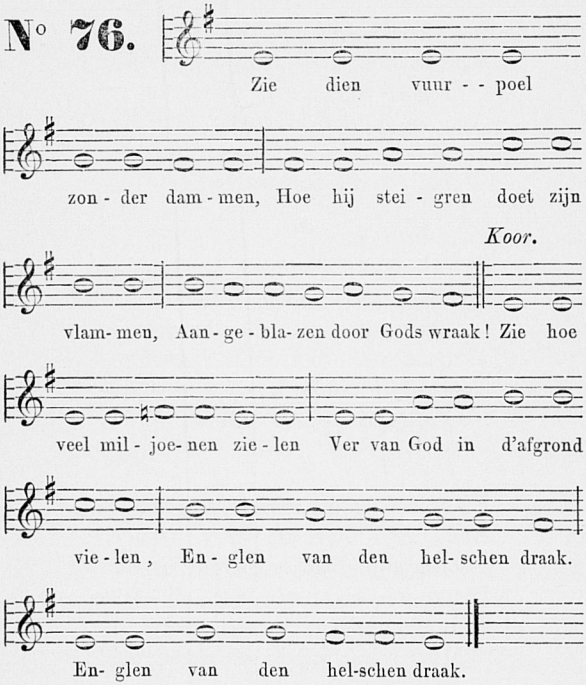

2.

Hoe lang branden nog die vuren?
Hoe lang zal Gods wrake duren?
Eeuwig, eeuwig is de hel:

Nooit zal zij haar offers lozen,
Nooit verkwikken, nooit verpoozen,
  Altoos, altoos even fel.

3.

En dat vreeslijk lot van velen
Kon ik ook sinds lang reeds deelen;
  O gelukkige als ik ben!
Ach, mijn God! ik mag nog leven:
Toch heb ik meer kwaad bedreven
  Dan zoo menige onder hen.

4.

Dat ik God mijn dank betale,
Zoo lang als ik adem hale;
  Want door hem bleef ik gered.
Ik ga boeten voor mijn zonden;
Van dit uur heb 'k mij verbonden,
  God te volgen en zijn wet.

5.

En wat offer gij moogt vragen,
Ach, mijn God! ik wil 't u dragen:
  Zie, mijn hart is gansch bereid.
Brand mij hier, wil hier mij kerven,
Laat mij duizend dooden sterven;
  Maar spaar mij in de eeuwigheid!!

De Hemel. (*)

Bladz. 191.

N° 77.

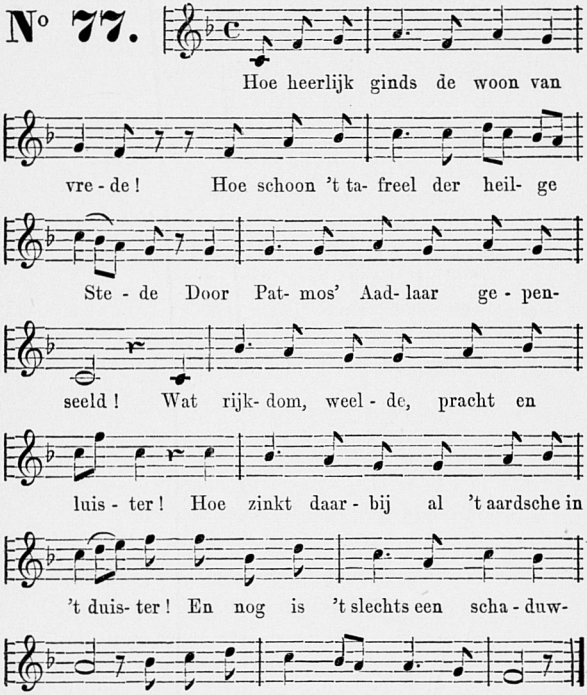

(*) Op dit nummer zijn ook toepasselijk de Melodieën van N° 49 en 63.

2.

Geen Englen, die het ooit vertelden,
Geen Paulus, die het konde melden,
Wat hij daar in den hooge zag;
Wat heil de deugd zich moog' beloven,
't Is luttel bij wat zij daarboven,
Van God tot loon verhopen mag.

3.

Ginds in dat eeuwig bloeiend Eden
Verwekt de bron van zaligheden
Verzading noch vermoeienis:
Laat eeuw en eeuw elkaar verdringen,
Geen wissling stoort de heilge kringen,
Alwaar geen dood of scheiden is.

4.

Hoe lacht hier bij zoo veel ellende
De hoop ons toe, dat ons bij 't ende
Een woon bereid is in Gods Stad!
Wie onzer toch zou niet verlangen,
Een schoonen Hemel eens te ontvangen?
Maar weet, God vergt iets meer dan dat.

5.

Gaf God ons zonder ons het leven,
Toch zonder ons zal hij niet geven
Den Hemel, dien hij allen biedt:

Na trouwen arbeid volgt belooning;
Slechts d' overwinnaar wacht bekroning;
Voor niets geeft God zijn Hemel niet.

6.

Wie zal dan niet de zonde vluchten?
Als 't grootste kwaad 't gevaar niet duchten,
Dat kan ontrooven zulk een heil?
Zal ik nog weigren iets te lijden?
Zou 'k niet tot 't laatst kloekmoedig strijden?
'k Heb voor den Hemel alles veil!

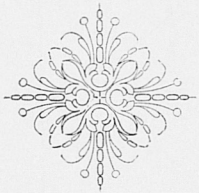

BLADWIJZER.

GODVRUCHTIGE OEFENINGEN VOOR DE WEKELIJKSCHE BIJEENKOMST EN VOOR DE OVERLEDENE BROEDERS.

BLADZ.

Aanroeping van den H. Geest. 1
De zegen met het Allerh. Sacrament. 1e *Wijze.* . . 5
„ „ „ „ „ „ 2e *Wijze.* . . 6
Psalm Laudate Dominum omnes gentes. 7
Litanie van de Allerh. Maagd Maria. 1e *Wijze.* . . 8
„ „ „ „ „ „ 2e *Wijze.* . . 9
Psalm Miserere. 12
Jesu Salvator. 14
Pie Jesu. 1e *Wijze.* 15
„ „ 2e *Wijze.* 16
Psalm De profundis. 17
Gezang: Hij ruste in vrede. 19

GEZANGEN IN GEBRUIK BIJ DE H. FAMILIE.

No

1. *Lofzang tot den H. Geest.* 21
2. *Veni Creator.* . . . . . —
3. 4. } *Veni sancte Spiritus.* 23
5. *Ter eere van het Allerh. Sacrament.* 27
6. *Adoro te.* 29
7. *Adoremus.* 32
— „ 33
8. *Lofzang ter eere van het Allerh. Sacrament.* . . 34
9. *Ecce Panis.* 35
10. *Ter eere van het H. Sacrament.* 37

No		BLADZ.
11.	*Schoon lied van het Allerh. Sacrament.* . . .	41
12.	*Vóór de H. Communie.*	45
13.	*Tot dankzegging.*	47
14.	*Na de H. Communie.*	48
15.	*Jesu dulcis memoria.*	49
16.	*Aan Jezus eer.*	51
17.	*Geloofd zij Jezus Christus.*	53
18.	*In den Advent.*	58
19.	*Ter eere der Menschwording.*	59
20.	*Kerstlied.*	60
21.	*Het arm Kindeken van Bethlehem.*	64
22.	*De leerschool van Nazareth.*	67
23.	*Het verloren schaapje.*	70
24.	*In de vaste.*	72
25.	*Lijden en dood des Zaligmakers.*	73
26.	*Gedenklied aan 's Heeren lijden.*	77
27.	*Het lied des Kruises.*	80
28.	*Akte van Geloof.*	82
29.	„ „ *Hoop.*	87
30.	„ „ *Liefde.*	89
31.	„ „ *Berouw.*	91
32.	*Gebed om vergeving.*	94
33.	*Lied onzer Broederschap.*	96
34.	*De H. Familie Jezus, Maria, Jozef.*	98
35.	*Toewijding aan den Heer.*	100
36.	*Aanroeping tot Jezus, Maria, Jozef.*	103
37.	*Ter eere van Maria.*	108
38.	*De boodschap van Maria.*	109
39.	*Maria, wees gegroet.*	111
40.	*Alma Redemptoris Mater.*	115
41. 42.	*Lofzang tot de H. Maagd en Ave maris stella.*	117
43.	*Gebed tot de H. Maagd.*	119
44.	*Lofzang van Maria.*	120
45.	*Klaagzang.*	122

N°		BLADZ
46.	*Stabat Mater.*	12
47.	*Antiphoon van de H. Maagd.*	128
48.	*Salve Regina.*	130
49.	*Hulde en opdracht aan de H. Maagd.*	13
50.	*Jubellied aan Maria, onbevlekt ontvangen.*	13
51.	*Gegroet zijt gij, Maria.*	13
52.	*Litanie.*	139
53.	*Maria, hulp der christenen.*	14
54.	*Ave Regina Coelorum.*	14
55.	*Toevlucht der zondaren! bid voor ons.*	14
56.	*De vijf blijde Geheimen.*	14
57.	„ „ *droevige* „	151
58.	„ „ *glorierijke.* „	15
59.	*De Meimaand.*	155
60.	*De maand van Maria.*	160
61.	*Avondbede tot onze lieve H. Moeder.*	163
62.	*Bede aan den H. Jozef.*	166
63.	*Loflied ter eere van den H. Jozef.*	167
64.	*Aan den H. Jozef.*	170
65.	*De vlucht naar Egypte.*	17
66.	*Aan den H. Joannes den Dooper.*	174
67.	*De H. Joannes de Dooper, Boetgezant.*	17
68.	*Loflied aan de H. Moeder Anna.*	1
69.	*Smeeklied aan den H. Willibrordus.*	
70.	*De Sint-Pieterspenning.*	18
71.	*Onze troost.*	186
72.	*Tevredenheid.*	
73.	*IJdelheid.*	
74.	*De dood.*	192
75.	*Het oordeel.*	195
76.	*De hel.*	197
77.	*De Hemel.*	19

63-